

Den Europæiske Unions Tidende

L 381

Dansk udgave

Retsforskrifter

47. årgang

28. december 2004

Indhold	I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	★ Rådets forordning (EF) nr. 2243/2004 af 22. december 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2505/96 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter	1
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2244/2004 af 23. december 2004 om åbning for 2005 af toldkontingenter ved indførsel til Det Europæiske Fællesskab af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Rumænien	8
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2004 af 27. december 2004 om ændring af bilag I, II, III og IV til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område	10
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2004 af 27. december 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1555/96 for så vidt angår de mængder, der udløser tillægstold for pærer, citroner, æbler og courgetter	12
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2247/2004 af 27. december 2004 om ophævelse af visse forordninger inden for oksekødssektoren og forordning (EØF) nr. 3882/90 inden for fåre- og gedekødssektoren	14
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2248/2004 af 27. december 2004 om åbning og forvaltning af et EF-toldkontingent for 2005 for maniok med oprindelse i Thailand	16
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2249/2004 af 27. december 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 686/2004 om overgangsforanstaltninger for producentorganisationer inden for sektoren for friske frugter og grøntsager som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse af Den Europæiske Union	23

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2250/2004 af 27. december 2004 om ændring af forordning (EØF) nr. 429/90, (EF) nr. 2571/97, (EF) nr. 174/1999, (EF) nr. 2771/1999, (EF) nr. 2799/1999, (EF) nr. 214/2001, (EF) nr. 580/2004, (EF) nr. 581/2004 og (EF) nr. 582/2004 for så vidt angår frister for indgivelse af bud og meddelelser til Kommissionen	25
---	----

Kommissionens forordning (EF) nr. 2251/2004 af 27. december 2004 om ændring af importtold for korn, som er gældende fra den 28. december 2004	29
---	----

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2004/903/EF:

★ Rådets afgørelse af 29. november 2004 om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af det dertil knyttede aftalememorandum	32
--	----

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger	33
---	----

Aftalememorandum	45
------------------------	----

2004/904/EF:

★ Rådets beslutning af 2. december 2004 om Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010	52
---	----

Kommissionen

2004/905/EF:

★ Kommissionens beslutning af 14. december 2004 om fastsættelse af retningslinjer for producenter og distributørers indgivelse af meddelelse om farlige forbrugsvarer til medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF (meddelt under nummer K(2004) 4772) ⁽¹⁾	63
--	----

2004/906/EF:

★ Kommissionens afgørelse af 23. december 2004 om udnævnelse af medlemmer af Udvalget af Arbejdstilsynschefer for den resterende del af mandatperioden	78
--	----

2004/907/EF:

★ Kommissionens afgørelse af 27. december 2004 om Fællesskabets tilskud til et internationalt seminar om dyrevelfærd som led i aftalen mellem EF og Chile om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger i samhandelen med dyr, animalske produkter, planter, planterprodukter og andre varer og dyrevelfærd	80
--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

★ Kommissionens beslutning af 23. december 2004 om beskyttelsesforanstaltninger over for Newcastle disease i Bulgarien (meddelt under nummer K(2004) 5650) ⁽¹⁾	82
---	----

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

★ Rådets fælles aktion 2004/909/FUSP af 26. november 2004 om oprettelse af et eksperthold med henblik på en eventuel integreret EU-politi-, retsstats- og civilforvaltningsmission i Irak	84
---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2243/2004

af 22. december 2004

om ændring af forordning (EF) nr. 2505/96 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet vedtog den 20. december 1996 forordning (EF) nr. 2505/96 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter⁽¹⁾. Fællesskabets behov for forsyninger af de pågældende produkter bør dækkes på de gunstigste betingelser. Der bør derfor åbnes nye fællesskabstoldkontingenter til nedsat sats eller nulsats for passende mængder, og gyldigheden af visse gældende toldkontingenter bør forlænges uden at der skabes forstyrrelser på markedet for disse produkter.

(2) Da kontingentmængden for visse fællesskabstoldkontingenter ikke har været tilstrækkelig til at opfylde EF-industriens behov i indeværende kontingentperiode, bør kontingentmængderne forhøjes med virkning fra den 1. januar 2005.

(3) Det er ikke længere i Fællesskabets interesse at opretholde fællesskabstoldkontingenter i 2005 for visse produkter, for hvilke tolden blev suspenderet i 2004. Disse produkter bør slettes i tabellen i bilag I til forordning (EF) nr. 2505/96.

(4) I betragtning af de mange ændringer og for klarhedens skyld bør hele bilag I til forordning (EF) nr. 2505/96 udskiftes.

(5) Under hensyn til nærværende forordnings økonomiske betydning bør der henvises til sagens hastende karakter som anført i punkt I.3 i protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber.

(6) Forordning (EF) nr. 2505/96 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 2505/96 erstattes af teksten i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

For kontingentperioden fra den 1. januar til den 30. juni 2005 i bilag I til forordning (EF) nr. 2505/96:

— begrænses gyldigheden af toldkontingent 09.2021 til den 30. juni 2005 uden ændring af toldkontingentmængden

— fastsættes kontingentmængden for toldkontingent 09.2613 til 400 tons til en nulsats.

Artikel 3

For kontingentperioden fra den 1. januar til den 31. december 2005 i bilag I til forordning (EF) nr. 2505/96:

— fastsættes kontingentmængden for toldkontingent 09.2023 til 700 000 stk.

— fastsættes kontingentmængden for toldkontingent 09.2623 til 3 400 tons

— fastsættes kontingentmængden for toldkontingent 09.2612 til 500 tons til en nulsats

— fastsættes kontingentmængden for toldkontingent 09.2619 til 80 tons

— fastsættes kontingentmængden for toldkontingent 09.2620 til 500 000 stk.

— fastsættes kontingentmængden for toldkontingent 09.2621 til 1 500 tons, og gyldighedsperioden begrænses til den 31. december 2005

— fastsættes kontingentmængden for toldkontingent 09.2985 til 300 000 stk., og gyldighedsperioden begrænses til den 31. december 2005.

⁽¹⁾ EFT L 345 af 31.12.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1329/2004 (EUT L 247 af 21.7.2004, s. 1).

Artikel 4

Toldkontingenterne 09.2605, 09.2606, 09.2607, 09.2609, 09.2614, 09.2918, 09.2957, 09.2966, 09.2993 og 09.2999 lukkes fra den 31. december 2004.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2004.

På Rådets vegne

C. VEERMAN

Formand

BILAG

»BILAG I

Løbe-nummer	KN-kode	Taric-under-indeling	Varebeskrivelse	Kontingent-mængde	Kontingenttold (i %)	Kontingentperiode
09.2021	ex 7011 20 00	45	Billedskærme af glas med en diameter på 72 cm ($\pm 0,2$ cm) målt fra yderkant til yderkant, en lysgennemskinelighed på 56,8 % (± 3 %) og en standardglastykkelse på 10,16 mm	70 000 stk.	0	1.1.-30.6.2005
09.2022	ex 8504 90 11	20	Ferritkerner til fremstilling af afbøjningsspoler ^(a)	2 400 000 stk. ^(c)	0	1.7.2004-30.6.2005
09.2023	ex 8540 91 00	34	Flade masker med en længde på 597,1 mm ($\pm 0,2$ mm) og en højde på 356,2 mm ($\pm 0,2$ mm), som yderst på den centrale vertikale akse er forsynet med udskæringer (slots) med en bredde på 179,1 mikrometer (± 9 mikrometer)	700 000 stk.	0	1.1.-31.12.2005
09.2602	ex 2921 51 19	10	o-Phenylendiamin	1 800 tons	0	1.1.-31.12.2005
09.2603	ex 2931 00 95	15	Bis(3-triethoxysilylpropyl) tetrasulfid	3 400 tons	0	1.1.-31.12.2005
09.2604	ex 3905 30 00	10	Poly(vinylalkohol), delvis forbundet ved en acetalbinding med natriumsaltet af 5-(4-azido-2-sulfobenzyliden)-3-(formylpropyl)-rhodanin	100 tons	0	1.1.-31.12.
09.2610	ex 2925 20 00	20	(Chlormethylen)dimethylammoniumchlorid	100 tons	0	1.1.-31.12.
09.2611	ex 2826 19 00	10	Calciumfluorid med indhold af aluminium, magnesium og natrium på 0,25 mg pr. kg eller derunder, i form af pulver	55 tons	0	1.1.-31.12.2005
09.2612	ex 2921 59 90	30	3,3'-dichlorbenzidindihydrochlorid	500 tons	0	1.1.-31.12.2005
09.2613	ex 2932 99 70	40	1,3:2,4-bis-O-(3,4-dimethylbenzyliden)-D-glucitol	400 tons	0	1.1.-30.6.2005
09.2615	ex 2934 99 90	70	Ribonucleinsyre	110 tons	0	1.1.-31.12.
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polydimetylsiloxan med indhold af polymer på 2 800 monomerenheder (± 100)	1 300 tons	0	1.1.-31.12.
09.2618	ex 2918 19 80	40	R)-2-chlormandelsyre	100 tons	0	1.1.-31.12.
09.2619	ex 2934 99 90	71	2-thienylacetonitril	80 tons	0	1.1.-31.12.2005
09.2620	ex 8526 91 90	10	Enhed til GPS-system med en positionsbestemmende funktion	500 000 stk.	0	1.1.-31.12.2005
09.2621	ex 3812 30 80	50	Aluminium-magnesium-zinkhydroxid-carbonathydrat, belagt med et overfladeaktivt stof	1 500 tons	0	1.1.-31.12.2005
09.2622	ex 1108 12 00	10	Majsstivelse med indhold af uopløselige kostfibre på 40 vægtprocent og derover, men ikke mere end 60 vægtprocent	600 tons	0	1.1.-31.12.2005
09.2623	ex 2710 19 61 ex 2710 19 63	10 10	Brændselsoilier, med indhold af svovl på 2 % og derunder, til fremstilling af brændselsstoffer til søfart ^(a)	80 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2624	2912 42 00		Ethylvanillin (3-ethoxy-4-hydroxybenzaldehyd)	352 tons	0	1.1.-31.12.

Løbe-nummer	KN-kode	Taric-under-indeling	Varebeskrivelse	Kontingent-mængde	Kontingent-told (i %)	Kontingentperiode
09.2625	ex 3920 20 21	20	Folier af polymerer af polypropylen, biaxialt orienteret, af tykkelse 3,5 µm eller derover, men under 15 µm, af bredde 490 mm og derover, men ikke over 620 mm, til fremstilling af effektkondensatorer ^(a)	170 tons	0	1.1.-31.12.
09.2626	ex 4205 00 00	10	Tilskårede stykker af læder af hornkvæg, farvet gråblåt eller beige, narvpræget, til fremstilling af varer henhørende under pos. 9401 20 00	400 000 stk.	0	1.1.-31.12.
09.2627	ex 7011 20 00	55	Glasbilledskærm med diagonalmål på 814,8 mm (± 1,5 mm), målt fra yderkant til yderkant, og en lysgennemskinnelighed på 51,1% (± 2,2%) ved en referenceglastykkelse på 12,5 mm	500 000 stk.	0	1.1.-31.12.
09.2628	ex 7019 52 00	10	Glasstof vævet af glasfiber belagt med plast af vægt 120 g/m ² (± 10 g/m ²) af en art, der anvendes til fremstilling af insektrullenet og net på ramme	350 000 m ²	0	1.1.-31.12.
09.2629	ex 7616 99 90	85	Teleskophåndtag af aluminium, til fremstilling af bagage ^(a)	240 000 stk.	0	1.1.-31.12.
09.2630	ex 3908 90 00	30	Termoplastisk polyamidharpiks med et brændpunkt på over 750 °C til brug ved fremstilling af afbøjningspoler i katodestrålerør	40 tons	0	1.1.-30.6.2005
09.2703	ex 2825 30 00	10	Vanadiumoxider og vanadiumhydroxider, kun til fremstilling af legeringer ^(a)	13 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2713	ex 2008 60 19	10	Søde kirsebær, tilsat alkohol, med en diameter på 19,9 mm eller derunder, uden sten, til fremstilling af chokoladearer ^(a) :	2 000 tons	10 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.
	ex 2008 60 39	10	— med indhold af sukker på over 9 vægtprocent — med indhold af sukker på 9 vægtprocent og derunder		10	
09.2719	ex 2008 60 19	20	Surkirsebær (Prunus cerasus), tilsat alkohol, med en diameter på 19,9 mm eller derunder, til fremstilling af chokoladearer ^(a) :	2 000 tons	10 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.
	ex 2008 60 39	20	— med indhold af sukker på over 9 vægtprocent — med indhold af sukker på 9 vægtprocent og derunder		10	
09.2727	ex 3902 90 90	93	Syntetisk polyalfaolefin med en viskositet på ikke under $38 \times 10^{-6} \text{ m}^2 \text{ s}^{-1}$ (38 centistoke) ved 100 °C, målt efter ASTM D 445	10 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2799	ex 7202 49 90	10	Ferrochrom, med indhold af kulstof på 1,5 vægtprocent og derover, men ikke over 4 vægtprocent, og med indhold af chrom på 70 vægtprocent og derunder	50 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2809	ex 3802 90 00	10	Syreaktiveret montmorillonit, til fremstilling af såkaldt »selvkopierende« papir ^(a)	10 000 tons	0	1.1.-31.12.

Løbe-nummer	KN-kode	Taric-under-indeling	Varebeskrivelse	Kontingent-mængde	Kontingent-told (i %)	Kontingentperiode
09.2829	ex 3824 90 99	19	Ekstrakt i fast form af biprodukter, der er uopløseligt i alifatiske opløsningsmidler, fremkommet ved ekstraktion af colophonium fra træ, med følgende karakteristika: — indhold af harpikssyre på 30 vægtprocent og derunder — syretal på 110 og derunder, og — smeltepunkt på 100 °C og derover	1 600 tons	0	1.1.-31.12.
09.2837	ex 2903 49 80	10	Bromchlormethan	450 tons	0	1.1.-31.12.
09.2841	ex 2712 90 99	10	Blanding af 1-alkener, med indhold på 80 vægtprocent og derover af 1-alkener med kædelængder af 20 og 22 kulstofatomer	10 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2849	ex 0710 80 69	10	Svampe af arten <i>Auricularia polytricha</i> , også vand- eller dampkogte, frosne, til fremstilling af færdigretter ^(a) ^(b)	700 tons	0	1.1.-31.12.
09.2851	ex 2907 12 00	10	o-Cresol med en renhed på 98,5 vægtprocent og derover	20 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2853	ex 2930 90 70	35	Glutathion	15 tons	0	1.1.-31.12.
09.2881	ex 3901 90 90	92	Chlorsulfoneret polyethylen	6 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-Dichlor-3-ethyl-6-nitrophenol, i form af pulver	90 tons	0	1.1.-31.12.
09.2889	3805 10 90	—	Sulfatterpentin	20 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2904	ex 8540 11 19	95	Fladt farvekatodestrålerør med et forhold mellem billedskærmsbredde og -højde på 4/3, et diagonalt skærmål på 79 cm og derover, men ikke over 81 cm og en krumningsradius på 50 m og derover	8 500 stk.	0	1.1.-31.12.
09.2913	ex 2401 10 41 ex 2401 10 49 ex 2401 10 50 ex 2401 10 70 ex 2401 10 90 ex 2401 20 41 ex 2401 20 49 ex 2401 20 50 ex 2401 20 70 ex 2401 20 90	10 10 10 10 10 10 10 10 10 10	Tobak, rå eller ufabrikeret, også udstanset i regelmæssig form, af toldværdi ikke under 450 EUR/100 kg netto, til anvendelse som ydre dækblad eller som omblad ved fremstilling af varer henhørende under pos. 2402 10 00 ^(a)	6 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2914	ex 3824 90 99	26	Vandig opløsning med indhold af betain på 40 vægtprocent og derover som tørstof og indhold af organiske og uorganiske salte på 5 vægtprocent og derover, men ikke over 30 vægtprocent	38 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2917	ex 2930 90 13	90	Cystin	600 tons	0	1.1.-31.12.
09.2919	ex 8708 29 90	10	Bælge, til fremstilling af ledbusser ^(a)	2 600 stk.	0	1.1.-31.12.
09.2933	ex 2903 69 90	30	1,3-Dichlorobenzon	2 600 tons	0	1.1.-31.12.

Løbe-nummer	KN-kode	Taric-under-indeling	Varebeskrivelse	Kontingent-mængde	Kontingent-told (i %)	Kontingentperiode
09.2935	3806 10 10	—	Colophonium og harpikssyrer af fyrreharpiks	120 000 tons	0	1.1.-30.6.
09.2935	3806 10 10	—	Colophonium og harpikssyrer af fyrreharpiks	80 000 tons	0	1.7.-31.12.
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-Xylose	400 tons	0	1.1.-31.12.
09.2947	ex 3904 69 90	95	Poly(vinylidenfluorid), i pulverform, til fremstilling af maling og lak til metal ^(a)	1 300 tons	0	1.1.-31.12.
09.2950	ex 2905 59 10	10	2-Chlorethanol, bestemt til fremstilling af flydende thioplast henhørende under pos. 4002 99 90 ^(a)	8 400 tons	0	1.1.-31.12.
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamon (ISO)	300 tons	0	1.1.-31.12.
09.2964	ex 5502 00 80	20	Cellulosebånd (tow) opnået ved spinning i organisk opløsningsmiddel (Lyocell), til papirindustrien ^(a)	1 200 tons	0	1.1.-31.12.
09.2975	ex 2918 30 00	10	Benzophenon-3,3':4,4'-tetracarboxylsyredianhydrid	500 tons	0	1.1.-31.12.
09.2976	ex 8407 90 10	10	Firtaktsbenzinmotorer med slagvolumen 250 cm ³ , og derunder, til fremstilling af græsslåmaskiner henhørende under pos. 8433 11 eller slåmaskiner med motor under position 8433 20 10	750 000 stk. ^(c)	0	1.7.2004-30.6.2005
09.2979	ex 7011 20 00	15	Glasbilledskærm med en diameter på 81,5 cm ($\pm 0,2$ cm), målt fra yderkant til yderkant, og en lysgennemskinnelighed på 80 % (± 3 %) ved en referenceglastykkelse på 11,43 mm	600 000 stk.	0	1.1.-31.12.
09.2981	ex 8407 33 90 ex 8407 90 80 ex 8407 90 90	10 10 10	Forbrændingsmotorer med gnisttænding, med frem- og tilbagegående eller roterende stempel, med slagvolumen ikke under 300 cm ³ og effekt ikke under 6 og ikke over 15,5 kW, til fremstilling af — selvkørende græsslåmaskiner med siddeplads henhørende under pos. 8433 11 51, — traktorer henhørende under pos. 8701 90 11, hvis hovedfunktion er som græsslåmaskiner, eller — 4-takts slåmaskiner med slagvolumen på 300 cm ³ henhørende under pos. 8433 20 10 ^(a)	210 000 stk.	0	1.1.-31.12.
09.2985	ex 8540 91 00	33	Fladmasker af længde 685,6 mm ($\pm 0,2$ mm) eller 687,2 mm ($\pm 0,2$ mm) og af højde 406,9 mm ($\pm 0,2$ mm) eller 408,9 mm ($\pm 0,2$ mm), med udskæringer (slots) i enden af den vertikale midterakse på 174 μ m (± 8 μ m)	300 000 stk.	0	1.1.-31.12.2005

Løbenummer	KN-kode	Taric- under- indeling	Varebeskrivelse	Kontingent- mængde	Kontin- genttold (i %)	Kontingentperiode
09.2986	ex 3824 90 99	76	Blanding af tertiære aminer, indeholdende: — 60 % vægtprocent dodecyldimethylamin eller derover — 20 % vægtprocent dimethyl(tetradecyl)amin eller derover — 0,5 % vægtprocent hexadecyldimethylamin eller derover til fremstilling af aminoxider ^(a)	14 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2992	ex 3902 30 00	93	Copolymer af propylen og butylen, med indhold af propylen på 60 vægtprocent eller derover, men ikke over 68 vægtprocent og indhold af butylen på 32 vægtprocent eller derover, men ikke over 40 vægtprocent, med en smelteviskositet på ikke over 3 000 mPa ved 190 °C efter ASTM D 3236, til brug som klæbemiddel ved fremstilling af varer henhørende under pos.4818 40 ^(a)	1 000 tons	0	1.1.-31.12.
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Tastaturer — med et lag silikone og taster af polycarbonat, eller — udelukkende af silikone eller udelukkende af polycarbonat, omfattende trykte taster til fremstilling eller reparation af mobiltelefoner henhørende under pos. 8525 20 91 ^(a)	20 000 000 stk.	0	1.1.-31.12.
09.2998	ex 2924 29 95	80	5'-Chlor-3-hydroxy-2',4'-diméthoxy-2-naphtanilid	26 tons	0	1.1.-31.12.

^(a) Kontrollen med anvendelsen til dette særlige formål sker i henhold til de fællesskabsbestemmelser, der er udstedt på dette område.

^(b) Kontingentet finder dog ikke anvendelse, når behandlingen foretages af detailforretninger eller restaurationer.

^(c) Den varemængde, der er omfattet af dette kontingent og overgået til fri omsætning fra den 1. juli 2004 som fastsat i forordning (EF) nr. 1329/2004, afskrives fuldt ud på denne mængde.

⁽¹⁾ Der anvendes specifik tillægstold.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2244/2004**af 23. december 2004****om åbning for 2005 af toldkontingenter ved indførsel til Det Europæiske Fællesskab af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Rumænien**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 98/626/EF af 5. oktober 1998 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaf-talen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side for at tage hensyn til Republikken Finlands, Kongeriget Sveriges og Republikken Østrigs tiltrædelse af Den Europæiske Union og resultaterne af landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, også forbedringerne af den eksisterende præferenceordning⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Protokol 3 om samhandelen med forarbejdede landbrugsprodukter til Europaaf-talen med Rumænien, ændret ved protokollen om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaf-talen, indeholder bestemmelser om nedsættelse af landbrugselementet af de tolsatser, der anvendes ved indførsel inden for kontingenter af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Rumænien. Disse kontingenter bør åbnes for 2005.

- (2) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽³⁾ er der fastsat en ordning for forvaltning af toldkontingenter. Det bør bestemmes, at de toldkontingenter, der åbnes ved nærværende forordning, forvaltes i overensstemmelse med disse bestemmelser.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horisontale Spørgsmål i forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for Bilag I —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De årlige fællesskabstoldkontingenter for forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Rumænien, der er anført i bilaget, åbnes fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2005 på de i bilaget fastsatte betingelser.

Artikel 2

De i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingenter forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 308a, 308b og 308c i forordning (EØF) nr. 2454/93.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2004.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2580/2000 (EFT L 298 af 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 301 af 11.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2286/2003 (EUT L 343 af 31.12.2003, s. 1).

BILAG

Løbenr.	KN-kode	Varebeskrivelse	Kontingent for 2005 (tons)	Toldsats ⁽¹⁾
09.5431	ex 1704	Sukkervarer uden indhold af kakao (herunder hvid chokolade), undtagen lakridssaft, der indeholder over 10 vægtprocent saccharose uden tilsætning af andre stoffer, henhørende under KN-kode 1704 90 10 (*)	2 100	0 + EAR
09.5433	ex 1806	Chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao (*), undtagen varer henhørende under KN kode 1806 10 15 eller 1806 20 70	1 500	0 + EAR
09.5435	ex 1902	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld eller på anden måde tilberedt, undtagen pastaprodukter med fyld henhørende under KN-kode 1902 20 10 og 1902 20 30, couscous, også tilberedt	600	0 + EAR
09.5437	ex 1904	Tilberedte næringsmidler fremstillet ved ekspander- ring eller ristning af korn eller kornprodukter (f.eks. cornflakes); korn, undtagen majs, i form af kerner, flager eller andet bearbejdet korn (undtagen mel, gryn eller groft mel), forkogt eller på anden måde tilberedt, ikke andetsteds tariferet, undtagen produkter henhørende under KN-kode 1904 20 10	438	0 + EAR
09.5439	1905	Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, også tilsat kakao; kirkeoblater, oblatkapsler af den art der anvendes til lægemidler, segloblater og lignende varer af mel eller stivelse	1 875	0 + EAR
09.5441	2101 30 19 2101 30 99	Brændte kaffeerstatninger Ekstrakter, essenser og koncenter af brændte kaffeerstatninger, undtagen ekstrakter, essenser og koncenter af brændt cikorie	163	0 + EAR
09.5443	2105 00	Konsumis, også med indhold af kakao	114	0 + EAR
09.5445	0405 20 10 0405 20 30 ex 2106 ex 3302 10 3302 10 29	Smørbare mælkfedtprodukter med et fedtindhold på 39 vægtprocent og derover, men under 75 vægtprocent Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet, undtagen varer henhørende under KN-kode 2106 10 20, 2106 90 20 og 2106 90 92, og undtagen sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer (*) Blandinger af lugtstoffer samt blandinger (herunder alkoholiske opløsninger) på basis af et eller flere af disse stoffer, af den art der anvendes som råvarer i drikkevarerindustrien: I andre tilfælde	1 050	0 + EAR
09.5447	2202 90 91 2202 90 95 2202 90 99	Ikke-alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt- og grøntsagssaft henhørende under KN-kode 2009, med indhold af varer henhørende under KN-kode 0401-0404 eller fedt af varer henhørende under KN-kode 0401-0404	100	0 + EAR

(¹) EAR = nedsatte landbrugselementer (beregnet ud fra de grundbeløb, der er fastsat i protokol 3 til aftalen) som anvendes inden for kontingentmængderne. For disse EAR gælder den maksimumstold, der måtte være fastsat i den fælles toldtarif, og for varer henhørende under KN-kode 1704 10 91, 1704 10 99, 2105 00 10, 2105 00 91 eller 2106 90 10 den maksimumstold, der er fastsat i aftalen.

(*) Undtagen varer med indhold af saccharose (herunder invertsukker beregnet som saccharose) på 70 vægtprocent og derover henhørende under KN-kode ex 1704 90 51, ex 1704 90 99, ex 1806 20 80, ex 1806 20 95, ex 1806 90 90 eller ex 2106 90 98.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2245/2004

af 27. december 2004

om ændring af bilag I, II, III og IV til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

»— i Letland: paragraf 27 og paragraf 28, stk. 3, 5, 6 og 9, i retsplejelovgivningen (Civilprocesa likums)«.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

b) Det led, der vedrører Slovenien, affattes således:

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾, særlig artikel 74, og

»— i Slovenien: artikel 48, stk. 2, i lov om international privatret og procedurer (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku) i forbindelse med artikel 47, stk. 2, i lov om privatretlige procedurer (Zakon o pravnem postopku) og artikel 58, stk. 1, i lov om international privatret og procedurer (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku) i forbindelse med artikel 57, stk. 1, og artikel 47, stk. 2, i lov om privatretlige procedurer (Zakon o pravnem postopku)«.

ud fra følgende betragtninger:

c) Det led, der vedrører Slovakiet, affattes således:

(1) I bilag I til forordning (EF) nr. 44/2001 opregnes de nationale kompetenceregler. Bilag II indeholder en fortegnelse over de retter eller kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der har bemyndigelse til at behandle anmodninger om fuldbyrdelse. Bilag III opregner de retter, til hvilke der kan indgives appel af sådanne afgørelser, og bilag IV indeholder en fortegnelse over appelprocedurerne.

»— i Slovakiet: artikel 37 til 37e i lov nr. 97/1963 om international privatret og procedureregler i forbindelse hermed«.

(2) Bilag I, II, III og IV til forordning (EF) nr. 44/2001 blev ændret ved tiltrædelsesakten i 2003 for at tilføje de nationale kompetenceregler, fortegnelserne over retter eller kompetente myndigheder og appelprocedurerne i tiltrædelsesstaterne.

2) I bilag II foretages følgende ændringer:

(3) Frankrig, Letland, Litauen, Slovenien og Slovakiet har meddelt Kommissionen, at de har ændret de fortegnelser, der er beskrevet i bilag I, II, III og IV.

a) Det led, der vedrører Frankrig, affattes således:

(4) Forordning (EF) nr. 44/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

»— i Frankrig

a) »greffier en chef du tribunal de grande instance«

b) »président de la chambre départementale des notaires« ved anmodninger om håndhævelse af et autentisk notarialinstrument«.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 44/2001 foretages følgende ændringer:

b) Det led, der vedrører Slovenien, affattes således:

1) I bilag I foretages følgende ændringer:

»— i Slovenien, »okrožno sodišče«.

a) Det led, der vedrører Letland, affattes således:

c) Det led, der vedrører Slovakiet, affattes således:

(¹) EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

»— i Slovakiet, »okresný súd«.

3) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) Det led, der vedrører Frankrig, affattes således:

»— i Frankrig

a) »*cour d'appel*« ved afgørelser om at imødekomme anmodningenb) præsidenten for »*tribunal de grande instance*« ved afgørelser om at afvise anmodningen.

b) Det led, der vedrører Litauen, affattes således:

»— i Litauen, »*Lietuvos apeliacinis teismas*«.

c) Det led, der vedrører Slovenien, affattes således:

»— i Slovenien, »*okrožno sodišče*«.

d) Det led, der vedrører Slovakiet, affattes således:

»— i Slovakiet, »*okresný súd*«.

4) I bilag IV foretages følgende ændringer:

a) Det led, der vedrører Litauen, affattes således:

»— i Litauen, en appel til »*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*«.

b) Det led, der vedrører Slovenien, affattes således:

»— i Slovenien, en appel til »*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*«.

c) Det led, der vedrører Slovakiet, affattes således:

»— i Slovakiet, »*dovolanie*«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2004.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2246/2004**af 27. december 2004****om ændring af forordning (EF) nr. 1555/96 for så vidt angår de mængder, der udløser tillægstold for pærer, citroner, æbler og courgetter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1555/96 af 30. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for anvendelse af tillægsimporttold for frugt og grøntsager⁽²⁾ er der fastsat tilsyn med importen af de i bilaget anførte produkter. Tilsynet sker efter de bestemmelser, der er fastsat i artikel 308d i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽³⁾.
- (2) I forbindelse med anvendelsen af artikel 5, stk. 4, i den landbrugsaftale⁽⁴⁾, der er indgået som led i de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, bør der på grundlag af de seneste disponible oplysninger for

2001, 2002 og 2003 foretages ændringer af de mængder, som udløser tillægstold for pærer, citroner, æbler og courgetter.

- (3) Forordning (EF) nr. 1555/96 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 1555/96 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2004.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 (EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EFT L 193 af 3.8.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1844/2004 (EUT L 322 af 23.10.2004, s. 12).

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2286/2003 (EUT L 343 af 31.12.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

BILAG

»BILAG

Varebeskrivelsen anses kun for at være vejledende, jf. dog reglerne for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur. Tillægstoldens anvendelsesområde bestemmes inden for rammerne af dette bilag af KN-koderne, således som disse er affattet på tidspunktet for denne forordnings vedtagelse. Hvis der er et »ex« foran koden, bestemmes tillægstoldens anvendelsesområde både af KN-koden og af den tilsvarende anvendelsesperiode.

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse	Anvendelsesperiode	Udløsningsmængder (tons)
78.0015	ex 0702 00 00	Tomater	— fra 1. oktober til 31. maj	596 477
78.0020			— fra 1. juni til 30. september	552 167
78.0065	ex 0707 00 05	Agurker	— fra 1. maj til 31. oktober	39 640
78.0075			— fra 1. november til 30. april	30 932
78.0085	ex 0709 10 00	Artiskokker	— fra 1. november til 30. juni	2 071
78.0100	0709 90 70	Courgetter	— fra 1. januar til 31. december	65 658
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Appelsiner	— fra 1. december til 31. maj	620 166
78.0120	ex 0805 20 10	Klementiner	— fra 1. november til udgangen af februar	88 174
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter	— fra 1. november til udgangen af februar	94 302
78.0155	ex 0805 50 10	Citroner	— fra 1. juni til 31. december	341 887
78.0160			— fra 1. januar til 31. maj	13 010
78.0170	ex 0806 10 10	Spisedruer	— fra 21. juli til 20. november	227 815
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Æbler	— fra 1. januar til 31. august	730 999
78.0180			— fra 1. september til 31. december	32 266
78.0220	ex 0808 20 50	Pærer	— fra 1. januar til 30. april	274 921
78.0235			— fra 1. juli til 31. december	28 009
78.0250	ex 0809 10 00	Abrikoser	— fra 1. juni til 31. juli	4 123
78.0265	ex 0809 20 95	Kirsebær, undtagen surkirsebær	— fra 21. maj til 10. august	32 863
78.0270	ex 0809 30	Ferskner, herunder blodferskner og nektariner	— fra 11. juni til 30. september	6 808
78.0280	ex 0809 40 05	Blommer	— fra 11. juni til 30. september	51 276«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2247/2004**af 27. december 2004****om ophævelse af visse forordninger inden for oksekødssektoren og forordning (EØF) nr. 3882/90 inden for fåre- og gedekødssektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

252/2002⁽¹³⁾ og (EF) nr. 496/2003⁽¹⁴⁾ er ikke længere af betydning for, om den fælles markedsordning for oksekød fungerer tilfredsstillende.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, særlig artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 2, artikel 33, stk. 12, og artikel 41,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 af 19. december 2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽²⁾, særlig artikel 15 og 24, og

ud fra følgende betragtninger:

(2) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3882/90⁽¹⁵⁾ om overvågning af importpriserne for lammekød er blevet forældet, fordi Kommissionen ikke længere fastsætter afgifter på importen af levende får og fersk, kølet eller frosset fårekød. Det er endvidere blevet konstateret, at de importpriser, som medlemsstaterne meddeler under nævnte forordning, ikke repræsenterer nogen ekstra nytteværdi, men derimod kræver en betydelig indsats af og medfører betydelige udgifter for de forskellige myndigheder, der varetager dataindsamlingen og rapporteringen. Medlemsstaternes pligt til at underrette om disse priser bør derfor afskaffes.

(3) Af hensyn til klarheden og retssikkerheden er det nødvendigt at ophæve ovennævnte forordninger.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød og Forvaltningskomitéen for Fåre- og Gede-kød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

- (1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2182/77⁽³⁾, (EØF) nr. 2173/79⁽⁴⁾, (EØF) nr. 2326/79⁽⁵⁾, (EØF) nr. 2539/84⁽⁶⁾, (EØF) nr. 2824/85⁽⁷⁾, (EF) nr. 2271/95⁽⁸⁾, (EF) nr. 773/96⁽⁹⁾, (EF) nr. 793/97⁽¹⁰⁾, (EF) nr. 1495/97⁽¹¹⁾, (EF) nr. 23/2001⁽¹²⁾, (EF) nr.

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 2182/77, (EØF) nr. 2173/79, (EØF) nr. 2326/79, (EØF) nr. 2539/84, (EØF) nr. 2824/85, (EØF) nr. 3882/90, (EF) nr. 2271/95, (EF) nr. 773/96, (EF) nr. 793/97, (EF) nr. 1495/97, (EF) nr. 23/2001, (EF) nr. 252/2002 og (EF) nr. 496/2003 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(1) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1899/2004 (EUT L 328 af 30.10.2004, s. 67).
 (2) EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
 (3) EFT L 251 af 1.10.1977, s. 60. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95 (EFT L 248 af 14.10.1995, s. 39).
 (4) EFT L 251 af 5.10.1979, s. 12. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95.
 (5) EFT L 266 af 24.10.1979, s. 5.
 (6) EFT L 238 af 6.9.1984, s. 13. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95.
 (7) EFT L 268 af 10.10.1985, s. 14. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 251/93 (EFT L 28 af 5.2.1993, s. 47).
 (8) EFT L 231 af 28.9.1995, s. 23. Ændret ved forordning (EF) nr. 1185/98 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 11).
 (9) EFT L 104 af 27.4.1996, s. 19. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1349/96 (EFT L 174 af 12.7.1996, s. 13).
 (10) EFT L 114 af 1.5.1997, s. 29.
 (11) EFT L 202 af 30.7.1997, s. 35.
 (12) EFT L 3 af 6.1.2001, s. 7. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1840/2001 (EFT L 251 af 20.9.2001, s. 4).

(13) EFT L 40 af 12.2.2002, s. 6.

(14) EUT L 74 af 20.3.2003, s. 3.

(15) EFT L 367 af 29.12.1990, s. 127. Ændret ved forordning (EØF) nr. 3890/92 (EFT L 391 af 31.12.1992, s. 51).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2004.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2248/2004**af 27. december 2004****om åbning og forvaltning af et EF-toldkontingent for 2005 for maniok med oprindelse i Thailand**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1095/96 af 18. juni 1996 om iværksættelse af indrømmelserne i liste CXL, der blev udarbejdet efter afslutningen af forhandlingerne i forbindelse med artikel XXIV, stk. 6, i GATT⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forbindelse med Verdenshandelsorganisationens multilaterale handelsforhandlinger har Fællesskabet forpligtet sig til at åbne et toldkontingent af varer henhørende under KN-kode 0714 10 10, 0714 10 91 og 0714 10 99, der er begrænset til 21 millioner tons pr. periode på fire år, og inden for hvilket toldsatsen nedsættes til 6 %. Kontingentet bør åbnes og forvaltes af Kommissionen.

(2) Det er nødvendigt at opretholde en forvaltningsordning, der sikrer, at kun varer med oprindelse i Thailand kan indføres inden for kontingentet. Af denne grund og for at skabe en harmonisk overgang til den nye ordning bør udstedelsen af importlicenser fortsat være betinget af, at der fremlægges et eksportcertifikat, som er udstedt af de thailandske myndigheder, og hvortil modellen er meddelt Kommissionen.

(3) Indførslerne til EF-markedet af de pågældende varer er traditionelt blevet forvaltet på grundlag af et kalenderår, og denne ordning bør opretholdes. Det er derfor nødvendigt at åbne et kontingent for 2005.

(4) Det er en betingelse for indførsel af varer henhørende under KN-kode 0714 10 10, 0714 10 91 og 0714 10 99, at der fremlægges en importlicens, som opfylder reglerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser og forudfast-

sættelsesattester for landbrugsprodukter⁽²⁾ og reglerne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1342/2003 af 28. juli 2003 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris⁽³⁾.

(5) På baggrund af den erfaring, der er indvundet, og under hensyntagen til, at EF-indrømmelsen gælder en samlet mængde for fire år med en årlig maksimumsmængde på 5 500 000 tons, bør der fortsat anvendes foranstaltninger, der gør det muligt dels på visse betingelser at lette overgangen til fri omsætning for de produktmængder, der overstiger de i importlicenserne angivne, dels at godkende en overførsel af de mængder, som svarer til forskellen mellem de i importlicenserne anførte mængder og de lavere mængder, som faktisk er indført.

(6) For at sikre, at aftalen anvendes korrekt, er det nødvendigt at indføre en streng og systematisk kontrol, hvor tages hensyn til oplysningerne i det thailandske eksportcertifikat og til de thailandske myndigheders praksis ved udstedelse af eksportcertifikater.

(7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ÅBNING AF KONTINGENT

Artikel 1

1. For perioden fra den 1. januar til den 31. december 2005 åbnes der et toldkontingent for indførsel for 5 500 000 tons maniok henhørende under KN-kode 0714 10 10, 0714 10 91 og 0714 10 99 med oprindelse i Thailand.

⁽²⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1741/2004 (EUT L 311 af 8.10.2004, s. 17).

⁽³⁾ EUT L 189 af 29.7.2003, s. 12. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1092/2004 (EUT L 209 af 11.6.2004, s. 9).

⁽¹⁾ EFT L 146 af 20.6.1996, s. 1.

Inden for kontingentet anvendes der en værditoldsats på 6 %.

Kontingentet har løbenummer 09.4008.

2. De i stk. 1 nævnte varer er omfattet af ordningen i denne forordning, hvis de indføres i henhold til importlicenser, hvis udstedelse er betinget af, at der fremlægges et certifikat for udførsel til EF, der er udstedt af Department of Foreign Trade, Ministry of Commerce, Government of Thailand, i det følgende benævnt »eksportcertifikat«.

KAPITEL II

EKSPORTCERTIFIKATER

Artikel 2

1. Eksportcertifikatet udfærdiges i en original og mindst én kopi på en blanket som vist i bilaget.

Blankettens format er ca. 210 × 297 mm. Originalen udfærdiges på rent papir med et gult guilloyeret bundtryk, der afslører enhver mekanisk eller kemisk forfalskning.

2. Certifikaterne udfyldes på engelsk.

3. Certifikatets original og kopier udfyldes enten på skrivemaskine eller i hånden. I sidstnævnte tilfælde skal de udfyldes med blæk og blokbogstaver.

4. Hvert eksportcertifikat indeholder et fortrykt serienummer. Det indeholder desuden i den øverste rubrik et certifikatnummer. Kopierne bærer de samme numre som originalen.

Artikel 3

1. Et eksportcertifikat, der er udstedt i perioden fra den 1. januar til den 31. december 2005, er gyldigt i 120 dage fra udstedelsesdatoen. Certifikatets udstedelsesdato er indbefattet i certifikatets gyldighedsperiode.

Certifikatet er kun gyldigt, hvis rubrikkerne er behørigt udfyldt i overensstemmelse med angivelserne i certifikatet, og hvis det er behørigt påtegnet i overensstemmelse med stk. 2. Afskibningsvægten angives i tal og med bogstaver.

2. Eksportcertifikatet er behørigt påtegnet, når udstedelsesdatoen er angivet, og når det er stempet af det udstedende organ og underskrevet af den eller de personer, der er bemyndiget hertil.

KAPITEL III

IMPORTLICENSER

Artikel 4

En ansøgning om importlicens for varer henhørende under KN-kode 0714 10 10, 0714 10 91 og 0714 10 99 med oprindelse i Thailand, der er udfærdiget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1291/2000 og (EF) nr. 1342/2003, indgives til medlemsstaternes myndigheder ledsaget af eksportcertifikatets original.

Eksportcertifikatets original opbevares af det organ, der udsteder importlicensen. Såfremt ansøgningen om importlicens kun vedrører en del af den mængde, der er anført i eksportcertifikatet, angiver det udstedende organ dog i originalen den mængde, for hvilken originalen er anvendt, og leverer originalen tilbage til vedkommende efter påstempling.

Kun den mængde, der er angivet som afskibningsvægt i eksportcertifikatet, tages i betragtning ved udstedelsen af importlicensen.

Artikel 5

Hvis det konstateres, at de faktisk lossede mængder af en given leverance er større end de mængder, der er anført i den eller de for denne leverance udstedte importlicenser, meddeler de myndigheder, der har udstedt den eller de pågældende importlicenser, på importørens anmodning pr. telex eller telefax i de enkelte tilfælde hurtigst muligt Kommissionen nummeret eller numrene på de thailandske eksportcertifikater, nummeret eller numrene på importlicenserne, overskudsmængden og skibets navn.

Kommissionen retter henvendelse til de thailandske myndigheder for at få udfærdiget nye eksportcertifikater.

Så længe disse certifikater ikke er udstedt, kan overskudsmængderne ikke overgå til fri omsætning på betingelserne i denne forordning, og der kan ikke fremlægges nye importlicenser for mængderne.

De nye importlicenser udstedes på de i artikel 10 fastsatte betingelser.

Artikel 6

Hvis det konstateres, at de faktisk lossede mængder af en given leverance er højst 2 % større end de mængder, der omfattes af den eller de fremlagte importlicenser, tillader myndighederne i den medlemsstat, hvor produkterne overgår til fri omsætning, såfremt importøren anmoder herom, uanset artikel 5, stk. 3, overgang til fri omsætning af overskudsmængderne, såfremt importøren betaler en værditold på højst 6 % og stiller sikkerhed for et beløb svarende til forskellen mellem tolden ifølge den fælles toldtarif og den betalte told.

Sikkerheden frigives mod forelæggelse af en supplerende importlicens for de pågældende mængder for myndighederne i den medlemsstat, hvor varerne overgår til fri omsætning. Ansøgning om den supplerende licens omfatter ikke en forpligtelse til at stille den sikkerhed for licensen, der er nævnt i artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1291/2000 eller i artikel 8 i nærværende forordning.

Den supplerende importlicens udstedes på de i artikel 10 fastsatte betingelser og mod forelæggelse af et eller flere nye eksportcertifikater udstedt af de thailandske myndigheder.

Den supplerende importlicens indeholder i rubrik 20 en af følgende angivelser:

— Certificado complementario, artículo 6 del Reglamento (CE) n° 2248/2004,

— Licence pro dodatečné množství, čl. 6 nařízení (ES) č. 2248/2004,

— Supplerende licens, forordning (EF) nr. 2248/2004, artikel 6,

— Zusätzliche Lizenz — Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 2248/2004,

— Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 2248/2004 artikkel 6,

— Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2248/2004,

— Licence for additional quantity, Article 6 of Regulation (EC) No 2248/2004,

— Certificat complémentaire, règlement (CE) n° 2248/2004, article 6,

— Titolo complementare, regolamento (CE) n. 2248/2004 articolo 6,

— Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 2248/2004 6. pants,

— Papildomoji licencija, Reglamentas (EB) Nr. 2248/2004 6 straipsnio,

— Kiegészítő engedély, 2248/2004/EK rendelet 6. cikk,

— Aanvullend certificaat — artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2248/2004,

— Uzupełniające pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 2248/2004 art. 6,

— Certificado complementar, artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 2248/2004,

— Dodatočné povolenie, článok 6 nariadenia (ES) č. 2248/2004,

— Dovoljenje za dodatne količine, člen 6, Uredba (ES) št. 2248/2004,

— Lisätodistus, asetus (EY) N:o 2248/2004 6 artikla,

— Kompletterande licens, artikel 6 i förordning (EG) nr 2248/2004.

Sikkerheden fortabes for de mængder, for hvilke en supplerende importlicens, bortset fra tilfælde af force majeure, ikke fremlægges inden fire måneder efter datoen for antagelse af den angivelse vedrørende overgang til fri omsætning, der er omhandlet i stk. 1. Den fortabes bl.a. for de mængder, for hvilke der ikke har kunnet udstedes en supplerende importlicens i henhold til artikel 10, stk. 1.

Når myndighederne har afskrevet og påtegnet den supplerende importlicens i forbindelse med frigivelsen af den i stk. 1 fastsatte sikkerhed, returneres licensen hurtigst muligt til det udstedende organ.

Artikel 7

Ansøgninger om importlicenser i henhold til denne forordning kan indgives i enhver medlemsstat, og de udstedte licenser er gyldige i hele Fællesskabet.

Artikel 5, stk. 1, første afsnit, fjerde led, i forordning (EF) nr. 1291/2000 anvendes ikke på indførsler, der sker i medfør af nærværende forordning.

Artikel 8

Som undtagelse fra artikel 12 i forordning (EF) nr. 1342/2003 er sikkerhedsstillelsen for de i nærværende forordning fastsatte importlicenser 5 EUR pr. ton.

Artikel 9

1. Ansøgningen om importlicens og licensen indeholder i rubrik 8 oplysningen »Thailand«.

2. Importlicensen indeholder følgende oplysninger:

a) i rubrik 24 en af følgende angivelser:

— Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n.º 2248/2004],

— Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 2248/2004),

— Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (forordning (EF) nr. 2248/2004),

— Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 2248/2004),

— Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 2248/2004),

— Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2248/2004],

— Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 2248/2004),

— Droits de douane limités a 6 % *ad valorem* [règlement (CE) n.º 2248/2004],

— Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [regolamento (CE) n. 2248/2004],

— Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 2248/2004),

— Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 2248/2004),

— Mérsékelt, 6 %-os értékvám (2248/2004/EK rendelet),

— Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 2248/2004),

— Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 2248/2004),

— Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n.º 2248/2004],

— Dovožné clo so stropom 6 % *ad valorem* (Nariadenie (ES) č 2248/2004),

På anmodning herom og efter Kommissionens godkendelse, der meddeles pr. telex eller telefax, kan importlicensen udstedes inden for en kortere frist.

— Omejitve carinskih dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 2248/2004),

Overholdes betingelserne for udstedelse af licensen ikke, kan Kommissionen eventuelt efter rådslagning med de thailandske myndigheder træffe passende foranstaltninger.

— Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 2248/2004),

Artikel 11

Uanset artikel 6 i forordning (EF) nr. 1342/2003 svarer den sidste dag af importlicensens gyldighedsperiode til den sidste dag af eksportcertifikatets gyldighedsperiode plus 30 dage.

— Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (förordning (EG) nr 2248/2004);

Artikel 12

1. Medlemsstaterne meddeler hver arbejdsdag pr. telex eller telefax Kommissionen følgende oplysninger for hver importlicensansøgning:

b) i rubrik 20 følgende angivelser:

i) det skibsnavn, der er anført i det thailandske eksportcertifikat

a) den mængde, der ansøges om for hver importlicens, i givet fald med angivelsen »supplerende importlicens«

b) importlicensansøgerens navn

ii) det thailandske eksportcertifikats nummer og dato.

c) det nummer i det indgivne eksportcertifikat, der er anført i dette certifikats rubrik foroven

d) eksportcertifikatets udstedelsesdato

3. Importlicensen kan kun accepteres som støtte for angivelsen til overgang til fri omsætning, hvis det bl.a. fremgår af en kopi af det konnossement, som vedkommende har fremlagt, at de varer, for hvilke der anmodes om overgang til fri omsætning, er transporteret til Fællesskabet på det skib, der er nævnt i importlicensen.

e) den samlede mængde, som eksportcertifikatet er udstedt for

f) eksportørens navn, der er anført i eksportcertifikatet.

4. Med forbehold af artikel 6 i denne forordning og som undtagelse fra artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan den mængde, der overgår til fri omsætning, ikke være større end den mængde, der er anført i rubrik 17 og 18 i importlicensen. Tallet 0 anføres i denne forbindelse i rubrik 19 i den pågældende licens.

2. De myndigheder, der udsteder importlicenser, meddeler senest ved udgangen af første halvdel af 2006 pr. telex eller telefax Kommissionen en komplet liste over de ikke afskrevne mængder, der er anført på bagsiden af importlicenserne, og skibets navn samt numrene på de pågældende eksportcertifikater.

Artikel 10

Importlicensen udstedes den femte arbejdsdag efter ansøgningens indgivelse, medmindre Kommissionen pr. telex eller telefax har underrettet medlemsstatens myndigheder om, at betingelserne i denne forordning ikke er overholdt.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2004.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
 PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE
 — BILAGA

SERIAL No

ORIGINAL**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE**

**MINISTRY OF COMMERCE
 GOVERNMENT OF THAILAND**

EXPORT CERTIFICATE SUBJECT TO REGULATION (EC) No 2248/2004

SPECIAL FORM FOR PRODUCTS FALLING WITHIN CN CODES 0714 10 10, 0714 10 91, 0714 10 99

EXPORT CERTIFICATE No	
EXPORT PERMIT No	

1. EXPORTER (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)		2. FIRST CONSIGNEE (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)	
NAME		NAME	
ADDRESS		ADDRESS	
COUNTRY		COUNTRY	
3. SHIPPED PER		4. COUNTRY/COUNTRIES OF DESTINATION IN EU	
5. TYPE OF MANIOC PRODUCTS	6. WEIGHT (TONNES)	7. PACKING	
☐ CN CODE 0714 10 10 ☐ CN CODE 0714 10 91 ☐ CN CODE 0714 10 99	SHIPPED WEIGHT	☐ IN BULK ☐ BAGS ☐ OTHERS	
	ESTIMATED NET WEIGHT		

WE HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVEMENTIONED PRODUCTS ARE PRODUCED IN AND ARE EXPORTED FROM THAILAND

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

DATE

NAME AND SIGNATURE OF AUTHORISED OFFICIAL AND STAMP

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE

FOR USE BY EU AUTHORITIES:

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2249/2004**af 27. december 2004****om ændring af forordning (EF) nr. 686/2004 om overgangsforanstaltninger for producentorganisationer inden for sektoren for friske frugter og grøntsager som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse af Den Europæiske Union**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse,

under henvisning til akten vedrørende Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse, særlig artikel 41, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 686/2004 ⁽¹⁾ kan der gennemføres midlertidige driftsprogrammer for producentorganisationer i Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

(2) Ifølge artikel 16, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1433/2003 af 11. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår driftsfonde, driftsprogrammer og finansiel støtte ⁽²⁾ gennemføres driftsprogrammerne i årlige perioder fra 1. januar til 31. december. Driftsprogrammerne kan imidlertid først iværksættes, når de kompetente nationale myndigheder har godkendt dem. Derfor bør de midlertidige driftsprogrammer have en varighed på nogle få måneder i 2004 og en fuld 12-måneders periode i 2005. Der bør derfor fastsættes bestemmelser vedrørende beregningen af referenceperioden og den forfaldne støtte for de midlertidige driftsprogrammer.

(3) Det bør præciseres, at støtten forfalder for den del af det midlertidige driftsprogram, der gennemføres i 2004, men kun for programmets faktiske varighed beregnet pro rata fra dets godkendelsesdato.

(4) Forordning (EF) nr. 686/2004 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 686/2004 foretages følgende ændringer af artikel 4:

1) I stk. 3 indsættes som sidste afsnit:

»Uanset artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1433/2003 løber driftsprogrammer i 2004 fra den dato, hvor de godkendes af de kompetente nationale myndigheder, og indtil den 31. december 2004.«

2) Der indsættes som stk. 4a:

»4a. Uanset artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1433/2003 skal værdien af den afsatte produktion i referenceperioden, for så vidt angår støtteansøgningen for 2004, multipliceres med antallet af dage fra datoen for driftsprogrammets godkendelse og indtil den 31. december 2004 (begge dage inklusive) og derefter divideres med 366.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 106 af 15.4.2004, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 203 af 12.8.2003, s. 25. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1813/2004 (EUT L 319 af 20.10.2004, s. 5).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2004.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2250/2004**af 27. december 2004**

om ændring af forordning (EØF) nr. 429/90, (EF) nr. 2571/97, (EF) nr. 174/1999, (EF) nr. 2771/1999, (EF) nr. 2799/1999, (EF) nr. 214/2001, (EF) nr. 580/2004, (EF) nr. 581/2004 og (EF) nr. 582/2004 for så vidt angår frister for indgivelse af bud og meddelelser til Kommissionen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 10, 15 og 31, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I følgende forordninger er der i forbindelse med licitationsprocedurerne fastsat bestemmelser om fristerne for indgivelse af bud til myndighederne og medlemsstaternes meddelelse af buddene til Kommissionen:

— Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet ⁽²⁾,

— Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler ⁽³⁾,

— Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for fløde og smør ⁽⁴⁾,

— Kommissionens forordning (EF) nr. 2799/1999 af 17. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver bestemt til foderbrug og salg af sådant skummetmælkspulver ⁽⁵⁾,

— Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2001 af 12. januar 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for skummetmælkspulver ⁽⁶⁾,

— Kommissionens forordning (EF) nr. 580/2004 af 26. marts 2004 om en licitationsprocedure for fastsættelse af eksportrestitutioner for visse mejeriprodukter ⁽⁷⁾,

— Kommissionens forordning (EF) nr. 581/2004 af 26. marts 2004 om en løbende licitation for eksportrestitutioner for visse typer smør ⁽⁸⁾, og

— Kommissionens forordning (EF) nr. 582/2004 af 26. marts 2004 om en løbende licitation for eksportrestitutioner for skummetmælkspulver ⁽⁹⁾.

(2) For at sikre, at licitationsprocedurerne fungerer smidigt, herunder at myndighederne og Kommissionens tjenestegrene råder over tilstrækkelig tid til at behandle oplysningerne vedrørende hver licitation, bør fristerne for indgivelse af bud og myndighedernes meddelelse af oplysninger til Kommissionen rykkes frem.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 186/2004 (EUT L 29 af 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 921/2004 (EUT L 163 af 30.4.2004, s. 94).

⁽³⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 921/2004.

⁽⁴⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1932/2004 (EUT L 333 af 9.11.2004, s. 4).

⁽⁵⁾ EFT L 340 af 31.12.1999, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1992/2004 (EUT L 344 af 20.11.2004, s. 11).

⁽⁶⁾ EFT L 37 af 7.2.2001, s. 100. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1838/2004 (EUT L 322 af 23.10.2004, s. 3).

⁽⁷⁾ EUT L 90 af 27.3.2004, s. 58.

⁽⁸⁾ EUT L 90 af 27.3.2004, s. 64.

⁽⁹⁾ EUT L 90 af 27.3.2004, s. 67.

(3) For at begrænse spekulationsrisikoen i forbindelse med indgivelse af bud til den licitationsprocedure, der er fastsat i forordning (EF) nr. 581/2004 og (EF) nr. 582/2004, bør forudfastsættelse af eksportrestitutioner, jf. Kommissionens forordning (EF) nr. 174/1999 af 26. januar 1999 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 804/68 for så vidt angår eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, først være mulig efter udløbet af fristen for indgivelse af bud.

(4) Forordning (EØF) nr. 429/90, (EF) nr. 2571/97, (EF) nr. 174/1999, (EF) nr. 2771/1999, (EF) nr. 2799/1999, (EF) nr. 214/2001, (EF) nr. 580/2004, (EF) nr. 581/2004 og (EF) nr. 582/2004 bør derfor ændres tilsvarende.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3 i forordning (EØF) nr. 429/90 ændres som følger:

1) Stk. 2 affattes således:

»2. Fristen for indgivelse af bud til de særlige licitationer udløber kl. 11.00 (belgisk tid) den anden og fjerde tirsdag i måneden, bortset fra den anden tirsdag i august og den fjerde tirsdag i december. Falder tirsdagen på en helligdag, udløber fristen kl. 11.00 (belgisk tid) den seneste forudgående arbejdsdag.«

2) Som stk. 4 indsættes:

»4. Den dag, fristen udløber, jf. artikel 3, stk. 2, meddeler medlemsstaterne Kommissionen de i buddene anførte mængder og priser.

⁽¹⁾ EFT L 20 af 27.1.1999, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1846/2004 (EUT L 322 af 23.10.2004, s. 16).

Er der ikke afgivet bud, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom inden for samme frist.«

Artikel 2

Artikel 14 i forordning (EF) nr. 2571/97 ændres som følger:

1) Stk. 2 affattes således:

»2. Fristen for indgivelse af bud til de særlige licitationer udløber kl. 11.00 (belgisk tid) den anden og fjerde tirsdag i måneden, bortset fra den anden tirsdag i august og den fjerde tirsdag i december. Falder tirsdagen på en helligdag, udløber fristen kl. 11.00 (belgisk tid) den seneste forudgående arbejdsdag.«

2) Som stk. 3 indsættes:

»3. Den dag, fristen udløber, jf. artikel 14, stk. 2, meddeler medlemsstaterne Kommissionen de i buddene anførte mængder og priser.

Er der ikke afgivet bud, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom inden for samme frist, hvis smør kan udbydes til salg i den pågældende medlemsstat.«

Artikel 3

Artikel 1, stk. 3, i forordning (EF) nr. 174/1999 affattes således:

»3. Licensansøgninger for alle produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 (*), som i henhold til artikel 17 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 (**) blev indgivet onsdagen og torsdagen efter udløbet af hver licitationsperiode, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 581/2004 (***) og i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 582/2004 (****), anses for indgivet den første arbejdsdag efter den pågældende torsdag.

(*) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

(**) EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

(***) EUT L 90 af 27.3.2004, s. 64.

(****) EUT L 90 af 27.3.2004, s. 67.«

Artikel 4

I forordning (EF) nr. 2771/1999 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 16, stk. 3, affattes således:

»3. Fristen for indgivelse af bud til de særlige licitationer udløber kl. 11.00 (belgisk tid) den anden og fjerde tirsdag i måneden, bortset fra den anden tirsdag i august. Falder tirsdagen på en helligdag, udløber fristen kl. 11.00 (belgisk tid) den seneste forudgående arbejdsdag.«

2) Artikel 17b, stk. 1, affattes således:

»1. Den dag, fristen udløber, jf. artikel 16, stk. 3, meddeler medlemsstaterne Kommissionen de i buddene anførte mængder og priser.

Er der ikke afgivet bud, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom inden for samme frist.«

3) Artikel 22, stk. 2, affattes således:

»2. Fristen for indgivelse af bud til de særlige licitationer udløber kl. 11.00 (belgisk tid) den anden og fjerde tirsdag i måneden, bortset fra den anden tirsdag i august og den fjerde tirsdag i december. Falder tirsdagen på en helligdag, udløber fristen kl. 11.00 (belgisk tid) den seneste forudgående arbejdsdag.«

4) Artikel 24a, stk. 1, affattes således:

»1. Den dag, fristen udløber, jf. artikel 22, stk. 2, meddeler medlemsstaterne Kommissionen de i buddene anførte mængder og priser og den mængde smør, der udbydes til salg.

Er der ikke afgivet bud, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom inden for samme frist, hvis smør kan udbydes til salg i den pågældende medlemsstat.«

Artikel 5

I forordning (EF) nr. 2799/1999 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 27, stk. 2, affattes således:

»2. Fristen for indgivelse af bud til de særlige licitationer udløber kl. 11.00 (belgisk tid) den anden og fjerde tirsdag i måneden, bortset fra den anden tirsdag i august og den fjerde tirsdag i december. Falder tirsdagen på en helligdag, udløber fristen kl. 11.00 (belgisk tid) den seneste forudgående arbejdsdag.«

2) I artikel 30, stk. 1, indsættes:

»Er der ikke afgivet bud, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom inden for samme frist, hvis skummetmælkspulver kan udbydes til salg i den pågældende medlemsstat.«

Artikel 6

I forordning (EF) nr. 214/2001 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 14, stk. 2, affattes således:

»2. Fristen for indgivelse af bud til de særlige licitationer udløber kl. 11.00 (belgisk tid) den anden og fjerde tirsdag i måneden, bortset fra den anden tirsdag i august. Falder tirsdagen på en helligdag, udløber fristen kl. 11.00 (belgisk tid) den seneste forudgående arbejdsdag.«

2) Artikel 17, stk. 1, affattes således:

»1. Den dag, fristen udløber, jf. artikel 14, stk. 2, meddeler medlemsstaterne Kommissionen de i buddene anførte mængder og priser.

Er der ikke afgivet bud, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom inden for samme frist.«

3) Artikel 22, stk. 2, affattes således:

»2. Fristen for indgivelse af bud til de særlige licitationer udløber kl. 11.00 (belgisk tid) den anden og fjerde tirsdag i måneden, bortset fra den anden tirsdag i august og den fjerde tirsdag i december. Falder tirsdagen på en helligdag, udløber fristen kl. 11.00 (belgisk tid) den seneste forudgående arbejdsdag.«

4) Artikel 24a, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Er der ikke afgivet bud, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom inden for samme frist, hvis skummetmælkspulver kan udbydes til salg i den pågældende medlemsstat.«

Artikel 7

Artikel 4, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 580/2004 affattes således:

»Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle gyldige bud i den i bilaget anførte form, uden angivelse af den bydendes navn og senest tre timer efter udløbet af hver licitationsperiode.«

Artikel 8

Artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 581/2004 affattes således:

»2. Hver licitationsperiode begynder kl. 13.00 (belgisk tid) den første og tredje tirsdag i måneden, bortset fra den første tirsdag i august og den tredje tirsdag i december. Falder tirsdagen på en helligdag, begynder perioden kl. 13.00 (belgisk tid) den følgende arbejdsdag.

Hver licitationsperiode slutter kl. 13.00 (belgisk tid) den anden og fjerde tirsdag i måneden, bortset fra den anden tirsdag i august og den fjerde tirsdag i december. Falder tirsdagen på en helligdag, slutter perioden kl. 13.00 (belgisk tid) den seneste forudgående arbejdsdag.«

Artikel 9

Artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 582/2004 affattes således:

»2. Hver licitationsperiode begynder kl. 13.00 (belgisk tid) den første og tredje tirsdag i måneden, bortset fra den første tirsdag i august og den tredje tirsdag i december. Falder tirsdagen på en helligdag, begynder perioden kl. 13.00 (belgisk tid) den følgende arbejdsdag.

Hver licitationsperiode slutter kl. 13.00 (belgisk tid) den anden og fjerde tirsdag i måneden, bortset fra den anden tirsdag i august og den fjerde tirsdag i december. Falder tirsdagen på en helligdag, slutter perioden kl. 13.00 (belgisk tid) den seneste forudgående arbejdsdag.«

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2004.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2251/2004**af 27. december 2004****om ændring af importtold for korn, som er gældende fra den 28. december 2004**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2142/2004⁽³⁾.

- (2) I artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 EUR/t fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering. Nævnte afvigelse har fundet sted. Det er derfor nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF) nr. 2142/2004 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 2142/2004 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. december 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2004.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikterne*

⁽¹⁾ EUT L 270 af 29.9.2003, s. 78.

⁽²⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1110/2003 (EUT L 158 af 27.6.2003, s. 12).

⁽³⁾ EUT L 369 af 16.12.2004, s. 55. Ændret ved forordning (EF) nr. 2215/2004 (EUT L 374 af 22.12.2004, s. 61).

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1784/2003, som er gældende fra den 28. december 2004

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet	0,00
	af ringe kvalitet	9,66
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
ex 1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd	0,00
1002 00 00	Rug	47,57
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	52,37
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽²⁾	52,37
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	47,57

⁽¹⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Estland, Letland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽²⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/t, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

perioden 15.12.2004-23.12.2004

- 1) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

Børsnoteringer	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	ringe kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	109,43 (**)	59,79	147,01	137,01	117,01	78,13
Præmie for Golfen (EUR/t)	—	11,13	—			—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	23,12	—	—			—

(*) Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(***) Positiv præmie på 14 EUR/t indbefattet (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

- 2) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf–Rotterdam: 31,79 EUR/t; The Great Lakes–Rotterdam: 46,26 EUR/t.

- 3) Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
-
- 0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 29. november 2004

om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af det dertil knyttede aftalememorandum

(2004/903/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Republikken San Marino om en aftale om, at Republikken San Marino indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet for at sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger.
- (2) Teksten til aftalen, der er resultatet af forhandlingerne, afspejler Rådets forhandlingsdirektiver. Den er ledsaget af et aftalememorandum mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken San Marino på den anden side.
- (3) Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen er det ønskeligt at undertegne de to dokumenter, som blev paraferet den 12. juli 2004, og bekræfte Rådets godkendelse af aftalememorandummet —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger bemyndiges formanden for Rådet til at udpege de personer, der på Fællesskabets vegne er beføjede til at undertegne aftalen på vegne af Fællesskabet, det tilknyttede aftalememorandum og de breve fra Det Europæiske Fællesskab som skal udveksles i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, i aftalen og i sidste afsnit i aftalememorandummet.

Aftalememorandummet er godkendt af Rådet som knyttet til denne afgørelse.

Teksten til aftalen og aftalememorandummet er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. november 2004.

På Rådets vegne
L. J. BRINKHORST
Formand

AFTALE

mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »Fællesskabet«,

og

REPUBLIKKEN SAN MARINO, i det følgende benævnt »San Marino«,

i det følgende benævnt »kontraherende part« eller »kontraherende parter«,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1**Formål**

1. Formålet med denne aftale mellem Fællesskabet og San Marino er at befæste og udbygge de eksisterende nære forbindelser mellem de kontraherende to parter ved at fastlægge foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales til retmæssige ejere, der er fysiske personer med skattemæssig bopæl i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »direktivet«.

2. San Marino træffer de nødvendige foranstaltninger og fastsætter specifikt bestemmelser om procedurer og sanktioner til at sikre, at de opgaver, der er nødvendige til gennemførelse af denne aftale, udføres af betalende agenter etableret på deres område, uanset hvor debitor for den fordring, der giver renten, er etableret.

Artikel 2**Definition af retmæssig ejer**

1. I denne aftale forstås ved »retmæssig ejer« enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en rentebetaling er sikret, medmindre den pågældende fysiske person fremlægger bevis for, at denne ikke er modtaget eller sikret til hans eller hendes egen fordel, dvs.

a) at han eller hun optræder som betalende agent i henhold til artikel 4, eller

b) at han eller hun optræder på vegne af en juridisk person, en investeringsfond eller et sammenligneligt eller tilsvarende organ for kollektiv investering i værdipapirer, eller

c) at han eller hun optræder på vegne af en anden fysisk person, der er den retmæssige ejer, og meddeler den betalende agent den retsmæssige ejers identitet i henhold til artikel 3.

2. Hvis en betalende agent har oplysninger, der tyder på, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling er sikret, muligvis ikke er den retmæssige ejer, og hvis denne fysiske person hverken er omfattet af stk. 1, litra a), eller stk. 1, litra b), træffer den pågældende betalende agent rimelige foranstaltninger til at fastslå den retmæssige ejers identitet i henhold til artikel 3. Hvis den betalende agent er ude af stand til at identificere den retmæssige ejer, behandler den betalende agent den pågældende fysiske person som den retmæssige ejer.

Artikel 3**Den retmæssige ejers identitet og bopæl**

For at fastslå den i artikel 2 definerede retmæssige ejers identitet og bopæl skal den betalende agent føre et register med oplysninger om efternavn, fornavn, adresse og bopælsstatus i overensstemmelse med Republikken San Marinos lov om bekæmpelse af åger og hvidvaskning af penge. For kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført den 1. januar 2004 eller derefter, fastslås bopælen for fysiske personer, der fremviser et pas eller et officielt identitetskort udstedt af en medlemsstat af Den Europæiske Union, i det følgende benævnt »medlemsstat«, og som erklærer at have bopæl i en stat, som ikke er en medlemsstat eller San Marino, ved hjælp af en skattemæssig bopælsattest udstedt af den kompetente myndighed i den stat, hvor den fysiske person hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan attest ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat, der har udstedt passet eller ethvert andet officielt identitetsdokument.

Artikel 4**Definition af betalende agent**

I denne aftale forstås ved »betalende agent« i San Marino banker i henhold til sanmarinesisk banklovgivning samt økonomiske aktører, herunder fysiske og juridiske personer med bopæl i eller etableret i San Marino, partnerskaber og faste forretningssteder for udenlandske selskaber, som, også selv om det kun sker lejlighedsvis, accepterer, opbevarer, investerer eller overfører aktiver for tredjeparter eller blot betaler for eller sikrer interesser som led i deres forretningsvirksomhed.

Artikel 5

Definition af kompetent myndighed

1. I denne aftale forstås ved »de kontraherende parter kompetente myndigheder« de myndigheder, der er opført i bilag I.

2. Ved de kompetente myndigheder i stater, der ikke er kontraherende parter, forstås de myndigheder i de pågældende stater, der er kompetente i henseende til bilaterale eller multilaterale konventioner eller, dersom sådanne myndigheder ikke findes, andre myndigheder, der er bemyndiget til at udstede bopælsattester til skattemæssige formål.

Artikel 6

Definition af rentebetalinger

1. I denne aftale forstås ved »rentebetalinger«:

- a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende fordringer af enhver art med eller uden prioritetsgaranti eller klausuler om andel i debitors udbytte, navnlig indtægter fra statsgældsbeviser og indtægter fra obligationer eller forskrivninger, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger; strafrenter for sen betaling betragtes ikke som rentebetalinger
- b) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer
- c) indkomst afledt af rentebetalinger, enten direkte eller via en i direktivets artikel 4, stk. 2, omhandlet enhed udloddet af
 - i) institutter for kollektiv investering eller sammenlignelige eller tilsvarende organer for kollektiv investering i værdipapirer etableret i de i artikel 19 omhandlede områder
 - ii) en enhed med hjemsted i en medlemsstat, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed og underretter den betalende agent herom
 - iii) institutter for kollektiv investering eller sammenlignelige eller tilsvarende organer for kollektiv investering i værdipapirer etableret uden for de i artikel 19 omhandlede områder
- d) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter og enheder, hvis de direkte eller indirekte via andre institutter for kollektiv investering eller enheder som omhandlet nedenfor investerer mere end 40 % af deres aktiver i fordringer omhandlet i litra a):
 - i) institutter for kollektiv investering eller sammenlignelige eller tilsvarende organer for kollektiv investering i værdipapirer etableret i de i artikel 19 omhandlede områder

ii) en enhed med hjemsted i en medlemsstat, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed og underretter den betalende agent herom

iii) institutter for kollektiv investering eller sammenlignelige eller tilsvarende organer for kollektiv investering i værdipapirer etableret uden for de i artikel 19 omhandlede områder.

San Marino har imidlertid mulighed for kun at lade indkomst som omhandlet i litra d) indgå i definitionen af rentebetaling, for så vidt denne indkomst svarer til en indkomst, der direkte eller indirekte stammer fra rentebetalinger som defineret i litra a) og b).

2. I henseende til stk. 1, litra c) og d), skal den samlede indkomst, dersom en betalende agent ikke ligger inde med oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger, betragtes som rentebetaling.

3. I henseende til stk. 1, litra d), skal procentsatsen, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40 %. Hvis agenten ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den retmæssige ejer har realiseret, betragtes indkomsten som værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet af andelen eller enhederne.

4. I henseende til stk. 1, litra b) og d), skal San Marino have mulighed for at kræve, at betalende agenter på dens område beregner renterne på årsbasis i en periode, der ikke må overstige et år, og behandler sådanne på årsbasis beregnede renter som rentebetalinger, også selv om der ikke finder afståelse, indfrielse eller tilbagekøb sted i den pågældende periode.

5. Uanset stk. 1, litra c) og d), skal det være muligt for San Marino at holde enhver i de pågældende bestemmelser omhandlet indkomst fra institutter eller enheder etableret på dens område uden for definitionen af rentebetalinger, hvis de pågældende enheders investeringer i fordringer omhandlet i stk. 1, litra a), ikke har oversteget 15 % af deres aktiver.

San Marinos udnyttelse af denne mulighed skal være bindende for begge kontraherende parter, når den anden kontraherende part er underrettet herom.

6. Den i stk. 1, litra d), og stk. 3 omhandlede procentsats fastsættes efter den 31. december 2010 til 25 %.

7. De i stk. 1, litra d), og stk. 5 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne for de berørte institutter eller enheder og, hvis sådanne ikke findes, under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters eller enheders aktiver.

Artikel 7

Kildeskat

1. Når den retmæssige ejer er hjemmehørende i en medlemsstat, opkræver San Marino en kildeskat på 15 % i de første tre år fra datoen for denne aftales anvendelse, på 20 % i de efterfølgende tre år og derefter på 35 %.

2. Den betalende agent opkræver kildeskat på følgende måde:

- a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): af det betalte eller krediterede rentebeløb
- b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller d): af det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller ved hjælp af en skat med tilsvarende virkning, som skal bæres af modtageren af det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet
- c) i tilfælde af en rentebetaling i den betydning, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra c): af det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra
- d) hvis San Marino udnytter muligheden i artikel 6, stk. 4: af rentebeløbet på årsbasis.

3. For så vidt angår stk. 2, litra a) og b), opkræves kildeskatten i et omfang svarende til den periode, hvori den retmæssige ejer har besiddet fordringen. Hvis den betalende agent ikke kan fastlægge besiddelsesperioden på grundlag af de oplysninger, han er i besiddelse af, skal han behandle den retmæssige ejer som besidder af fordringen i hele den periode, hvor den har været gældende, medmindre han fremlægger bevis for datoen for erhvervelsen deraf.

4. Andre former for skatter end den i denne aftale omhandlede skat på samme rentebetaling, og særlig San Marinos kildeskat på sanmarinesisk rentebetalingsindkomst, krediteres det tilbageholdelsesbeløb, der er beregnet i overensstemmelse med denne artikel.

5. Den kildeskat, som den betalende agent i San Marino opkræver, forhindrer ikke den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, i at beskatte indkomsten i overensstemmelse med sin nationale lovgivning. Når en skatteyder opgiver sin renteindtægt fra en betalende agent i San Marino til skattemyndighederne i den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor han eller hun har bopæl, skal renteindtægten beskattes i den pågældende medlemsstat til samme satser som dem, der gælder for renter indtjent i denne medlemsstat.

Artikel 8

Deling af provenu

1. San Marino beholder 25 % af det provenu, der fremkommer som følge af den i artikel 7 omhandlede kildeskat, og overfører 75 % af provenuet til den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har bopæl.

2. Disse overførsler finder sted i form af en enkelt betaling pr. medlemsstat senest inden for en periode på seks måneder efter afslutningen af skatteåret i San Marino.

3. San Marino skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ordningen for deling af provenuet fungerer hensigtsmæssigt.

Artikel 9

Frivillig oplysning

1. San Marino fastlægger en procedure, som gør det muligt for den i artikel 2 definerede retmæssige ejer at undgå den kildeskat, der er omhandlet i artikel 7, ved udtrykkeligt at bemyndige sin betalende agent i San Marino til at indgive information om rentebetalingerne til den kompetente myndighed i denne stat. En sådan bemyndigelse omfatter alle de rentebetalinger, som den betalende agent udbetaler til eller sikrer til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer.

2. Den information, som den betalende agent i tilfælde af den retmæssige ejers udtrykkelige bemyndigelse skal indgive, omfatter som et minimum følgende:

- a) den i henhold til aftalens artikel 3 fastsatte retmæssige ejers identitet og bopæl samt, hvis et sådant findes, det skattemæssige identifikationsnummer, der er tildelt af den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl
- b) den betalende agents navn og adresse
- c) den retmæssige ejers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikation af den fordring, der giver anledning til renten, og
- d) rentebetalingsbeløbet beregnet i henhold til artikel 6 i denne aftale.

3. Den kompetente myndighed i San Marino afgiver de i stk. 2 omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har bopæl. Indberetningen af information skal være automatisk og finde sted mindst en gang om året inden for seks måneder efter udgangen af skatteåret i San Marino for alle rentebetalinger i det pågældende år.

Artikel 10

Afskaffelse af dobbeltbeskatning

1. Den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, skal sikre afskaffelsen af enhver dobbeltbeskatning, som kunne følge af opkrævningen af den i artikel 7 omhandlede kildeskat, i henhold til bestemmelserne i stk. 2 og 3.

2. Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer har været genstand for den i artikel 7 omhandlede kildeskat i San Marino, indrømmer den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, ham eller hende en skattegodtgørelse svarende til det tilbageholdte beløb i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale lovgivning. Hvis dette beløb er højere end det skattebeløb, der i henhold til den nationale lovgivning er skyldigt for hele det rentebeløb, der har været genstand for den i artikel 7 omhandlede kildeskat, skal den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, tilbagebetale det overskydende beløb af den tilbageholdte skat til den retmæssige ejer.

3. Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer ud over den i artikel 7 omhandlede kildeskat har været gjort til genstand for nogen anden type kildeskat, og den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, indrømmer en skattegodtgørelse for en sådan kildeskat i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler, krediteres denne anden kildeskat, før proceduren i stk. 2 tages i anvendelse.

4. Den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan i stedet for den ordning med skattegodtgørelse, der er omhandlet i stk. 2 og 3, foretage tilbagebetaling af den kildeskat, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 11

Overgangsbestemmelser for omsættelige værdipapirer

1. Fra datoen for anvendelsen af denne aftale og så længe mindst en medlemsstat også anvender lignende bestemmelser, dog senest indtil den 31. december 2010, betragtes nationale og internationale obligationer og andre omsættelige værdipapirer, som første gang er emitteret før den 1. marts 2001, eller for hvis vedkommende det oprindelige emissionsprospekt før denne dato blev godkendt af de kompetente myndigheder i emissionsstaten, ikke som fordringer i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), forudsat at der ikke er foretaget nogen yderligere emissioner af sådanne omsættelige værdipapirer den 1. marts 2002 eller derefter.

Så længe mindst en af medlemsstaterne også anvender lignende bestemmelser som bestemmelserne i denne aftales artikel 7, finder bestemmelserne i nærværende artikel dog fortsat anvendelse efter den 31. december 2010 med hensyn til sådanne omsættelige værdipapirer:

- der indeholder en klausul om »gross-up« og førtidig indfrielse, og
- hvor den betalende agent som defineret i artikel 4 er etableret i San Marino, og
- hvor den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en medlemsstat.

Hvis og når alle medlemsstaterne ophører med at anvende lignende bestemmelser som bestemmelserne i denne aftales artikel 7, finder bestemmelserne i nærværende artikel kun fortsat anvendelse for omsættelige værdipapirer:

- der indeholder en klausul om »gross-up« og førtidig indfrielse, og
- hvor den betalende agent er etableret i San Marino, og
- hvor den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en medlemsstat.

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter er foretaget en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af en regering eller en dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international aftale (opført i bilag II til denne

aftale), betragtes hele emissionen af dette værdipapir bestående af den oprindelige emission og enhver yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af enhver anden emittent, der ikke er omfattet af fjerde afsnit, betragtes en sådan yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

2. Denne artikel forhindrer ikke San Marino og medlemsstaterne i fortsat at beskatte indtægter fra de i stk. 1 omhandlede omsættelige værdipapirer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Artikel 12

Andre typer kildeskat — forbindelser med andre aftaler

1. Denne aftale forhindrer ikke parterne i at opkræve andre typer kildeskat end den i denne aftale omhandlede i overensstemmelse med deres nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler.

2. Bestemmelserne i dobbeltbeskatningsaftalerne mellem San Marino og medlemsstaterne forhindrer ikke den opkrævning af kildeskat, som er mulig i henhold til denne aftale.

Artikel 13

Informationsudveksling efter anmodning

1. De kompetente myndigheder i San Marino og i en medlemsstat udveksler informationer om adfærd, der udgør skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, eller tilsvarende for indkomst, der er omfattet af aftalen. »Tilsvarende« omfatter kun overtrædelser med samme ulovlighedsgrad som skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, der skader de skattemæssige interesser for den stat, som fremsætter anmodningen. Som svar på en behørigt begrundet anmodning, skal den stat, som anmodningen er rettet til, videregive information med hensyn til den adfærd, som den stat, der fremsætter anmodningen, er ved eller påtænker at undersøge på et straffe- eller civilretligt grundlag.

2. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal, når den afgør, om der kan videregives information som svar på anmodningen, anvende de regler om forældelsesfrist, der gælder i henhold til lovgivningen i den stat, som fremsætter anmodningen.

3. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal videregive information, når den stat, der fremsætter anmodningen, har en begrundet mistanke om, at den pågældende adfærd udgør skattesvig eller tilsvarende. Den stat, der fremsætter anmodningen, kan basere sin begrundede mistanke om skattesvig eller tilsvarende på:

- a) dokumenter, uanset om de er bekræftede eller ej, herunder også, men ikke udelukkende, virksomhedsregistre, regnskabsbøger eller information om bankkonti

- b) vidnesbyrd fra skatteyderen
- c) information fra en meddeler eller anden tredjemand, som er uafhængigt bekræftet eller på anden vis må formodes at være pålidelig, eller
- d) indiciebevis.

4. De kompetente myndigheder i den stat, der fremsætter en anmodning om information i henhold til denne aftale, skal for at påvise denne informations forventede relevans for anmodningen afgive følgende oplysninger til den kompetente myndighed i den stat, som anmodningen er rettet til:

- a) identiteten af den person, der er genstand for undersøgelsen
- b) en angivelse af den information, der anmodes om, herunder dens art og den form, hvori den stat, der fremsætter anmodningen, ønsker at modtage oplysningerne fra den stat, som anmodningen er rettet til
- c) det skattemæssige formål, hvortil oplysningerne ønskes
- d) årsagerne til at antage, at de ønskede oplysninger findes i den stat, som anmodningen er rettet til, eller indehaves eller kontrolleres af en person inden for nævnte stats jurisdiktion
- e) navn og adresse på alle personer, der menes at være i besiddelse af de ønskede oplysninger, hvis de kendes
- f) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivningen og den administrative praksis i den stat, som fremsætter anmodningen; at hvis de ønskede oplysninger forefandt inden for jurisdiktionen for den stat, som fremsætter anmodningen, ville de kompetente myndigheder i denne stat kunne indhente de ønskede oplysninger i henhold til gældende lovgivning eller normal administrativ praksis i den stat, som fremsætter anmodningen; samt at den er i overensstemmelse med denne aftale
- g) en erklæring om, at den stat, som fremsætter anmodningen, har benyttet alle til rådighed stående midler på sit eget område til at indhente oplysningerne, dog undtagen uforholdsmæssigt vanskelige midler.

5. Den kompetente myndighed i den stat, som anmodningen er rettet til, fremsender så hurtigt som muligt de ønskede oplysninger til den stat, som fremsætter anmodningen.

6. San Marino indleder bilaterale forhandlinger med hver af medlemsstaterne for at definere individuelle kategorier af tilfælde, der kommer ind under »tilsvarende«, i overensstemmelse med de pågældende staters skatteprocedurer.

Artikel 14

Fortrolighed

Al information, der modtages af en kontraherende part i henhold til denne aftale, behandles fortroligt og må kun udle-

veres til personer eller myndigheder (herunder domstole og administrative organer), i den pågældende kontraherende parts jurisdiktion, der er beskæftiget med påligning eller opkrævning af, håndhævelse eller retsforfølgelse i forbindelse med eller behandling af appeller vedrørende de skatter, der er omfattet af denne aftale. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende informationerne til disse formål. De kan videregive oplysningerne i offentlige retssager eller i retlige afgørelser. Oplysningerne må ikke meddeles andre personer, enheder, myndigheder eller jurisdiktioner uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra den kompetente myndighed i den stat, der har afgivet oplysningerne.

Artikel 15

Konsultation og revision

1. Hvis der opstår en uoverensstemmelse mellem den kompetente myndighed i San Marino og en eller flere af de kompetente myndigheder, der er anført i bilag I, med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale, bestræber de sig på at løse den efter fælles overenskomst. De skal straks underrette Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og de andre medlemsstaters kompetente myndigheder om resultaterne af deres konsultationer. I forbindelse med spørgsmål om fortolkning kan Kommissionen deltage i konsultationer efter anmodning fra enhver af de kompetente myndigheder, der er anført i bilag I.

2. De kontraherende parter konsulterer hinanden mindst hvert tredje år eller efter anmodning fra en af de kontraherende parter med henblik på at undersøge — og hvis de kontraherende parter skønner det nødvendigt — forbedre aftalens tekniske funktion og vurdere den internationale udvikling. Konsultationerne holdes inden for en frist på én måned efter anmodningen eller i hastende tilfælde hurtigst muligt.

3. På grundlag af en sådan vurdering kan de kontraherende parter konsultere hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.

4. Så snart der foreligger tilstrækkelige erfaringer med den fuldstændige gennemførelse af denne aftale, konsulterer de kontraherende parter hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.

5. Med henblik på de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede konsultationer skal de kontraherende parter underrette hinanden om eventuelle udviklinger, som vil kunne få indflydelse på, om denne aftale fungerer korrekt. Det omfatter også enhver form for relevant aftale mellem en af de kontraherende parter og et tredjeland.

Artikel 16

Undertegnelse, ikrafttræden og opsigelse

1. Denne aftale kræver de kontraherende parter ratifikation eller godkendelse i overensstemmelse med deres egne procedurer. De kontraherende parter underretter hinanden, når disse procedurer er tilendebragt. Aftalen træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste notifikation.
2. Med forbehold af opfyldelsen af dens forfatningsmæssige krav vedrørende indgåelse af internationale aftaler og af bestemmelserne i artikel 17 gennemfører og anvender San Marino effektivt denne aftale fra den 1. juli 2005 og underretter Fællesskabet herom.
3. Denne aftale gælder, indtil den opsiges af en kontraherende part.
4. Hver af de kontraherende parter kan opsiges denne aftale ved notifikation herom til den anden part. I så tilfælde ophører aftalen med at være i kraft 12 måneder efter notifikationen.

Artikel 17

Anvendelse og suspension af anvendelse

1. Anvendelsen af denne aftale er betinget af, at medlemsstaternes afhængige eller associerede territorier, der er nævnt i rapporten fra Rådet (økonomi og finans) til Det Europæiske Råd i Santa Maria de Feira af 19.-20. juni 2000, samt Amerikas Forenede Stater, Schweiz, Andorra, Liechtenstein og Monaco indfører og gennemfører foranstaltninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til foranstaltningerne i direktivet eller i denne aftale.
2. De kontraherende parter fastslår efter fælles overenskomst mindst seks måneder før den i artikel 16, stk. 2, omhandlede dato, om betingelsen i stk. 1 vil blive opfyldt under hensyntagen til ikrafttrædelsesdatoerne for de relevante foranstaltninger i de pågældende tredjelande og afhængige eller associerede territorier. Hvis de kontraherende parter ikke fastslår, at betingelsen vil blive opfyldt, fastsætter de efter fælles overenskomst en ny dato for artikel 16, stk. 2.
3. Anvendelsen af denne aftale eller af dele deraf kan suspenderes af en af de kontraherende parter med omgående virkning gennem notifikation af den anden part, såfremt direktivet eller en del af direktivet ophører med at gælde enten midlertidigt eller permanent i overensstemmelse med fællesskabsretten eller i tilfælde af, at en medlemsstat måtte suspendere anvendelsen af sine gennemførelsesbestemmelser.
4. De kontraherende parter kan hver især suspendere anvendelsen af denne aftale gennem notifikation af den anden part i tilfælde af, at et af de tredjelande eller territorier, der er

omhandlet i stk. 1, efterfølgende måtte ophøre med at anvende de i samme stykke omhandlede foranstaltninger. En suspension af anvendelsen må tidligst finde sted to måneder efter notifikationen. Anvendelsen af aftalen genoptages, så snart foranstaltningerne genindføres.

Artikel 18

Krav og slutopgørelse

1. Hvis denne aftale opsiges, eller dens anvendelse suspenderes enten helt eller delvis, berøres fysiske personers krav i henhold til artikel 10 ikke deraf.
2. San Marino skal i så tilfælde udarbejde en slutopgørelse ved udløbet af denne aftales gyldighedsperiode, og udbetale et slutbeløb til medlemsstaterne.

Artikel 19

Territorialt anvendelsesområde

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse og på de betingelser, der er fastlagt i nævnte traktat, og på den anden side for San Marinos område.

Artikel 20

Bilag

1. Bilagene udgør en integrerende del af denne aftale.
2. Listen over kompetente myndigheder i bilag I kan ændres ved notifikation til den anden kontraherende part, af San Marino for så vidt angår den i bilagets punkt a) nævnte myndighed, og af Det Europæiske Fællesskab for så vidt angår de øvrige myndigheder.

Listen over beslægtede enheder i bilag II kan ændres efter fælles overenskomst.

Artikel 21

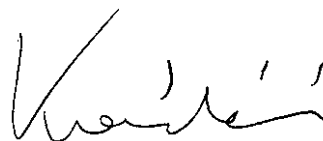
Sprog

1. Denne aftale udfærdiges i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.
2. Den maltesiske sprogudgave vil blive bekræftet af de kontraherende parter på grundlag af en brevveksling. Den vil have samme gyldighed som de sproglige udgaver, der er omhandlet i stk. 1.

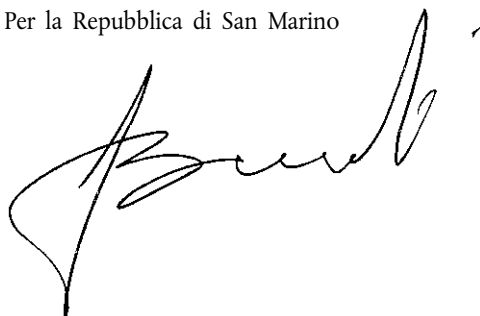
EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.
 NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.
 TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.
 ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.
 SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.
 ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.
 IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.
 EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.
 IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la propria firma in calce al presente accordo.
 TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.
 TAI PALIUDYDAMI, šį Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.
 FENTIEK HITELÉÜL e megállapodást az alulírott meghatalmazottak alább kézjegyükkel látták el.
 B'XIEHDA TA' DAN, il-Plenipotenzjari hawn taht iffirmati ffirmaw dan il-Ftehim.
 TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben geplaatst.
 W DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy.
 EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuserem as suas assinaturas no final do presente Acordo.
 NA DŮKAZ ČOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.
 V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenici podpisali ta sporazum.
 TÄMÄN VAKUUDEKSI allamainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.
 TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas, el siete de diciembre del dos mil cuatro.
 V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce čtyři.
 Udfærdiget i Bruxelles den syvende december to tusind og fire.
 Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendundvier.
 Kahe tuhande neljanda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις επτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.
 Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and four.
 Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quatre.
 Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquattro.
 Briselē, divi tūkstoši ceturťā gada septītājā decembrī.
 Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.
 Kelt Brüsszelben, a kettőezer negyedik év december hetedik napján.
 Magħmul fi Brussel fis-seba' jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgha.
 Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizendvier.
 Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.
 Feito em Bruxelas, em sete de Dezembro de dois mil e quatro.
 V Bruseli siedmeho decembra dvetisícštyri.
 V Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč štiri.
 Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.
 Som skedde i Bryssel den sjunde december tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

BILAG I

LISTE OVER DE KONTRAHERENDE PARTERS KOMPETENTE MYNDIGHEDER

I forbindelse med denne aftale er følgende myndigheder »kompetente myndigheder«:

- a) i Republikken San Marino: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio eller en bemyndiget repræsentant
- b) i Kongeriget Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant
- c) i Den Tjekkiske Republik: Ministr financí eller en bemyndiget repræsentant
- d) i Kongeriget Danmark: Skatteministeren eller en bemyndiget repræsentant
- e) i Forbundsrepublikken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en bemyndiget repræsentant
- f) i Republikken Estland: Rahandusminister eller en bemyndiget repræsentant
- g) i Den Helleniske Republik: O Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant
- h) i Kongeriget Spanien: El Ministro de Economía y Hacienda eller en bemyndiget repræsentant
- i) i Den Franske Republik: Le Ministre chargé du budget eller en bemyndiget repræsentant
- j) i Irland: The Revenue Commissioners eller deres bemyndigede repræsentanter
- k) i Den Italienske Republik: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en bemyndiget repræsentant
- l) i Republikken Cypern: O Υπουργός Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant
- m) i Republikken Letland: Finanšu ministrs eller en bemyndiget repræsentant
- n) i Republikken Litauen: Finansų ministras eller en bemyndiget repræsentant
- o) i Storhertugdømmet Luxembourg: Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant; med henblik på anvendelsen af artikel 13 er den kompetente myndighed dog le Procureur Général d'État luxembourgeois
- p) i Republikken Ungarn: A pénzügyminiszter eller en bemyndiget repræsentant
- q) i Republikken Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi eller en bemyndiget repræsentant
- r) i Kongeriget Nederlandene: De Minister van Financiën eller en bemyndiget repræsentant
- s) i Republikken Østrig: Der Bundesminister für Finanzen eller en bemyndiget repræsentant
- t) i Republikken Polen: Minister Finansów eller en bemyndiget repræsentant
- u) i Den Portugisiske Republik: O Ministro das Finanças eller en bemyndiget repræsentant
- v) i Republikken Slovenien: Minister za finance eller en bemyndiget repræsentant
- w) i Den Slovakiske Republik: Minister financií eller en bemyndiget repræsentant
- x) i Republikken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en bemyndiget repræsentant
- y) i Kongeriget Sverige: Chefen for Finansdepartementet eller en bemyndiget repræsentant
- z) i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og de europæiske territorier, for hvilke Det Forenede Kongerige har ansvaret for de eksterne forbindelser: the Commissioners of Inland Revenue eller deres bemyndigede repræsentant og den kompetente myndighed i Gibraltar, som Det Forenede Kongerige udpeger i overensstemmelse med de aftalte ordninger vedrørende de gibraltariske myndigheder i forbindelse med EU- og EF-instrumenter og dertil knyttede traktater meddelt medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner af 19. april 2000, som Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union skal sende en kopi af til Republikken San Marino, og som finder anvendelse på denne aftale.

BILAG II

LISTE OVER BESLÆGTEDE ENHEDER

I forbindelse med artikel 11 i denne aftale skal følgende enheder betragtes som en »dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat«:

ENHEDER I DEN EUROPÆISKE UNION:

Belgien

- Vlaams Gewest (regionen Flandern)
- Région wallonne (regionen Vallonien)
- Région de Bruxelles-capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Bruxelles-regionen) Communauté française (det franske fællesskab)
- Vlaamse Gemeenschap (det flamske fællesskab)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (det tysksprogede fællesskab)

Spanien

- Xunta de Galicia (regeringen i den selvstyrende region Galicien)
- Junta de Andalucía (regeringen i den selvstyrende region Andalusien)
- Junta de Extremadura (regeringen i den selvstyrende region Extremadura)
- Junta de Castilla-La Mancha (regeringen i den selvstyrende region Castilien-La Mancha)
- Junta de Castilla-León (regeringen i den selvstyrende region Castilien-Léon)
- Gobierno Foral de Navarra (regeringen i den selvstyrende region Navarra)
- Govern de les Illes Balears (regeringen i den selvstyrende region Balearerne)
- Generalitat de Catalunya (regeringen i den selvstyrende region Catalonien)
- Generalitat de Valencia (regeringen i den selvstyrende region Valencia)
- Diputación General de Aragón (regeringen i den selvstyrende region Aragonien)
- Gobierno de las Islas Canarias (regeringen i den selvstyrende region De Kanariske Øer)
- Gobierno de Murcia (regeringen i den selvstyrende region Murcia)
- Gobierno de Madrid (regeringen i den selvstyrende region Madrid)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (regeringen i den selvstyrende region Baskerlandet)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (provinsrådet i Guipúzcoa)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (provinsrådet i Vizcaya)
- Diputación Foral de Álava (provinsrådet i Álava)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrid kommune)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona kommune)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias øråd)
- Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifes øråd)
- Instituto de Crédito Oficial (kreditinstituttet Instituto de Crédito Oficial)

- Instituto Catalán de Finanzas (det catalanske kreditinstitut)
- Instituto Valenciano de Finanzas (det valencianske kreditinstitut)

Grækenland

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (det græske teleselskab)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (det græske skinnenetselskab)
- ημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (det offentlige elselskab)

Frankrig

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (fonden til dækning af underskuddet på den sociale sikringsordning)
- L'Agence française de développement (AFD) (det franske agentur for udviklingsbistand)
- Réseau Ferré de France (RFF) (Frankrigs skinnenet)
- Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (de franske motorvejes finansieringsselskab)
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paris' sociale sygehusselskab)
- Charbonnages de France (CDF) (Frankrigs kulminer)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (mine- og kemiselskabet)

Italien

- Regionerne
- Provinserne
- Kommunerne
- Cassa Depositi e Prestiti (det offentlige deponerings- og låneinstitut)

Letland

- Pašvaldības (amter og kommuner)

Polen

- gminy (kommuner)
- powiaty (distrikter)
- województwa (provinser)
- związki gmin (kommuneforeninger)
- związki powiatów (distriktforeninger)
- związki województw (provinsforeninger)
- miasto stołeczne Warszawa (hovedstaden Warszawa)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (kontoret for omstrukturering og modernisering af landbruget)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (landbrugsejendomsagenturet)

Portugal

- Região Autónoma da Madeira (den selvstyrende region Madeira)
- Região Autónoma dos Açores (den selvstyrende region Azorerne)
- Kommunerne

Slovakiet

- mestá a obce (kommuner)
- Železnice Slovenskej republiky (det slovakiske jernbaneselskab)
- Štátny fond cestného hospodárstva (statens vejforvaltningsfond)
- Slovenské elektrárne (slovakiske kraftværker)
- Vodohospodárska výstavba (vandøkonomisk selskab)

INTERNATIONALE ENHEDER:

- Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling
- Den Europæiske Investeringsbank
- Den Asiatiske Udviklingsbank
- Den Afrikanske Udviklingsbank
- Verdensbanken/IBRD/IMF
- Den Internationale Finansieringsinstitution
- Den Interamerikanske Udviklingsbank
- Europarådets Socialudviklingsfond
- Euratom
- Det Europæiske Fællesskab
- Den Andinske Udviklingsfond (CAF)
- Eurofima
- Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab
- Den Nordiske Investeringsbank
- Den Caribiske Udviklingsbank.

Bestemmelserne i artikel 11 gælder med forbehold af internationale forpligtelser, som de kontraherende parter måtte have indgået over for ovennævnte internationale enheder.

ENHEDER I TREDJELANDE:

De enheder, der opfylder følgende kriterier:

- 1) Enheden betragtes helt klart som en offentlig enhed efter de nationale kriterier.
 - 2) Den offentlige enhed er en ikke-kommerciel producent, der administrerer og finansierer en gruppe aktiviteter og især leverer ikke-kommercielle varer og tjenester, der skal være til gavn for samfundet, og som reelt styres af det offentlige.
 - 3) Den offentlige enhed er en stor og regelmæssig emittent af værdipapirer.
 - 4) Den pågældende stat kan garantere, at den offentlige enhed ikke vil foretage førtidig indfrielse, hvis der findes »gross-up«-klausuler.
-

AFTALEMEMORANDUM

mellem Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Republikken San Marino

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »Fællesskabet«,

KONGERIGET BELGIEN

DEN TJEKKISKE REPUBLIK

KONGERIGET DANMARK

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

REPUBLIKKEN ESTLAND

DEN HELLENSKE REPUBLIK

KONGERIGET SPANIEN

DEN FRANSKE REPUBLIK

IRLAND

DEN ITALIENSKE REPUBLIK

REPUBLIKKEN CYPERN

REPUBLIKKEN LETLAND

REPUBLIKKEN LITAUEN

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG

REPUBLIKKEN UNGARN

REPUBLIKKEN MALTA

KONGERIGET NEDERLANDENE

REPUBLIKKEN ØSTRIG

REPUBLIKKEN POLEN

DEN PORTUGISISKE REPUBLIK

REPUBLIKKEN SLOVENIEN

DEN SLOVAKISKE REPUBLIK

REPUBLIKKEN FINLAND

KONGERIGET SVERIGE

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND

OG

REPUBLIKKEN SAN MARINO, i det følgende benævnt »San Marino«,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

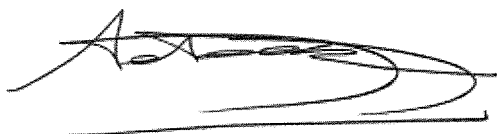
Ved indgåelsen af en aftale om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (i det følgende benævnt »direktivet«), undertegnede Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Republikken San Marino dette aftalememorandum, der supplerer nævnte aftale.

1. De parter, der undertegner dette aftalememorandum, finder, at aftalen mellem San Marino og Fællesskabet om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktivet, er en afbalanceret og acceptabel aftale, der beskytter begge kontraherende parter interesser. De vil derfor gennemføre de aftalte foranstaltninger i god tro og vil, for at undgå, at denne aftale skades, ikke handle ensidigt uden behørig grund. Hvis der konstateres betydelige forskelle mellem anvendelsesområdet for direktivet som vedtaget den 3. juni 2003 og aftalen, specielt med hensyn til sidstnævntes artikel 4 og 6, indleder de kontraherende parter straks konsultationer i henhold til aftalens artikel 15, stk. 1, for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat er af tilsvarende art. De parter, der undertegner dette aftalememorandum, bemærker, at definitionen af skattesvig i forbindelse med aftalens artikel 13 kun vedrører behovene med hensyn til beskatning af opsparing inden for rammerne af denne aftale og ikke foregriber udviklinger og/eller beslutninger om skattesvig i andre omstændigheder og i andre fora.
2. I den overgangsperiode, der fastsættes i direktivet, skal Fællesskabet indlede drøftelser med andre vigtige finansielle centre for at søge at opnå, at nævnte jurisdiktioner indfører foranstaltninger svarende til dem, der skal anvendes af Fællesskabet.
3. Da San Marino ønsker at blive yderligere integreret i det europæiske økonomiske miljø, og da den finder, at dens fulde deltagelse i det europæiske bank- og finanssystem derfor er hensigtsmæssig og ønskelig, indleder San Marino og Fællesskabet hurtigst muligt konsultationer med henblik på at identificere betingelserne for at nå frem til gensidig anerkendelse af de respektive parter forsigtighedsforanstaltninger og -systemer for finansielle tjenesteydelser, herunder forsikring. For at sikre, at det indre marked stadig fungerer korrekt i de pågældende sektorer, forpligter San Marino sig i denne forbindelse til i de relevante erhvervssektorer at vedtage og gennemføre den eksisterende og fremtidige fællesskabsret, herunder de relevante forsigtighedsregler og tilsynet med de berørte aktører i San Marino. Enhver mulig aftale på dette område kan også fastsætte, at San Marino forpligter sig til at gennemføre andre relevante fællesskabsregler, både nuværende og fremtidige, f.eks. med hensyn til konkurrence og beskatning.
4. I denne situation med udbyggede forbindelser vil indgåelsen af skatteaftaler med Den Europæiske Unions medlemsstater, i det følgende benævnt »medlemsstater«, og San Marinos forpligtelse til inden for disse rammer at sikre informationsudveksling i overensstemmelse med OECD's standarder fremme et bredere økonomisk og skattemæssigt samarbejde. Idet San Marinos indsats anerkendes, kan der finde konsultationer sted mellem San Marino og medlemsstaterne med henblik på bilateralt at fjerne eller reducere dobbeltbeskatning af forskellige indtægtsformer.
5. Fællesskabet og San Marino indleder også konsultationer med henblik på:
 - at fastlægge mulighederne for at forenkle procedurerne i deres aftale om toldunion og samarbejde. I denne forbindelse er San Marino rede til at indføre edb-procedurer svarende til Intrastat-systemet
 - bedre at undersøge de eksisterende muligheder for borgere og virksomheder fra San Marino for at deltage i fællesskabsprogrammer og -aktiviteter vedrørende forskning og udvikling.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 2004 i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Den maltesiske sprogudgave vil blive bekræftet af de kontraherende parter på grundlag af en brevveksling. Den får samme gyldighed som de sproglige udgaver, der er omhandlet i foregående afsnit.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

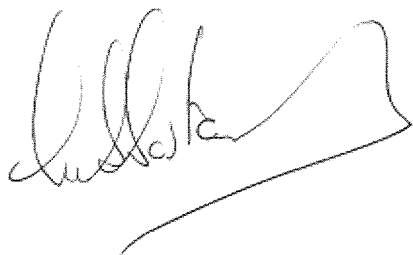
Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

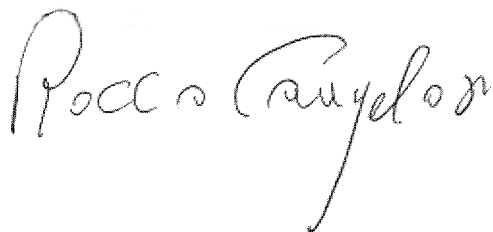
Pour la République française

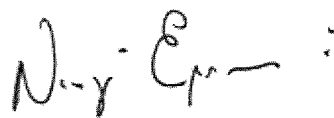
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

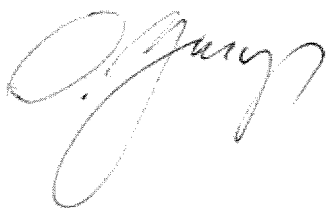
Για την Κυπριακή Δημοκρατία,

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

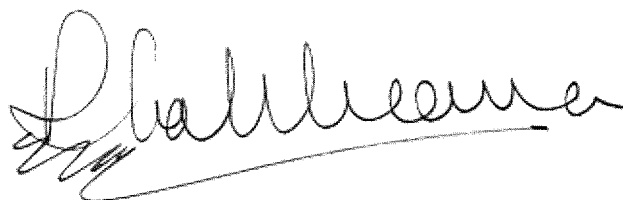
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

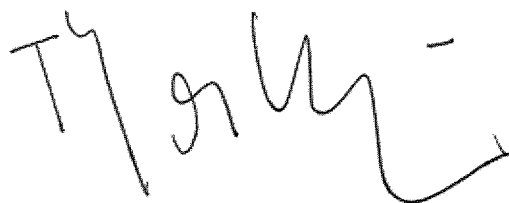
A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

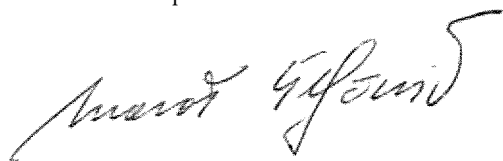
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

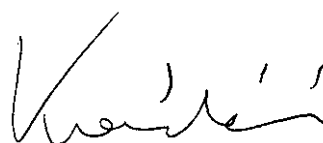
För Konungariket Sverige

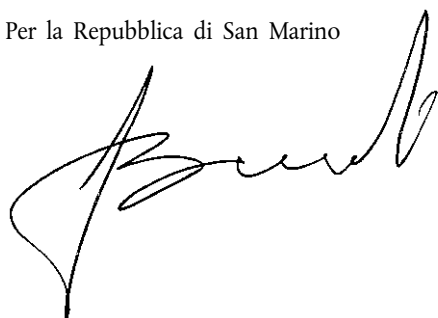
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

RÅDETS BESLUTNING

af 2. december 2004

om Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010

(2004/904/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, udgør en integrerende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for personer, som, tvunget af omstændighederne, legitimt søger beskyttelse i Den Europæiske Union.

(2) Gennemførelsen af en sådan politik bør bygge på solidaritet mellem medlemsstaterne og forudsætter, at der findes mekanismer, som kan bidrage til at fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne og følgerne heraf. Med henblik herpå blev der ved beslutning 2000/596/EF ⁽³⁾ oprettet en europæisk flygtningefond for perioden 2000-2004.

(3) I lyset af den nyligt vedtagne fællesskabsret på asylområdet og under hensyntagen til erfaringerne med gennemførelsen af første fase af fonden i perioden 2000-2004 er det nødvendigt at videreføre Den Europæiske Flygtningefond, i det følgende benævnt »fonden«, for tidsrummet 2005-2010 for at sikre fortsat solidaritet mellem medlemsstaterne.

(4) Det er nødvendigt at støtte den indsats, som medlemsstaterne gør for at sikre flygtninge og fordrevne personer en passende modtagelse, herunder adgang til retfærdige og effektive asylprocedurer, for at beskytte rettighederne for personer, der har behov for international beskyttelse.

(5) Et af formålene med Genève-konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, er at integrere flygtninge i samfundet i det land, hvor de har ophold. Disse personer skal kunne nyde godt af de værdier, der er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Med henblik herpå er det hensigtsmæssigt at støtte medlemsstaternes indsats for at fremme deres sociale, økonomiske og kulturelle integration, idet dette bl.a. bidrager til at forbedre den økonomiske og sociale samhørighed; at bevare og styrke denne samhørighed er et af de grundlæggende formål med Fællesskabet, jf. traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra k).

(6) Det er i både medlemsstaternes og de berørte personers interesse, at flygtninge og fordrevne personer, som har tilladelse til at opholde sig på en medlemsstats område, får mulighed for at forsørge sig selv ved at arbejde i overensstemmelse med bestemmelserne i EF-instrumenterne herom.

(7) Da de foranstaltninger, hvortil der ydes støtte via strukturfondene og andre fællesskabsforanstaltninger på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet ikke i sig selv er tilstrækkelige til at fremme denne integration, bør der gives støtte til en række særlige foranstaltninger for at sikre, at flygtninge og fordrevne personer fuldt ud kan drage nytte af de programmer, der iværksættes.

(8) Der er behov for praktiske foranstaltninger, som kan gøre det muligt for flygtninge og fordrevne personer at træffe beslutning om at forlade en medlemsstats område og vende tilbage til deres hjemland på grundlag af kendskab til forholdene der, hvis de ønsker det.

(9) Foranstaltninger, der involverer to eller flere medlemsstateres organer, og foranstaltninger af fællesskabsinteresse på dette område bør kunne modtage støttemidler fra fonden, og medlemsstaterne bør tilskyndes til at udveksle erfaringer for at indkredse og fremme de mest effektive former for praksis.

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 241 af 28.9.2004, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 252 af 6.10.2000, s. 12.

- (10) Det er hensigtsmæssigt at oprette en finansiel reserve til gennemførelsen af nødforanstaltninger for at sikre midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer i overensstemmelse med Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandards for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf⁽¹⁾.
- (11) Med henblik på at skabe finansiel solidaritet på en hensigtsmæssig og forholdsmæssig måde og tage hensyn til erfaringerne med iværksættelsen af fonden i tidsrummet 2000-2004 bør der sondres mellem, hvad der er Kommissionens ansvar, og hvad der er medlemsstaternes ansvar, når det gælder gennemførelse og forvaltning af fonden. Medlemsstaterne bør udpege passende nationale myndigheder til dette formål, og deres opgaver bør fastlægges.
- (12) Fondens støtte vil være mere effektiv og mere målrettet, hvis samfinansieringen af de støtteberettigede foranstaltninger baseres på to flerårige programmer og på et årligt arbejdsprogram, som hver medlemsstat udformer afhængig af landets situation og behov.
- (13) Det er rimeligt at fordele ressourcerne i forhold til den byrde, der hviler på hver enkelt medlemsstat som følge af dens indsats for at modtage flygtninge og fordrevne personer, herunder flygtninge, der nyder godt af international beskyttelse, inden for rammerne af nationale programmer.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.
- (15) En effektiv overvågning er en måde til at sikre, at den indsats, som fonden støtter, er hensigtsmæssig. Det er nødvendigt at fastsætte vilkårene for denne overvågning.
- (16) Der bør etableres et samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen om den finansielle kontrol, uden at dette dog berører Kommissionens beføjelser på området.
- (17) Medlemsstaterne bør give tilstrækkelige garantier med hensyn til reglerne om og kvaliteten af gennemførelsen.
- Det er nødvendigt at fastsætte medlemsstaternes ansvar for at forfølge og korrigere uregelmæssigheder og overtrædelser og Kommissionens ansvar i tilfælde af, at medlemsstaterne ikke overholder deres forpligtelser.
- (18) Effektiviteten og virkningen af de foranstaltninger, som fonden yder støtte til, afhænger også af evalueringen heraf. Det er nødvendigt klart at definere medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område og med hensyn til de ordninger, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig.
- (19) Det er nødvendigt at foretage en evaluering af foranstaltningerne med henblik på en midtvejsrevision og en vurdering af deres virkninger, og evalueringsprocessen bør integreres i overvågningsordningerne.
- (20) Målet for denne beslutning, nemlig at fremme en ligelig indbyrdes fordeling af indsatsen for at modtage flygtninge og fordrevne personer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går beslutningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (21) I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Det Forenede Kongerige, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne beslutning.
- (22) I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Irland, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne beslutning.
- (23) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne beslutning, og beslutningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark —

⁽¹⁾ EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I

MÅL OG OPGAVER

Artikel 1

Oprettelse og mål

1. Ved denne beslutning oprettes Den Europæiske Flygtningefond (i det følgende benævnt »fonden») for perioden 1. januar 2005 til 31. december 2010.

2. Fonden har til formål at støtte og fremme medlemsstaternes indsats med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne personer og følgerne heraf gennem samfinansiering af de foranstaltninger, der er fastsat i denne beslutning, og under hensyntagen til fællesskabsretten på disse områder.

Artikel 2

Finansielle bestemmelser

1. Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af fonden fra 1. januar 2005 til 31. december 2006 udgør 114 mio. EUR.

2. Fondens årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 3

Foranstaltningernes målgrupper

Målgrupperne for denne beslutning er følgende kategorier:

- 1) tredjelandstatsborgere eller statsløse, som har opnået flygtningestatus i henhold til Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling og protokollen hertil af 1967, og som har tilladelse til at opholde sig som flygtninge i en af medlemsstaterne
- 2) tredjelandstatsborgere eller statsløse, der er omfattet af en form for subsidier beskyttelse i medfør af Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandards for anerkendelse af tredjelandstatsborgere og statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og om omfanget af beskyttelsen ⁽¹⁾
- 3) tredjelandstatsborgere eller statsløse, som har ansøgt om en af de former for beskyttelse, der er nævnt i nr. 1 og 2

⁽¹⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

- 4) tredjelandstatsborgere eller statsløse, som er omfattet af en ordning for midlertidig beskyttelse i medfør af direktiv 2001/55/EF.

Artikel 4

Foranstaltninger

1. Fonden yder støtte til gennemførelse i medlemsstaterne af en eller flere af følgende foranstaltninger:

- a) modtagelsesforhold og asylprocedurer
- b) integration af de i artikel 3 omhandlede personer, hvis ophold i medlemsstaten er af varig og stabil karakter
- c) frivillig tilbagevenden af de i artikel 3 omhandlede personer, forudsat at de pågældende personer ikke har erhvervet en ny nationalitet og ikke har forladt medlemsstatens område.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 skal navnlig støtte gennemførelsen af bestemmelserne i den relevante eksisterende og fremtidige EF-lovgivning vedrørende det fælles europæiske asylsystem.

3. I forbindelse med foranstaltningerne tages der hensyn til situationen for sårbare personer, såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre personer, gravide kvinder, enlige forældre med mindreårige børn og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter.

Artikel 5

Nationale støtteberettigede foranstaltninger vedrørende modtagelsesforhold og asylprocedurer

Der kan ydes støtte fra fonden til foranstaltninger vedrørende modtagelsesforhold og asylprocedurer, bl.a.:

- a) infrastruktur eller tjenesteydelser i forbindelse med indlogering
- b) materiel hjælp, læge- og psykologhjælp
- c) social bistand, oplysninger eller bistand i forbindelse med administrative formaliteter
- d) retshjælp og sproglig bistand
- e) undervisning, herunder sprogundervisning, og andre initiativer, som er forenelige med personens status

- f) støtteordninger såsom oversættelse og uddannelse for at forbedre modtagelsesforholdene samt effektiviteten og kvaliteten af asylprocedurerne
- g) oplysninger rettet til lokalsamfundene, som skal fungere sammen med de personer, der modtages i værtslandet.

Artikel 6

Støtteberettigede nationale foranstaltninger på integrationsområdet

Der kan ydes støtte fra fonden til foranstaltninger vedrørende integration i samfundet i den medlemsstat, hvor de i artikel 4, stk. 1, litra b), omhandlede personer og deres familiemedlemmer har ophold, især følgende:

- a) rådgivning og bistand med hensyn til f.eks. bolig, underhold, integration på arbejdsmarkedet, læge-, psykolog- og socialhjælp
- b) foranstaltninger, der sætter modtagerne i stand til at tilpasse sig samfundet i medlemsstaten på det sociokulturelle plan og blive delagtiggjort i de værdier, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- c) foranstaltninger, der fremmer modtagernes varige og holdbare deltagelse i det civile og kulturelle liv
- d) foranstaltninger, der fokuserer på undervisning, erhvervsuddannelse samt anerkendelse af kvalifikationer og eksamensbeviser
- e) foranstaltninger med henblik på at fremme disse personers status og gøre dem selvhjulpne
- f) foranstaltninger, der fremmer meningsfuld kontakt og konstruktiv dialog mellem disse personer og det modtagende samfund, herunder foranstaltninger, der inddrager vigtige parter som f.eks. almenheden, lokale myndigheder, flygtningesammenslutninger, frivillige grupper, arbejdsmarkedets organisationer og det bredere civile samfund
- g) foranstaltninger til støtte for disse personers tilegnelse af færdigheder, herunder sprogundervisning
- h) foranstaltninger, der fremmer både lige adgang og lige resultater i forbindelse med disse personers kontakter med offentlige institutioner.

Artikel 7

Støtteberettigede nationale foranstaltninger vedrørende frivillig tilbagevenden

Der kan ydes støtte fra fonden til foranstaltninger vedrørende frivillig tilbagevenden, bl.a.:

- a) orientering og rådgivning om initiativer eller programmer for frivillig tilbagevenden
- b) orientering om situationen i oprindelseslandet eller -regionen eller vedkommendes tidligere sædvanlige opholdssted
- c) almen uddannelse eller erhvervsuddannelse og hjælp til reintegration
- d) foranstaltninger truffet af grupper af personer fra oprindelseslandet, der har ophold i Den Europæiske Union, med henblik på at lette den frivillige repatriering af personer, der er omfattet af denne beslutning
- e) foranstaltninger, som fremmer tilrettelæggelse og gennemførelse af nationale programmer for frivillig tilbagevenden.

Artikel 8

Foranstaltninger på fællesskabsplan

1. Ud over foranstaltningerne i artikel 5, 6 og 7 kan op til 7 % af fondens disponible midler, på Kommissionens initiativ, anvendes til at finansiere tværnationale foranstaltninger eller foranstaltninger af interesse for Fællesskabet som helhed vedrørende asylpolitikken og foranstaltninger, der finder anvendelse på flygtninge og fordrevne personer, jf. stk. 2.

2. De støtteberettigede fællesskabsforanstaltninger omfatter især:

- a) fremme af samarbejdet på fællesskabsplan om gennemførelse af fællesskabsretten og af god praksis
- b) støtte til etablering af tværnationale samarbejdsnet og pilotprojekter baseret på tværnationale partnerskaber mellem organer beliggende i to eller flere medlemsstater, der har til formål at fremme innovationen, gøre det lettere at udveksle erfaringer og god praksis og forbedre kvaliteten af asylpolitikken
- c) støtte til tværnationale oplysningskampagner om europæisk asylpolitik og om situationen og omstændighederne for de i artikel 3 omhandlede personer
- d) støtte til spredning og udveksling af oplysninger, herunder anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi, om bedste praksis og alle andre aspekter af fonden.

3. Det årlige arbejdsprogram med fastsættelse af prioriteringen af EF-foranstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 9

Nødforanstaltninger

1. Hvis mekanismerne i forbindelse med midlertidig beskyttelse iværksættes, jf. direktiv 2001/55/EF, finansierer fonden også en række nødforanstaltninger til fordel for medlemsstaterne ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, og som supplement til disse.

2. Følgende nødforanstaltninger er støtteberettigede:

- a) modtagelse og indlogering
- b) underhold, herunder mad og tøj
- c) læge- og psykologhjælp samt anden form for hjælp
- d) personale- og administrationsudgifter i forbindelse med modtagelsen af de pågældende personer og iværksættelsen af de forskellige nødforanstaltninger
- e) udgifter til logistik og transport.

KAPITEL II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE Gennemførelse OG FORVALTNING

Artikel 10

Gennemførelse

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne beslutning og vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være nødvendige.

Artikel 11

Udvalgsprocedure

- 1. Kommissionen bistås af et udvalg.
 - 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
- Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.
- 3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
 - 4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 12

Kommissionens og medlemsstaternes respektive ansvarsområder

- 1. Kommissionen:

- a) vedtager efter proceduren i artikel 11, stk. 2, retningslinjerne for de prioriterede områder i de flerårige programmer, jf. artikel 15, og giver medlemsstaterne meddelelse om de vejledende finansielle bevillinger fra fonden
- b) som er ansvarlig for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget, forviser sig om, at der i medlemsstaterne findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer, der sikrer, at fællesskabsmidlerne anvendes effektivt og korrekt. Denne kontrol omfatter bl.a. en forudgående undersøgelse og en undersøgelse på stedet af gennemførelsesprocedurerne, kontrolsystemerne, regnskabsystemerne og procedurerne for udbud og tildeling af støtte, som de ansvarlige myndigheder anvender. I tilfælde af væsentlige forandringer af procedurer eller systemer foretager Kommissionen en fornyet undersøgelse
- c) gennemfører de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 8.

2. Medlemsstaterne:

- a) er ansvarlige for gennemførelsen af nationale foranstaltninger, som støttes af fonden
- b) træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at fonden fungerer effektivt på nationalt plan, og inddrager i overensstemmelse med national praksis alle parter, der er berørt af asylopolitikken
- c) udnævner en ansvarlig myndighed, som skal forvalte de nationale foranstaltninger, som støttes af fonden i overensstemmelse med gældende fællesskabsret og princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning
- d) er i første instans ansvarlige for finanskontrollen med foranstaltningerne og sørger for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne anvendes således, at der sikres en effektiv og korrekt anvendelse af fællesskabsmidlerne. De sender Kommissionen en beskrivelse af disse systemer
- e) attesterer, at de udgiftsanmeldelser, der forelægges Kommissionen, er nøjagtige, og sikrer sig, at de er udarbejdet på grundlag af regnskabssystemer, der er baseret på kontrollerbare udgiftsbilag
- f) samarbejder med Kommissionen om indsamling af de statistiske data, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 17.

3. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne:

- a) formidlingen af resultaterne af de foranstaltninger, der er iværksat inden for rammerne af første fase af fonden (2000-2004), og de foranstaltninger, der iværksættes inden for rammerne af anden fase (2005-2010)

- b) passende oplysning om og offentlig omtale af samt opfølgning af de foranstaltninger, hvortil fonden yder støtte
- c) den overordnede sammenhæng og komplementariteten med andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 13

Ansvarlige myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en ansvarlig myndighed, som skal varetage al kommunikation med Kommissionen. Denne myndighed skal være et administrativt organ i medlemsstaten selv eller et nationalt offentligt organ. Den ansvarlige myndighed kan overdrage nogle eller alle sine gennemførelsesopgaver til en anden offentlig forvaltning eller en privatretlig enhed, der er underlagt medlemsstatens ret og har en public service-opgave. Hvis medlemsstaten udpeger en anden ansvarlig myndighed end sig selv, fastlægger den de nærmere bestemmelser vedrørende sit forhold til denne og de nærmere bestemmelser vedrørende forholdet mellem denne og Kommissionen.

2. Det organ, der udpeges til ansvarlig myndighed, eller en myndighed, der har fået overdraget opgaver, skal opfylde følgende minimumskrav:

- a) Det/den skal have status som juridisk person, medmindre det/den er et administrativt organ i medlemsstaten.
- b) Det/den skal have en økonomisk og forvaltningsmæssig kapacitet, som står i forhold til omfanget af de fællesskabsmidler, det/den skal forvalte, og som gør det muligt for det/den at varetage opgaverne på en forsvarlig måde i overensstemmelse med reglerne for forvaltning af fællesskabsmidler.

3. De ansvarlige myndigheder skal bl.a. varetage følgende opgaver:

- a) høre de relevante parter med henblik på den flerårige programmering
- b) tilrettelægge og offentliggøre indkaldelser af bud og forslag
- c) tilrettelægge udvælgelsesprocedurer og procedurer for bevilgning af midler fra fonden til samfinansiering under overholdelse af principperne om åbenhed og ligebehandling, idet der træffes alle nødvendige foranstaltninger for at undgå eventuelle interessekonflikter
- d) sikre kohærens og komplementariteten mellem samfinansieringsmidlerne fra fonden og midlerne fra andre relevante finansielle instrumenter på nationalt plan og på fællesskabsplan
- e) forestå den administrative, kontraktmæssige og finansielle forvaltning af foranstaltningerne

- f) forestå informering og rådgivning samt formidling af resultaterne

- g) sikre opfølgning og evaluering

- h) sikre samarbejdet med og forbindelsen til Kommissionen og til de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den ansvarlige myndighed eller den myndighed, der har fået overdraget opgaver, råder over tilstrækkelige midler, således at den kan fortsætte med at varetage sine opgaver på en hensigtsmæssig måde i hele gennemførelsesperioden for de foranstaltninger, der finansieres af fonden. Gennemførelsesaktiviteterne kan finansieres som teknisk og administrativ bistand, jf. artikel 18.

5. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 11, stk. 2, regler vedrørende medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer, herunder reglerne for administrativ og finansiell forvaltning af nationale foranstaltninger, der samfinansieres af fonden.

Artikel 14

Udvælgelseskriterier

Den ansvarlige myndighed udvælger foranstaltninger på basis af følgende kriterier:

- a) situationen og kravene i medlemsstaten
- b) omkostningseffektivitet i forhold til antallet af de personer, foranstaltningen er rettet mod
- c) ansøgerorganisationens og eventuelle partnerorganisationers erfaringsgrundlag, ekspertise, pålidelighed og finansielle bidrag
- d) foranstaltningernes komplementaritet med andre projekter, der finansieres via Den Europæiske Unions almindelige budget eller som led i nationale programmer.

KAPITEL III

PROGRAMMERING

Artikel 15

Flerårige programmer

1. Foranstaltningerne i medlemsstaterne gennemføres i to perioder af tre år (2005-2007 og 2008-2010) med flerårig programmering.

2. For hver programmeringsperiode fremsætter medlemsstaterne, på grundlag af retningslinjerne for de prioriterede områder i de flerårige programmer og de vejledende finansielle bevillinger, som Kommissionen meddeler, jf. artikel 12, stk. 1, litra a), forslag til et flerårigt program, der bl.a. skal indeholde følgende:

- a) en beskrivelse af den aktuelle situation i medlemsstaten for så vidt angår betingelserne for modtagelse, asylprocedurer, integration og frivillig tilbagevenden af de personer, der er omhandlet i artikel 3
- b) en analyse af behovene i den pågældende medlemsstat for så vidt angår modtagelse, asylprocedurer, integration og frivillig tilbagevenden samt angivelse af de operationelle mål for at dække disse behov i programmeringsperioden
- c) fremlæggelse af en hensigtsmæssig strategi for at nå disse mål og prioriteringen ved gennemførelsen af dem, idet der tages hensyn til resultaterne af høringen af de berørte parter, jf. artikel 13, stk. 3, litra a), samt en kortfattet beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt på de prioriterede områder
- d) en redegørelse for, i hvor høj grad denne strategi er forenelig med andre regionale og nationale instrumenter samt fællesskabsinstrumenter
- e) en vejledende finansieringsplan, hvori den planlagte finansielle støtte fra fonden for hvert mål og hvert år samt den samlede størrelse af den offentlige eller private samfinansiering angives.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en række forslag til det flerårige program senest fire måneder efter Kommissionens meddelelse af retningslinjer og vejledende finansielle bevillinger for den pågældende periode.

4. Kommissionen godkender i overensstemmelse med proceduren i artikel 11, stk. 3, forslagene til flerårige programmer senest tre måneder efter modtagelsen på baggrund af anbefalingerne i de retningslinjer, der er fastlagt i henhold til artikel 12, stk. 1, litra a).

Artikel 16

Årlige programmer

1. De flerårige programmer, Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer.
2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli hvert år medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt det efterfølgende år inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes som led i den årlige budgetprocedure, og under anvendelse af beregningsmetoderne i artikel 17.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. november hvert år Kommissionen et forslag til årsprogram for det efterfølgende år, der er udformet i overensstemmelse med det flerårige program, der er opnået enighed om, og som bl.a. omfatter følgende:

- a) bestemmelserne for udvælgelse af de foranstaltninger, der skal finansieres inden for rammerne af årsprogrammet, hvis disse afviger fra bestemmelserne i det flerårige program
- b) en beskrivelse af de opgaver, den ansvarlige myndighed skal varetage i forbindelse med gennemførelsen af årsprogrammet
- c) den planlagte finansielle fordeling af fondens bidrag på de forskellige foranstaltninger i programmet samt en angivelse af det beløb, der anmodes om til teknisk og administrativ bistand, jf. artikel 18, til gennemførelse af årsprogrammet.

4. Kommissionen undersøger medlemsstatens forslag under hensyntagen til bl.a. den endelige størrelse af de bevillinger, fonden har fået tildelt i forbindelse med budgetproceduren, og træffer senest den 1. marts det pågældende år beslutning om fondens samfinansiering. I beslutningen anføres det beløb, der bevilges til medlemsstaten, samt den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede.

5. Hvis der sker væsentlige ændringer, som påvirker gennemførelsen af det årlige program og medfører en overførsel af midler mellem foranstaltninger, der overstiger 10 % af det samlede beløb, der er tildelt en medlemsstat for det pågældende år, forelægger medlemsstaten Kommissionen et revideret årsprogram til godkendelse senest ved forelæggelsen af den i artikel 23, stk. 3, omhandlede statusrapport.

Artikel 17

Den årlige fordeling af ressourcer til foranstaltningerne i artikel 5, 6 og 7, som gennemføres i medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat modtager et fast årligt beløb fra fonden på 300 000 EUR. Dette beløb fastsættes til 500 000 EUR for årene 2005, 2006 og 2007 i overensstemmelse med de nye finansielle overslag for de lande, der tiltrådte Den Europæiske Union pr. 1. maj 2004.

2. Den resterende del af de årlige disponible midler fordeles således mellem medlemsstaterne:

- a) 30 % af midlerne fordeles i forhold til antallet af personer, der er blevet godkendt som tilhørende en af de kategorier, der er nævnt i artikel 3, nr. 1) og 2), i løbet af de forudgående tre år
- b) 70 % af midlerne fordeles i forhold til antallet af personer, der er nævnt i artikel 3, nr. 3) og 4), og som er registreret i løbet af de forudgående tre år.

3. Referencetallene er de seneste tal fra De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, i overensstemmelse med fællesskabsretten vedrørende indsamling og analyse af statistiske data på asylområdet.

Artikel 18

Teknisk og administrativ bistand

En del af den årlige samfinansiering, der ydes til en medlemsstat, kan afsættes til dækning af udgifterne til den tekniske og administrative bistand, der er nødvendig for forberedelse, overvågning og evaluering af foranstaltningerne.

Det årlige beløb til teknisk og administrativ bistand kan ikke overstige 7 % af den samlede årlige samfinansiering til en medlemsstat plus 30 000 EUR.

Artikel 19

Særlige bestemmelser vedrørende nødforanstaltninger

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en opgørelse over behovene og en plan for gennemførelse af de nødforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, herunder en beskrivelse af de planlagte foranstaltninger og de organer, der skal forestå gennemførelsen heraf.

2. Den finansielle bistand fra fonden til de nødforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, er begrænset til seks måneder og kan ikke overstige 80 % af omkostningerne ved en given foranstaltning.

3. De disponible midler fordeles mellem medlemsstaterne i forhold til antallet af personer, der nyder midlertidig beskyttelse i den enkelte medlemsstat, jf. artikel 9, stk. 1.

4. Artikel 20, stk. 1 og 2, samt artikel 21, 23, 24, 25 og 26 finder anvendelse.

KAPITEL IV

FINANSIEL STYRING OG KONTROL

Artikel 20

Finansieringsstruktur

1. Fondens finansielle bidrag har form af tilskud, der ikke skal tilbagebetales.

2. Foranstaltninger, der støttes af fonden, skal samfinansieres af offentlige eller private kilder, være af almenyttig karakter og

må ikke være støtteberettigede fra andre kilder på Den Europæiske Unions almindelige budget.

3. Midler fra fonden skal udgøre et supplement til de offentlige eller tilsvarende tilskud, som medlemsstaterne yder til foranstaltninger i medfør af denne beslutning.

4. Fællesskabets bidrag til de støttede foranstaltninger kan ikke overstige:

a) 50 % af de samlede udgifter til en specifik foranstaltning for så vidt angår de foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i medfør af artikel 5, 6 og 7. Denne andel kan hæves til 60 % for foranstaltninger, der i særlig grad er nyskabende såsom foranstaltninger, der indgår i tværnationale partnerskaber, eller foranstaltninger, der indebærer aktiv deltagelse af de personer, der er omhandlet i artikel 3, eller organisationer, der er oprettet af disse målgrupper, og skal øges til 75 % i medlemsstater, der er omfattet af Samhørighedsfonden

b) 80 % af de samlede udgifter til en specifik foranstaltning for så vidt angår indkaldelse af forslag til fællesskabsforanstaltninger i medfør af artikel 8.

5. Generelt yder Fællesskabet finansiell støtte til projekter inden for rammerne af fonden i højst tre år, med forbehold af de regelmæssige fremskridtsrapporter.

Artikel 21

Støtteberettigelse

1. Udgifterne skal svare til de udbetalinger, som slutmodtagerne af støtten har foretaget, og skal begrundes med kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag af tilsvarende art.

2. For at være berettiget til støtte fra fonden skal en udgift reelt være afholdt tidligst 1. januar i det år, som Kommissionens beslutning om samfinansiering vedrører, jf. artikel 16, stk. 4.

3. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 11, stk. 3, reglerne for udgifters støtteberettigelse i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i medfør af artikel 5, 6 og 7 og samfinansieres af fonden.

Artikel 22

Forpligtelser

Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser indgås hvert år på grundlag af Kommissionens beslutning om samfinansiering, jf. artikel 16, stk. 4.

Artikel 23

Betalinger

1. Kommissionen udbetaler støtte fra fonden til den ansvarlige myndighed i overensstemmelse med budgetforpligtelserne.
2. Der udbetales et forskud på 50 % af det beløb, der bevilges i medfør af beslutningen, til medlemsstaten senest 60 dage efter Kommissionens årlige beslutning om fondens samfinansiering.
3. Der udbetales endnu et forskud senest tre måneder efter, at Kommissionen har godkendt en statusrapport om gennemførelse af det årlige arbejdsprogram samt en udgiftsanmeldelse, der godtgør, at udgifterne har udgjort mindst 70 % af det første forskud. Det andet forskud fra Kommissionen kan ikke overstige 50 % af det samlede beløb, der er tildelt i medfør af beslutningen om samfinansiering, eller, under alle omstændigheder, forskellen mellem de fællesskabsmidler, medlemsstaten reelt har forpligtet sig til at betale til de foranstaltninger, der er udvalgt inden for rammerne af årsprogrammet, og det første forskud.
4. Udbetaling af restbeløbet skal ske senest tre måneder efter Kommissionens godkendelse af den endelige gennemførelsesrapport og anmeldelsen af de endelige udgifter i forbindelse med årsprogrammet, jf. artikel 24, stk. 3, og artikel 28, stk. 2; i modsat fald skal der inden udløbet af denne frist ansøges om tilbagebetaling af de beløb, der blev udbetalt som forskud, og som overstiger de endelige udgifter, der er godkendt i forbindelse med fonden.

Artikel 24

Udgiftsanmeldelser

1. For alle udgifter, som den ansvarlige myndighed anmelder til Kommissionen, sikrer den, at de nationale gennemførelsesprogrammer forvaltes i overensstemmelse med alle relevante fællesskabsforskrifter, og at midlerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
2. Udgiftsanmeldelser godkendes af en person eller en afdeling, der fungerer uafhængigt af den anvisningsberettigede tjeneste i den ansvarlige myndighed.
3. Senest ni måneder efter den frist, der er fastsat for afholdelse af udgifterne i beslutningen om samfinansiering, sender den ansvarlige myndighed Kommissionen en endelig udgiftsanmeldelse. Hvis anmeldelsen ikke fremsendes til Kommissionen inden fristens udløb, afslutter Kommissionen automatisk det årlige program og frigør de bevillinger, der var afsat til det.

Artikel 25

Medlemsstaternes revision af regnskaberne og finansielle korrektioner

1. Med forbehold af Kommissionens ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget er det medlemsstaterne, der i første række er ansvarlige for den finansielle kontrol med foranstaltningerne. I den forbindelse skal medlemsstaterne bl.a. træffe følgende foranstaltninger:
 - a) på grundlag af et passende udsnit tilrettelægge kontrollen med foranstaltninger, der vedrører mindst 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter for hvert årligt gennemførelsesprogram og et repræsentativt udsnit af de godkendte foranstaltninger. Medlemsstaterne sikrer en passende adskillelse af denne kontrol og gennemførelses- eller betalingsprocedurerne vedrørende foranstaltningerne
 - b) forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder og give Kommissionen meddelelse herom i overensstemmelse med reglerne, samt holde den orienteret om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning
 - c) samarbejde med Kommissionen for at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
2. Medlemsstaterne foretager de finansielle korrektioner, der er påkrævede i forhold til den konstaterede uregelmæssighed, idet de tager hensyn til, om der er tale om en enkeltstående eller en systemisk uregelmæssighed. De finansielle korrektioner består i at fjerne hele eller en del af fondens bidrag; hvis tilbagebetalingen ikke er sket inden den frist, medlemsstaten har fastsat, skal der betales morarenter, hvis sats er fastsat i artikel 26, stk. 4.

3. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 11, stk. 3, reglerne og procedurerne for medlemsstaternes finansielle korrektioner i forbindelse med projekter, der gennemføres i medlemsstaterne i medfør af artikel 5, 6 og 7 og samfinansieres af fonden.

Artikel 26

Kommissionens revision af regnskaberne og finansielle korrektioner

1. Med forbehold af Revisionsrettens beføjelser og af den kontrol, medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, lader Kommissionen sine tjenestemænd eller andre ansatte foretage kontrol på stedet, f.eks. stikprøvekontrol, af de foranstaltninger, der finansieres af fonden, samt af forvaltnings- og kontrolsystemerne, med mindst tre arbejdsdages varsel. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan modtage den fornødne bistand. Tjenestemænd og andre ansatte fra den berørte medlemsstat kan deltage i denne kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at påse, at der ikke forekommer uregelmæssigheder i forbindelse med en eller flere transaktioner. Tjenestemænd eller andre ansatte i Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

2. Hvis Kommissionen efter at have foretaget den nødvendige kontrol konkluderer, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 25, kan den suspendere udbetalingen af forskuddene eller restbeløbet i forbindelse med fondens samfinansiering af de relevante årsprogrammer i følgende tilfælde:

- a) hvis en medlemsstat ikke gennemfører foranstaltningerne som fastsat i beslutningen om samfinansiering
- b) hvis en del eller hele fondens samfinansiering af en eller flere foranstaltninger ikke er begrundet, eller
- c) hvis forvaltnings- og kontrolsystemerne er behæftet med betydelige mangler, som vil kunne føre til uregelmæssigheder af systemkarakter.

I så fald fremsætter Kommissionen en begrundet anmodning til medlemsstaten om at fremkomme med sine bemærkninger og om nødvendigt foretage eventuelle korrektioner inden for en bestemt frist.

3. Ved udløbet af den af Kommissionen fastsatte frist kan Kommissionen, hvis parterne ikke er nået til enighed, og hvis medlemsstaten ikke har foretaget korrektionerne, og under hensyn til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten, inden tre måneder beslutte:

- a) at nedsætte udbetalingen af forskud eller den endelige betaling, eller
- b) foretage de krævede finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af fondens bidrag til de pågældende foranstaltninger.

Hvis der ikke træffes en beslutning som omhandlet under litra a) eller litra b), ophører suspensionen af betalingerne øjeblikkeligt.

4. Ethvert beløb, der giver anledning til inddrivelse som uretmæssigt udbetalt, skal tilbagebetales til Kommissionen. Hvis det skyldige beløb ikke er tilbagebetalt inden udløbet af den frist, Kommissionen har fastsat, kan den forhøje dette med morarenter til den sats, Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner i euro, forhøjet med 3,5 procentpoint. Den referencesats, hvortil forhøjelsen skal lægges, er den sats, der er gældende den første dag i den måned, hvori betalingsfristen udløber, således som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

5. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med proceduren i artikel 11, stk. 3, reglerne og procedurerne for sin finansielle korrektion i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i medfør af artikel 5, 6 og 7 og samfinansieres af fonden.

KAPITEL V

OVERVÅGNING, EVALUERING OG RAPPORTER

Artikel 27

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt fonden i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Fondens evalueres regelmæssigt af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne for at vurdere de iværksatte foranstaltningers relevans, effektivitet og virkninger i lyset af målsætningerne i artikel 1. Kommissionen skal også undersøge komplementariteten mellem de foranstaltninger, der iværksættes inden for rammerne af fonden, og de foranstaltninger, der henhører under andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 28

Rapporter

1. Den ansvarlige myndighed i hver medlemsstat tager skridt til at sikre, at foranstaltningerne overvåges og evalueres.

Med henblik herpå skal alle aftaler og kontrakter, som den pågældende myndighed indgår med de organisationer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltninger, indeholde bestemmelser om, at der regelmæssigt skal aflægges detaljerede statusrapporter om gennemførelsen af disse foranstaltninger og en detaljeret slutrapport om gennemførelsen, som viser i hvilket omfang de erklærede målsætninger er blevet opfyldt.

2. Senest ni måneder efter den frist for udgifternes støtteberettigelse, der er fastsat i beslutningen om samfinansiering for hvert årsprogram, sender den ansvarlige myndighed Kommissionen en slutrapport om gennemførelsen af foranstaltninger og en anmeldelse af de endelige udgifter, jf. artikel 24, stk. 3.

3. Medlemsstaterne sender Kommissionen:

- a) en evalueringsrapport vedrørende gennemførelsen af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden senest den 31. december 2006
- b) en evalueringsrapport vedrørende resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden senest den 30. juni 2009 og den 30. juni 2012.

4. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget følgende:

- a) senest den 30. april 2007 en foreløbig rapport vedrørende de opnåede resultater og de kvalitative og kvantitative aspekter af iværksættelsen af fonden, evt. ledsaget af et forslag om justering
- b) senest den 31. december 2009 en foreløbig evalueringsrapport og et forslag vedrørende videreførelsen af fonden
- c) senest den 31. december 2012 en efterfølgende evalueringsrapport.

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 29

Flerårigt program for 2005-2007

Uanset artikel 15 anvendes følgende tidsplan for gennemførelsen af den flerårige programmering for tidsrummet 2005-2007:

- a) senest den 31. januar 2005 giver Kommissionen medlemsstaterne meddelelse om retningslinjerne for programmeringen og de vejledende finansielle bevillinger, der er afsat til dem
- b) senest den 1. maj 2005 udpeger medlemsstaterne den nationale ansvarlige myndighed, der er omhandlet i artikel 13, og forelægger et forslag til flerårig programmering for perioden 2005-2007, jf. artikel 15
- c) Kommissionen godkender efter proceduren i artikel 11, stk. 3, de flerårige programmer inden to måneder fra modtagelsen af forslaget til flerårigt program.

Artikel 30

Årsprogrammet for 2005

Uanset artikel 16 anvendes følgende tidsplan for gennemførelsen i regnskabsåret 2005:

- a) Kommissionen meddeler senest den 31. januar 2005 medlemsstaterne et skøn over de beløb, der er afsat til dem.
- b) Medlemsstaterne forelægger senest den 1. juni 2005 Kommissionen det årsprogram, der er omhandlet i artikel 16; dette forslag skal ledsages af en redegørelse for de forvaltnings- og kontrolsystemer, der iværksættes for at sikre en effektiv og korrekt anvendelse af fællesskabsmidlerne.
- c) Kommissionen vedtager beslutningerne om samfinansiering senest to måneder efter modtagelsen af forslaget til årsprogram, efter at de elementer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra b), er blevet kontrolleret.

Udgifter, der reelt afholdes mellem 1. januar 2005 og datoen for vedtagelsen af beslutningerne om samfinansiering, kan være berettiget til støtte fra fonden.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Revision

På grundlag af forslag fra Kommissionen tager Rådet denne beslutning op til revision inden den 31. december 2010.

Artikel 32

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2004.

På Rådets vegne

J. P. H. DONNER

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. december 2004

om fastsættelse af retningslinjer for producenters og distributørers indgivelse af meddelelse om farlige forbrugsvarer til medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF

(meddelt under nummer K(2004) 4772)

(EØS-relevant tekst)

(2004/905/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

betingelser, især vedrørende isolerede produkter eller omstændigheder, hvor meddelelse ikke er relevant.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3, andet afsnit,

efter høring af det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 15 i direktiv 2001/95/EF, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er i artikel 5, stk. 3, i direktiv 2001/95/EF fastsat, at producenter og distributører skal underrette medlemsstaternes kompetente myndigheder, hvis de på grundlag af de foreliggende oplysninger og i deres egenskab af fagfolk ved eller burde vide, at et produkt, de har markedsført, frembyder risici for forbrugeren ifølge definitionerne og kriterierne i direktivet.

(2) Ifølge bilag I, nr. 2, til direktiv 2001/95/EF skal Kommissionen, med bistand fra et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, fastlægge indholdet og standardudformningen af de meddelelser, som producenter og distributører skal indgive til de kompetente nationale myndigheder, om produkter, der ikke er i overensstemmelse med de almindelige sikkerhedskrav, og sørge for at sikre, at meddelelsessystemet er effektivt og fungerer tilfredsstillende. Navnlig skal Kommissionen, eventuelt i form af en vejledning, fremsætte forslag til enkle og klare kriterier for fastlæggelse af de særlige

(3) Pligten til at underrette myndighederne om farlige produkter er et vigtigt led i bedre markedsovervågning, fordi de kompetente myndigheder herigennem sættes i stand til at overvåge, om virksomhederne har truffet passende foranstaltninger til at forebygge risiciene ved et produkt, der allerede er markedsført, og om nødvendigt beordre eller træffe yderligere foranstaltninger til at undgå sådanne risici.

(4) For at undgå, at der lægges en uforholdsmæssig stor byrde på producenter, distributører og kompetente myndigheder, og muliggøre, at underretningspligten forvaltes effektivt, bør der ud over standardudformningen fastlægges operationelle retningslinjer vedrørende de mest relevante meddelelseskrav og de praktiske aspekter ved meddelelsen. Retningslinjerne fremlægges navnlig for at bistå producenter og distributører med gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i direktiv 2001/95/EF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kommissionen vedtager et sæt retningslinjer for producenters og distributørers indgivelse af meddelelse om farlige forbrugsvarer til medlemsstaternes kompetente myndigheder i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 2001/95/EF.

Retningslinjerne er fastsat i bilaget til denne beslutning.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2004.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

BILAG

Retningslinjer for producenters og distributørers indgivelse af meddelelse om farlige forbrugsvarer til medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i direktiv 2001/95/EF

1. INDLEDNING

1.1. *Baggrund for og mål med retningslinjerne*

Formålet med direktivet om produktsikkerhed i almindelighed (produktsikkerhedsdirektivet) er at garantere, at nonfood-forbrugsvarer, der bringes i handelen i EU, er sikre. Det betyder, at producenter og distributører har pligt til at underrette den kompetente myndighed om undersøgelsesresultater og foranstaltninger vedrørende farlige produkter.

Produktsikkerhedsdirektivet giver Kommissionen til opgave, med bistand fra medlemsstaterne i det udvalg, der er nedsat i henhold til direktivet (produktsikkerhedsudvalget), at udfærdige en vejledning med enkle og klare krav, således at underretningspligten lettere og mere effektivt kan overholdes. Endvidere er det sigtet med vejledningen at forenkle de økonomiske aktørers og de kompetente myndigheders arbejde, idet der fastsættes kriterier for fastlæggelse af særlige betingelser, især vedrørende isolerede produkter eller omstændigheder, hvor meddelelse ikke er relevant. Vejledningen indeholder ligeledes bestemmelser om indholdet og standardudformningen af den meddelelse, som producenterne og distributørerne indgiver til myndighederne.

Kommissionen får navnlig ansvaret for at sikre, at underretningsproceduren fungerer effektivt og korrekt.

Formålene med disse retningslinjer er derfor:

- a) at præcisere omfanget af producenternes og distributørernes forpligtelser i praksis på en sådan måde, at der kun meddeles de oplysninger, der er relevante for risikostyringen, og at meget store informationsmængder undgås
- b) at redegøre for de relevante kriterier for anvendelse af begrebet »farlige produkter«
- c) at opstille kriterier for bestemmelse af, hvad der udgør »isolerede produkter eller omstændigheder«, for hvilke meddelelse ikke er relevant
- d) at angive, hvad meddelelserne skal indeholde, navnlig de nødvendige oplysninger og data, samt hvilken formular der skal anvendes
- e) at fastlægge, hvem meddelelsen skal indgives til, og på hvilken måde
- f) at fastlægge, hvordan medlemsstaterne skal følge op på en meddelelse, samt hvilke oplysninger der skal gives om denne opfølgning.

1.2. *Status for og videreudvikling af retningslinjerne***S t a t u s**

Dette er et sæt operationelle retningslinjer. Kommissionen har vedtaget retningslinjerne efter at have hørt medlemsstaterne i produktsikkerhedsudvalget efter rådgivningsproceduren.

Disse retningslinjer er derfor et referencedokument for, hvordan bestemmelserne i produktsikkerhedsdirektivet skal anvendes, for så vidt angår producenterne og distributørernes indgivelse af meddelelse om farlige forbrugsvarer til medlemsstaternes kompetente myndigheder.

V i d e r e u d v i k l i n g

Retningslinjerne vil skulle tilpasses på grundlag af opnåede erfaringer og den seneste udvikling. Kommissionen vil opdatere eller ændre dem i det nødvendige omfang i samråd med det udvalg, der er omhandlet i artikel 15 i produktsikkerhedsdirektivet.

1.3. *Hvem henvender retningslinjerne sig til?*

Disse retningslinjer er rettet til medlemsstaterne. De bør anvendes som en vejledning for producenter og distributører af forbrugsvarer og for de nationale myndigheder, som er udpeget til at fungere som kontaktpunkter, der skal modtage oplysninger fra producenter og distributører, for at sikre effektiv og konsekvent overholdelse af de relevante underretningskrav.

2. RESUMÉ AF PRODUKTSIKKERHEDSDIREKTIVETS BESTEMMELSER OM PRODUCENTERS OG DISTRIBUTØRERS INDGIVELSE AF MEDDELELSE

2.1. *Pligt til at underrette de kompetente myndigheder i medlemsstaterne*

I henhold til produktsikkerhedsdirektivet skal producenter og distributører underrette de kompetente myndigheder, hvis de på grundlag af de foreliggende oplysninger og i deres egenskab af fagfolk ved eller burde vide, at et produkt, de har markedsført, er farligt (ifølge definitionerne og kriterierne i direktivet).

»Isolerede« produkter eller omstændigheder er undtaget fra underretningspligten.

Producenter og distributører kan give myndighederne foreløbige oplysninger om en potentiel risiko ved et produkt, så snart de er bekendt med den. Med sådanne oplysninger vil myndighederne kunne hjælpe producenter og distributører med at indgive en korrekt meddelelse. Desuden opfordres de til at kontakte de nationale myndigheder, hvis de er i tvivl om, hvorvidt der er en risiko ved produktet.

2.2. Begrundelse for og mål med bestemmelsen om indgivelse af meddelelse

Pligten til at underrette myndighederne om farlige produkter er et vigtigt led i bedre markedsovervågning og risikostyring.

Producenter og distributører er inden for rammerne af deres respektive virksomhed i første række ansvarlige for at forebygge risiciene ved farlige produkter. Det er imidlertid muligt, at producenterne og distributørerne ikke har truffet (eller ikke er i stand til at træffe) alle de nødvendige forholdsregler. Desuden kan andre produkter af samme type frembyde lignende risici.

Formålet med meddelelsesproceduren er at sætte de kompetente myndigheder i stand til at overvåge, om virksomhederne har truffet passende foranstaltninger til at forebygge risiciene ved et produkt, der allerede er markedsført, og om nødvendigt træffe yderligere foranstaltninger til at undgå sådanne risici eller kræve sådanne foranstaltninger truffet. Meddelelserne giver ligeledes de kompetente myndigheder mulighed for at vurdere, om de bør kontrollere andre lignende produkter på markedet. Derfor bør de kompetente myndigheder tilsendes tilstrækkelige oplysninger til, at de kan vurdere, om en økonomisk aktør har truffet passende foranstaltninger i forbindelse med et farligt produkt. I denne forbindelse bør det bemærkes, at de kompetente myndigheder i henhold til produktsikkerhedsdirektivet har ret til at anmode om yderligere oplysninger, hvis de mener, at de ikke kan vurdere, om en virksomhed har truffet passende foranstaltninger i forbindelse med et farligt produkt.

3. UNDERRETNINGSKRAV

3.1. Anvendelsesområde

Det første krav vedrørende underretning i henhold til produktsikkerhedsdirektivet er, at produktet falder ind under direktivets anvendelsesområde, og at bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, er opfyldt.

Det skal bemærkes, at der i EF-fødevarerlovgivningen er fastsat særskilte krav om indgivelse af meddelelse om farlige fødevarer (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002⁽¹⁾).

Når der i Fællesskabets sektorspecifikke lovgivning om produktsikkerhed er fastsat en underretningspligt med samme mål, finder bestemmelserne om underretningspligt i henhold til produktsikkerhedsdirektivet ikke anvendelse på de produktkategorier, der er omfattet af de sektorspecifikke krav. Yderligere oplysninger om forholdet mellem underretningsprocedurerne og formålene hermed findes i et vejledende dokument om forholdet mellem produktsikkerhedsdirektivet og visse sektorspecifikke direktiver (»Guidance Document on the Relationship between the GPSD and certain Sector Directives«⁽²⁾). Dette dokument vil blive bearbejdet yderligere, særlig hvis der i lyset af nye erfaringer sker overlapninger af eller opstår uvished om anvendelsen af produktsikkerhedsdirektivets artikel 5, stk. 3, og af relevante fællesskabsbestemmelser om sektorspecifikke oplysninger eller indgivelse af meddelelse.

Derudover er det værd at bemærke, at disse retningslinjer ikke er relevante for og ikke berører anvendelsen af bestemmelserne vedrørende »sikkerhedsklausuler« eller andre underretningsprocedurer, der er fastsat ved afledt fællesskabslovgivning om produktsikkerhed.

De vigtigste krav vedrørende indgivelse af meddelelse er:

- at produktet falder ind under anvendelsesområdet for direktivets artikel 2, litra a): Produktet er bestemt for eller kan forventes anvendt af forbrugerne (også i forbindelse med levering af en tjenesteydelse eller brugte produkter)
- at direktivets artikel 5 finder anvendelse (dvs. ingen specifikke tilsvarende forpligtelser er fastsat i anden fællesskabslovgivning, jf. artikel 1, stk. 2, litra b), i produktsikkerhedsdirektivet)
- at produktet er markedsført
- at producenten og distributøren har dokumentation (efter overvågning af sikkerheden ved markedsførte produkter, efter testning, efter kvalitetskontrol eller fra andre kilder) for, at produktet er farligt i henhold til produktsikkerhedsdirektivet (produktet opfylder ikke de almindelige sikkerhedskrav under hensyntagen til sikkerhedskriterierne i produktsikkerhedsdirektivet), eller at produktet ikke opfylder sikkerhedskravene i relevant sektorspecifik fællesskabslovgivning, der finder anvendelse på det pågældende produkt

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1642/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 4).

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/revisedGPSD_en.htm

- at risiciene derfor er af en sådan art, at produktet ikke længere må findes på markedet, og at producenterne (og distributørerne) har pligt til at træffe passende forebyggende og korrigerende foranstaltninger (ændring af produktet, advarsler, tilbagetrækning, tilbagetagelse osv., afhængigt af de konkrete omstændigheder).

3.2. Almindelige sikkerhedskrav og overensstemmelseskriterier

Hvis et produkt, der er bragt i handelen, frembyder risici for forbrugeren, som »er uforenelige med det almindelige sikkerhedskrav«, skal producenterne og distributørerne underrette medlemsstaternes kompetente myndigheder herom. Producenterne har pligt til udelukkende at markedsføre »sikre« produkter. Definitionen på et sikkert produkt er i henhold til artikel 2, litra b), et produkt, som »under almindelige eller rimeligt forudsigelige anvendelsesbetingelser, herunder anvendelsestid og i givet fald ibrugtagning, installering og vedligeholdelseskrav, ikke frembyder nogen risiko eller kun minimale risici, der er forenelige med produktets anvendelse, og som under hensyntagen til et højt beskyttelsesniveau for forbrugernes sikkerhed og sundhed anses for acceptable, navnlig i betragtning af følgende forhold:

- i) produktets egenskaber, herunder dets sammensætning og emballering samt betingelser for montering og i givet fald installering og vedligeholdelse
- ii) produktets virkning på andre produkter, såfremt det med rimelighed kan forudses anvendt sammen med andre produkter
- iii) produktets præsentationsmåde, mærkning, eventuelle advarsler og anvisninger vedrørende dets anvendelse og bortskaffelse samt alle andre angivelser eller oplysninger om produktet
- iv) de kategorier af forbrugere, for hvem anvendelse af produktet udgør en risiko, navnlig børn og ældre.

Muligheden for at skabe større sikkerhed eller for at skaffe andre, mindre farlige produkter er ikke tilstrækkelig grund til at betragte et produkt som farligt.«

Ethvert produkt, som ikke svarer til denne definition, anses for at være farligt (artikel 2, litra c)); med andre ord er et produkt farligt, når det ikke opfylder det almindelige sikkerhedskrav (markedsførte produkter skal være sikre).

I artikel 3 i produktsikkerhedsdirektivet fastsættes det, at et produkts overensstemmelse vurderes på grundlag af national lovgivning, europæiske standarder og andet referencemateriale. Findes der ingen passende europæiske standarder, giver produktsikkerhedsdirektivet mulighed for, at der tages andre elementer i betragtning ved vurdering af et produkts sikkerhed, f.eks. nationale standarder og adfærdskodekser.

Ud over ovennævnte omhandler direktivet også alvorlige risici, der i artikel 2, litra d), defineres som »enhver alvorlig risiko, som kræver de offentlige myndigheders omgående indgriben, herunder risici, der ikke har øjeblikkelige virkninger.«

Det anføres dog i direktivet, at muligheden for at skabe større sikkerhed eller for at skaffe andre, mindre farlige produkter ikke er tilstrækkelig grund til at betragte et produkt som farligt.

Risikoniveauet kan afhænge af en række faktorer som f.eks. risikotype og brugerens sårbarhed, og i hvor høj grad producenten har taget forholdsregler til at beskytte mod risikoen og advare brugeren. Det er opfattelsen, at disse faktorer også bør tages i betragtning, når det fastslås, om der er tale om et risikoniveau, som må anses for farligt, og som kræver, at producenterne indgiver meddelelse til de kompetente myndigheder.

Der kan opstå en risiko som følge af en fabrikations- eller produktionsfejl, eller risikoen kan opstå som et resultat af produktets udformning eller de materialer, der er brugt i produktet. Produktets indhold, opbygning, finish eller emballage samt advarsler eller anvisninger vedrørende produktet kunne også være årsag til en risiko.

Når det skal fastslås, om et produkt er farligt i henhold til produktsikkerhedsdirektivet, bør flere elementer undersøges, bl.a. hvad produktet skal bruges til, risikotypen, de udsatte populationer og tidligere erfaringer med lignende produkter. Et sikkert produkt må ikke udgøre nogen risiko eller højst en minimumsrisiko, der er forenelig med produktets formål, og som er nødvendig for at sikre en korrekt anvendelse af produktet.

Producenterne forventes at foretage en risikovurdering af deres produkter inden markedsføringen. På dette grundlag kan de dels drage den konklusion, at produktet opfylder sikkerhedsbestemmelserne i almindelighed og må markedsføres, og dels danne en referenceramme for senere nyvurderinger af oplysninger om yderligere risici, dvs. om produktet fortsat opfylder definitionen af et »sikkert produkt«, eller om der skal indgives en meddelelse.

Hvis producenter og distributører bliver opmærksomme på nye forhold, der viser, at et produkt kan være farligt, skal de afgøre, om det på grundlag af de nye oplysninger må konkluderes, at produktet rent faktisk er farligt.

Den vejledning, der omtales i dette dokument, blev udarbejdet som led i »Retningslinjer for forvaltningen af fællesskabssystemet for hurtig udveksling af oplysninger (RAPEX) og for meddelelser indgivet i henhold til artikel 11 i direktiv 2001/95/EF«⁽¹⁾. Der redegøres her for vejledningen, så producenter og distributører får bedre mulighed for at afgøre, om en forbrugsvarer har forårsaget en særlig situation, der giver anledning til at indgive en meddelelse til de kompetente myndigheder. Vejledningen udgør en metodologisk ramme, hvis formål er at fremme konsekvens, dog uden at alle potentielle faktorer tages i betragtning, men som gør det lettere at foretage en sammenhængende, begrundet faglig bedømmelse af de risici, som bestemte forbrugsvarer frembyder. Dog skal producenterne og distributørerne indgive meddelelse, hvis de mener, at der på grundlag af forskellige vurderinger er klare beviser på, at myndighederne bør underrettes.

Producenter og distributører bør analysere de indhentede oplysninger og afgøre, om der bør indgives meddelelse til myndighederne om en særlig farlig situation, set i lyset af:

- Alvorlighedsgraden af den hændelse, en fare kan give anledning til, afhængigt af såvel alvorligheden som sandsynligheden af den potentielle indvirkning på sundheden/sikkerheden. Ved at kombinere alvorligheden og sandsynligheden når man frem til et skøn over risikoen alvorlighedsgrad. Nøjagtigheden af dette skøn afhænger af kvaliteten af de oplysninger, producenterne og distributørerne har adgang til.

En given risikos skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden bør være så alvorlige, at der er et rimeligt grundlag for at bevise, at de skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden, som kan henføres til produktet, kunne opstå ved en forudsigelig anvendelse af produktet. Dette grundlag kunne være worst case-erfaringer med lignende produkter.

Både sandsynligheden for skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden hos en almindelig bruger, som er udsat i et omfang, der svarer til anvendelse af det defekte produkt efter hensigten eller på en måde, som med rimelighed kan forventes, og sandsynligheden for, at produktet er eller vil blive defekt, skal tages i betragtning.

Antallet af produkter på markedet eller antallet af mennesker, som kunne blive berørt af et farligt produkt, bør ikke påvirke beslutningen om at indgive meddelelse. Der kan tages hensyn til disse faktorer, når det fastsættes, hvilken type foranstaltning der bør træffes for at løse problemet.

- De faktorer, der påvirker risikoniveauet, f.eks. brugerkategori, og om produktet — for ikke-sårbare voksne personers vedkommende — er forsynet med passende advarsler og sikkerhedsanordninger, og om risikoen er tilstrækkeligt åbenlys.

Befolkningen accepterer langt større risici i visse sammenhænge (f.eks. i trafikken), end den gør på andre områder (f.eks. med hensyn til legetøj). Man mener, at nogle af de vigtigste faktorer, der påvirker risikoniveauet, er den berørte personkategoris sårbarhed, og — for ikke-sårbare voksne personers vedkommende — kendskabet til risikoen og muligheden for at træffe forholdsregler mod denne.

Der må tages hensyn til, hvilken personkategori et givet produkt anvendes af. Hvis produktet kan forventes anvendt af sårbare personer (f.eks. børn og ældre), bør der indgives meddelelse ved et lavere risikoniveau.

Fastsættelsen af, hvornår risikoniveauet er alvorligt nok for ikke-sårbare voksne personer til, at der skal indgives meddelelse, må afhænge af, hvorvidt risikoen er åbenlys og nødvendig for produktets funktion, og hvorvidt fabrikanten har gjort en tilstrækkelig indsats for at forsyne produktet med passende advarsler og sikkerhedsanordninger, navnlig hvis risikoen ikke er åbenlys.

Der er i bilag II nærmere oplysninger om den risikovurdering og evalueringsmetode, der er udarbejdet i forbindelse med de førnævnte »Retningslinjer for forvaltningen af fællesskabssystemet for hurtig udveksling af oplysninger (RAPEX) og for meddelelser indgivet i henhold til artikel 11 i direktiv 2001/95/EF«. Andre metoder kan være egnede, og valget af metode afhænger af de til rådighed værende ressourcer og oplysninger.

Producenter og distributører opfordres til at rette henvendelse til myndighederne, hvis de bliver opmærksomme på et potentielt problem, så det kan drøftes, om der bør indgives en meddelelse. Myndighederne skal sørge for at bistå og hjælpe de pågældende producenter og distributører med på korrekt måde at opfylde deres underretningspligt.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2004/418/EF af 29. april 2004 (EUT L 151 af 30.4.2004, s. 86).

3.3. Kriterier for, hvornår der ikke skal indgives meddelelse

Informationsstrømmen skal kunne administreres af begge parter, dvs. de økonomiske aktører og myndighederne. Underrettningsproceduren bør kun benyttes i begrundede sager, hvor ovennævnte kriterier kan anvendes, således at man undgår at belaste systemet med irrelevante meddelelser.

For at kunne vurdere, om en meddelelse fra producenter eller distributører til de kompetente myndigheder er begrundet, er det også relevant at vide, hvornår der ikke kræves indgivet en meddelelse.

Formålet er at forhindre, at der indgives alt for mange meddelelser om foranstaltninger, indgreb og afgørelser vedrørende »isolerede produkter eller omstændigheder«, som ikke kræver myndighedernes undersøgelse, overvågning eller indgreb, og som ikke indeholder oplysninger, der kan være nyttige i risikovurderings- og forbrugerbeskyttelsesøjemed. Det kan forekomme, når risikoen tydeligvis kun vedrører et begrænset antal veldefinerede produkter (eller partier), og producenten eller distributøren har så solidt et bevisgrundlag, at det kan konkluderes, at risikoen er under fuld kontrol, og at årsagen til risikoens opståen er af en sådan art, at myndighederne ikke kan udnytte kendskabet hertil på en nyttig måde (driftsforstyrrelser i produktionsprocessen, fejl ved bearbejdning eller emballering osv.).

Producenter og distributører behøver ikke at indgive meddelelse i henhold til produktsikkerhedsdirektivet om:

- produkter, der ikke falder ind under anvendelsesområdet for artikel 1 og artikel 2, litra a), i produktsikkerhedsdirektivet, f.eks. antikviteter, produkter, som ikke er bestemt for forbrugerne, eller som ikke kan forventes anvendt af forbrugerne, og brugte produkter, som skal repareres
- produkter, der ikke falder ind under anvendelsesområdet for artikel 5, stk. 3, i produktsikkerhedsdirektivet, f.eks. produkter der er omfattet af særlige underrettningsprocedurer i henhold til anden fællesskabslovgivning
- produkter, for hvilke fabrikanten straks har kunnet træffe korrigerende foranstaltninger for alle berørte enheders vedkommende; defekten vedrører kun velafgrænsede enheder eller partier, og producenten har trukket de pågældende enheder tilbage
- problemer vedrørende produktets funktion, ikke dets sikkerhed
- problemer, der er opstået som følge af manglende overholdelse af gældende regler, men som ikke påvirker sikkerheden på en sådan måde, at produktet bør anses for at være »farligt«
- tilfælde, hvor producenten/distributøren ved, at myndighederne allerede er underrettet og er i besiddelse af alle nødvendige oplysninger; hvis detailhandlere modtager oplysninger om et farligt produkt fra deres producent/distributør eller fra en brancheorganisation, som formidler oplysninger fra producenten/distributøren, bør de ikke underrette myndighederne, hvis de ved, at der til myndighederne allerede er indgivet meddelelse fra producenten eller distributøren.

4. UNDERRETNINGSPROCEDURE

4.1. Hvem skal indgive meddelelse?

Pligten til at indgive meddelelse gælder både producenter og distributører, dog inden for grænserne af deres respektive aktiviteter og i forhold til deres ansvar.

Der kan være tvivl om, hvem der først skal indsende oplysninger. Derfor vil det være nyttigt for alle i leverance-kæden at drøfte de praktiske aspekter ved ansvaret for at indgive meddelelse, inden behovet opstår. Hvis det så bliver nødvendigt at indgive meddelelse, ved de forskellige aktører, hvad de skal, og man undgår unødvendige dobbelt-meddelelser. Derudover er det særdeles vigtigt, at der er direkte kontakt mellem myndighederne og erhvervslivet, hvis de erhvervsdrivende er i tvivl om, hvordan de skal overholde deres underrettningspligt

Hvis det er fabrikanten eller importøren, der som den første har beviser for, at et produkt er farligt, bør han underrette den kompetente nationale myndighed og sende oplysningerne til såvel detailhandlere som distributører. En distributør eller detailhandler, som modtager oplysninger fra en fabrikant eller en importør om, at der er en risiko ved et produkt, skal underrette myndighederne, **medmindre** han ved, at den nationale myndighed allerede er blevet behørigt underrettet af producenten eller af en anden myndighed.

Hvis det er en detailhandler eller distributør, der som den første har beviser for, at et produkt er farligt, bør han underrette den kompetente nationale myndighed og sende oplysningerne til såvel fabrikanten som importøren. En fabrikant eller importør, som modtager oplysninger fra en detailhandler eller distributør om, at der er en risiko ved et produkt, skal supplere de modtagne oplysninger med alle de oplysninger om det farlige produkt, han er i besiddelse af, og videresende dem til myndigheden (-erne), herunder især navne og adresser på andre distributører og forhandlere af produktet, således at produktet kan spores.

Distributører, der er i tvivl om sikkerheden ved et produkt, eller om, hvorvidt et produkt falder ind under kategorien »isoleret tilfælde«, skal sende producenten alle de oplysninger, de har. De kan også rette henvendelse til de kompetente myndigheder for at få et råd om, hvordan de skal forholde sig.

Mange farlige situationer anerkendes ikke af producenterne, før de har foretaget en samlet vurdering af de enkelt-meddelelser, der er indkommet fra forskellige detailhandlere eller distributører. Producenten har ansvaret for at vurdere oplysningerne, så han kan fastslå den nøjagtige årsag til den mulige risiko og træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige, herunder underrette myndighederne.

En virksomhed bør delegere ansvaret for at indgive meddelelse til en person, der har et grundigt kendskab til produktet.

4.2. Hvem skal meddelelsen indgives til?

I henhold til produktsikkerhedsdirektivet skal producenter og distributører indsende deres meddelelser til de myndigheder, der står for markedstilsyn og kontrolforanstaltninger i alle de medlemsstater, hvor produktet er markedsført eller på anden måde leveres til forbrugerne. Hver medlemsstat udpeger en myndighed, som skal modtage disse meddelelser. En liste over de således udpegede myndigheder findes på Kommissionens websted.

Det er i bilag I til produktsikkerhedsdirektivet anført, at de i artikel 5, stk. 3, omhandlede oplysninger skal indsendes til de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor de pågældende produkter er eller har været markedsført eller på anden måde er eller har været leveret til forbrugerne.

Det vil imidlertid være ønskeligt at mindske den byrde, der pålægges producenter og distributører, ved at indføre ordninger, der i praksis forenkler håndhævelsen af de pågældende krav, og samtidig sikre, at de berørte myndigheder holdes orienteret. På den måde kan man også bidrage til at undgå gentagne meddelelser om samme fejl.

Derfor har producenter og distributører mulighed for at indsende de krævede oplysninger til myndigheden i den medlemsstat, hvor de er etableret, hvis en af de to nedennævnte betingelser er opfyldt:

- Risikoen indberettes som »alvorlig« eller anses for at være »alvorlig« af den modtagende myndighed, og denne beslutter at indlede en underretningsprocedure vedrørende det pågældende produkt gennem RAPEX-systemet. I dette tilfælde bør den modtagende myndighed øjeblikkeligt underrette den producent eller distributør, der indsendte oplysningerne, om sin beslutning om at underrette myndighederne i de andre medlemsstater gennem RAPEX.
- Risikoen indberettes som ikke »alvorlig« eller anses ikke for at være alvorlig af den modtagende myndighed, men denne har meddelt den producent eller distributør, der indsendte oplysningerne, at man har til hensigt via Kommissionen at videresende oplysningerne til myndighederne i de andre medlemsstater⁽¹⁾, hvor produktet ifølge producenten eller distributøren er eller har været markedsført. I dette tilfælde underretter den modtagende myndighed øjeblikkeligt producenten eller distributøren.

En producent eller distributør, der kun underretter myndighederne i det land, hvor han har etableret sin virksomhed, bør altid give disse myndigheder alle de oplysninger, han har om andre lande, hvor produktet markedsføres.

Hvis de nationale myndigheder konkluderer eller får bevis for, at et produkt, der er bragt i handelen, er farligt, og disse myndigheder ikke er blevet underrettet herom af producenten eller distributøren, skal de undersøge, om og hvornår de pågældende aktører burde have indgivet meddelelse, og vedtage passende foranstaltninger, herunder eventuelle sanktioner.

4.3. Hvordan indgiver man meddelelse?

En virksomhed indgiver meddelelse ved at udfylde formularen i bilag I og straks indsende den til de(n) relevante kompetente myndighed(er). Den meddelende virksomhed skal give de oplysninger, der anmodes om på formularen. Ingen virksomhed bør imidlertid forsinke en meddelelse, fordi den endnu ikke råder over alle oplysninger.

Det kan være en god idé at dele formularen i to. Første del udfyldes med det samme (afsnit 1 til 5), og anden del (afsnit 6) udfyldes, når oplysningerne er indhentet (der vedlægges en tidsplan for indgivelse af de manglende oplysninger), og når der er tale om en alvorlig risiko, eller når producenten/distributøren vælger kun at indgive meddelelse til myndigheden i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret. Meddelelsen må ikke forsinkes, fordi nogle af rubrikkerne i et afsnit ikke kan udfyldes.

⁽¹⁾ Det produktsikkerhedsnetværk, der er oprettet i henhold til produktsikkerhedsdirektivet, danner ramme om en hensigtsmæssig ordning for informationsudvekslinger.

I henhold til produktsikkerhedsdirektivet skal de kompetente myndigheder straks underrettes. En virksomhed skal derfor øjeblikkeligt indgive meddelelse til myndighederne, så snart de relevante oplysninger er indhentet og under alle omstændigheder senest ti dage⁽¹⁾ efter, at der er modtaget oplysninger om et eventuelt farligt produkt, som der skal indgives meddelelse om, også selv om undersøgelserne stadig er i gang. Er der tale om en alvorlig risiko, skal virksomhederne straks underrette myndigheden (-erne) og under alle omstændigheder senest tre dage efter, at der er modtaget oplysninger, som der skal indgives meddelelse om.

Når en virksomhed i en nødsituation træffer en øjeblikkelig foranstaltning, skal denne virksomhed **straks og på hurtigste måde** underrette myndighederne herom.

5. MEDDELELSERNES INDHOLD

5.1. Baggrund for meddelelserne (pligten til at foretage overvågning efter markedsføringen)

Ud over at producenter og distributører har pligt til at overholde de almindelige sikkerhedskrav til deres produkter, har de også en forpligtelse til som fageksperter og som led i deres aktiviteter at sikre en passende opfølgning af sikkerheden ved de produkter, de leverer. Forpligtelserne for producenter og distributører er fastsat i produktsikkerhedsdirektivet og omfatter som tidligere nævnt oplysninger til forbrugerne, overvågning af risiciene ved de markedsførte produkter, tilbagetrækning af farlige produkter osv. De forpligtelser, der gælder for producenter, finder også anvendelse på fabrikanter og alle andre i leverancekednen, der kan påvirke et produkts sikkerhedsegenskaber.

Aktørerne kan komme i besiddelse af forskellige typer oplysninger vedrørende de produkter, der allerede er markedsført, hvilket kan medføre, at der skal indgives meddelelse, bl.a.:

- rapporter eller andre oplysninger om ulykker, som virksomhedens produkter er involveret i
- klager over sikkerheden modtaget direkte fra forbrugerne eller gennem distributører eller forbrugerorganisationer
- forsikringskrav eller retssager vedrørende farlige produkter
- manglende overholdelse af sikkerhedsreglerne, der er indberettet som et resultat af virksomhedens kvalitetskontrolprocedurer
- oplysninger, som kan bruges til at identificere manglende overholdelse af sikkerhedsreglerne, som virksomheden gøres opmærksom på af andre organisationer, f.eks. markedstilsynsmyndigheder, forbrugerorganisationer eller andre virksomheder
- oplysninger om relevante videnskabelige tiltag vedrørende produktsikkerhed.

5.2. Meddelelsesformular

De oplysninger, der skal indgives, er opdelt i følgende afsnit:

- 1) Nærmere oplysninger om de(n) myndighed(er)/virksomhed(er), som meddelelsesformularen stiles til: Den person, der udfylder formularen, anmodes om at anføre navnet på de(n) myndighed(er) og virksomhed(er), som meddelelsen er rettet til, og oplyse, hvilken rolle virksomhederne spiller i forbindelse med produktets markedsføring.
- 2) Nærmere oplysninger om den producent (som defineret i produktsikkerhedsdirektivets artikel 2, litra e))/distributør, der udfylder meddelelsesformularen: Den person, der udfylder formularen, skal anføre fuldstændigt navn og adresse på sig selv og sin virksomhed og oplyse, hvilken rolle virksomheden spiller i forbindelse med produktets markedsføring.
- 3) Nærmere oplysninger om det pågældende produkt: Der skal gives en nøjagtig beskrivelse af produktet, herunder mærke og model, og vedlægges fotografier, så forveksling undgås.
- 4) Nærmere oplysninger om risikoen (type og art), herunder om eventuelle ulykker og sundheds- og sikkerhedsvirkninger samt konklusionen på den risikovurdering og evaluering, der er udført i overensstemmelse med kapitel 3 (Underretningskrav) og på baggrund af bilag II (Metode).
- 5) Nærmere oplysninger om korrigerende foranstaltninger, der er eller planlægges truffet for at mindske eller fjerne risikoen for forbrugerne, f.eks. tilbagekaldelse eller tilbagetrækning, ændring af produktet og orientering af forbrugerne, og om den virksomhed, der er ansvarlig herfor.

⁽¹⁾ Ved dage forstås kalenderdage.

- 6) Nærmere oplysninger om alle virksomheder i leverancekæden, hvor de berørte produkter befinder sig, og skønsvis angivelse af antallet af produkter, der befinder sig hos såvel de handlende som forbrugerne (dette afsnit udfyldes i tilfælde af alvorlige risici, eller når producenten/distributøren vælger kun at indgive meddelelse til myndigheden i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret) ⁽¹⁾.

Såfremt der er tale om en alvorlig risiko, skal producenter og distributører anføre alle de oplysninger, som de er i besiddelse af, og som er relevante for sporing af produktet. Det kan kræve længere tid at indsamle de oplysninger, der skal anføres i afsnit 6 på meddelelsesformularen (jf. bilag I), end de andre oplysninger, fordi det kan være nødvendigt at indhente dem hos flere forskellige organisationer. Virksomhederne skal udfylde og indsende afsnit 1-5 hurtigst muligt, og de skal indsende afsnit 6, så snart de har oplysningerne, og hvis det drejer sig om en alvorlig risiko, eller når producenten/distributøren vælger kun at indgive meddelelse til myndigheden i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret.

6. OPFØLGNING AF MEDDELELSERNE

Efter at en meddelelse er afsendt, kan der ske flere ting, f.eks.:

- Myndigheden, der har modtaget meddelelsen, bør svare og eventuelt anmode om yderligere oplysninger eller bede producenten eller distributøren om at træffe yderligere forholdsregler eller foranstaltninger.
- Producenter og distributører kan blive nødt til på eget initiativ eller efter opfordring fra myndighederne at indsende oplysninger om nye forhold eller undersøgelsesresultater, og/eller om, hvorvidt de trufne forholdsregler har haft den ønskede virkning eller har givet anledning til problemer.
- Myndigheden bør i relevante tilfælde beslutte at træffe kontrolforanstaltninger og/eller kræve, at producenter og distributører sørger for at samarbejde om markedstilsyn eller orienterer offentligheden om produktet, risikoen ved det og de trufne forholdsregler, dog under hensyntagen til eventuelle forretningshemmeligheder.
- Hvis kravene til en RAPEX-meddelelse er opfyldt (alvorlig risiko, produktet er markedsført i flere medlemsstater), skal den kompetente myndighed sende en RAPEX-meddelelse til Kommissionen, som derefter videresender den til alle medlemsstater.

⁽¹⁾ Selv når produktet kun markedsføres i én medlemsstat, er det relevant med en liste over de virksomheder, hvor de berørte produkter befinder sig, således at de(n) kompetente myndighed(er) kan overvåge, om tiltaget er effektivt.

BILAG I

Formular til brug ved producenters og distributørers indgivelse af meddelelse om farlige produkter til myndighederne

<i>Afsnit 1: Myndighed(er)/virksomhed(er), som meddelelsen er rettet til</i>	
Myndighed/navn på kontaktperson/adresse/telefon/fax/e-mail/websted	
De underrettede virksomheder og deres rolle i forbindelse med produktets markedsføring	
<i>Afsnit 2: Producent/distributør</i>	
Producent eller producentens repræsentant/distributør, som indgiver meddelelsen	
Navn på kontaktperson, stilling, adresse/telefon/fax/e-mail/websted	
<i>Afsnit 3: Produkt(er)</i>	
Kategori. Mærke eller handelsmærke. Modelbetegnelse(r) eller modelnummer/stregkode/KN-kode. Oprindelsesland	
Beskrivelse/fotografi	
<i>Afsnit 4: Risiko</i>	
Beskrivelse af risikoen, eventuelle skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden samt konklusionerne på den udførte risikovurdering og evaluering	
Anmeldelse af ulykke(r)	
<i>Afsnit 5: Korrigerende foranstaltninger, der allerede er truffet</i>	
Typer/omfang/varigheden af foranstaltningen (-erne) og de trufne forholdsregler og den ansvarlige virksomhed	

Virksomhederne skal udfylde og indsende afsnit 6, hvis der er tale om en alvorlig risiko, eller når producenten/distributøren vælger kun at indgive meddelelse til myndigheden i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret

<i>Afsnit 6: Andre virksomheder i leverancekæden, hvor de berørte produkter befinder sig</i>	
Liste over fabrikanter, importører eller autoriserede repræsentanter i de enkelte medlemsstater: navn/adresse/telefon/fax/e-mail/websted	
Liste over distributører/detailhandlere i de enkelte medlemsstater: navn/adresse/telefon/fax/e-mail/websted	
Antal produkter (serienumre eller datokoder), der befinder sig hos producent/importør/distributør/detailhandler/forbrugerne i de enkelte medlemsstater	

BILAG II

Metode til på en lettere måde at foretage en mere konsekvent risikovurdering

Følgende tekst er baseret på RAPEX-retningslinjerne og medtages her som en hjælp til virksomhederne, når de skal vurdere risikoniveauet og fastslå, om det er nødvendigt at indgive meddelelse til myndighederne. Retningslinjerne i dette bilag II er ikke udtømmende, og det er ikke forsøgt at tage alle potentielle faktorer i betragtning. Virksomhederne bør bedømme hver sag for sig ud fra de foreliggende oplysninger på grundlag af de kriterier, der er anført i disse retningslinjer, og på grundlag af deres egen erfaring og praksis, andre relevante hensyn og passende metoder.

En forbrugsvare kan frembyde en eller flere iboende risici. Disse risici kan være af forskellig art (kemisk, mekanisk, elektrisk, varme- eller strålingsrelateret osv.). Risikoen er udtryk for det i produktet iboende potentiale til under visse forhold at være til skade for brugernes sundhed og sikkerhed.

De enkelte risikotyper kan tildeles en alvorlighedsgrad på grundlag af kvalitative og i visse tilfælde kvantitative kriterier vedrørende arten af deres potentielle skadelige virkninger.

Det kan forekomme, at det kun er nogle af de markedsførte enheder af et bestemt produkt, der frembyder den pågældende risiko. Risikoen kan navnlig være forbundet med en defekt, som kun optræder i nogle af de markedsførte produkter af en bestemt type (mærke, model osv.). I disse tilfælde må der tages hensyn til sandsynligheden for, at produktet er behæftet med den pågældende defekt/risiko.

Sandsynligheden for, at en risiko vil få konkrete negative virkninger på sundheden eller sikkerheden, vil afhænge af, i hvilket omfang forbrugeren udsættes for denne risiko, når produktet i dets levetid anvendes efter hensigten eller på en måde, som med rimelighed kan forventes. Dertil kommer, at eksponeringen for visse risici i nogle tilfælde vil omfatte mere end én person på samme tid. Endelig bør arbejdet med at fastslå risikoniveauet for et produkt ved at sammenholde risikoens alvorlighed med eksponeringen også omfatte en vurdering af den udsatte forbrugers muligheder for at forhindre eller reagere på den pågældende farlige situation. Disse vil afhænge af, hvor åbenlys risikoen er, hvilke advarsler der er givet, samt hvor sårbar den eksponerede forbruger er.

Med udgangspunkt i ovenstående kan følgende begrebsmæssige fremgangsmåde være til hjælp for de handlende, når disse skal vurdere, hvorvidt en bestemt farlig situation, som er forbundet med en forbrugsvare, nødvendiggør, at der indgives meddelelse til de kompetente myndigheder.

Det anbefales, at risikovurderingen udføres af et lille hold, som har kendskab til og erfaring med produktet og dets risici. Vurderingsholdet vil muligvis skulle foretage en subjektiv bedømmelse, hvis der ikke foreligger objektive oplysninger, og man håber, at denne procedure vil medvirke til, at der kan foretages konsekvente og begrundede bedømmelser om faktiske og potentielle risici.

Vurderingsholdet bør analysere de indsamlede oplysninger og anvende risikovurderingsskemaerne som følger:

- 1) Indledningsvis fastslås ved hjælp af skema A alvorlighedsgraden af den hændelse, en risiko kan give anledning til, under hensyntagen til såvel alvorlighedsgraden som sandsynligheden for, at risikoen vil opstå under de pågældende brugsbetingelser, samt af den potentielle indvirkning på sundheden/sikkerheden, der er forbundet med produktets iboende farlige egenskaber.
- 2) Derefter foretages der ved hjælp af skema B en yderligere vurdering af alvorlighedsgraden af den potentielle hændelse under hensyntagen til, hvilken kategori af brugere der er tale om, samt — for ikke-sårbare voksne personers vedkommende — om produktet er forsynet med passende advarsler og beskyttelsesanordninger, og om den pågældende risiko er tilstrækkeligt åbenlys til, at risikoniveauet kan klassificeres kvalitativt.

Skema A — Risikovurdering — alvorligheden af og sandsynligheden for skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden

I skema A kombineres de to hovedelementer i risikovurderingen, dvs. alvorligheden af og sandsynligheden for skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden. Nedenstående definitioner af alvorlighed og sandsynlighed er formuleret med det formål at lette valget af passende værdier.

Skadens alvorlighed

Vurderingen af alvorligheden tager udgangspunkt i en vurdering af de potentielle sundheds-/sikkerhedsmæssige følger af de risici, der er forbundet med et givet produkt. Der bør foretages en klassificering i grader for hver type risiko⁽¹⁾.

Ved vurderingen af alvorligheden bør der ligeledes tages hensyn til, hvor mange personer der kan forventes at ville blive berørt af et givet farligt produkt. Dermed menes, at risikoen ved et produkt, som kunne frembyde en risiko for mere end én person på samme tid (f.eks. brand eller gasforgiftning forårsaget af gasapparater), bør klassificeres som værende mere alvorlig end en risiko, der kun kan berøre én person.

Den indledende risikovurdering bør vedrøre risikoen for enhver, der udsættes for produktet, uden at der tages hensyn til antallet af udsatte personer. Det kan dog være berettiget, at virksomheden tager hensyn til, hvor mange personer der er udsat for et produkt, når de træffer beslutning om, hvilke forholdsregler der skal træffes.

Det gælder for mange typer risici, at man kan forestille sig usandsynlige omstændigheder, der kunne give anledning til meget alvorlige skader, såsom risikoen for at snuble over et kabel, falde og slå hovedet med døden til følge, om end sandsynligheden for mindre alvorlige følger er større. Vurderingen af risikoens alvorlighed må baseres på et rimeligt evidensgrundlag, som lader slutte, at de potentielle følger, der ligger til grund for rubriceringen af risikoen, er sandsynlige ved en forudsigelig anvendelse af produktet. Dette grundlag kunne være worst case-erfaringer med lignende produkter.

Generel sandsynlighed

Dette begreb betegner sandsynligheden for negative virkninger på sundheden/sikkerheden for en person, der udsættes for den pågældende risiko. Der tages i denne forbindelse ikke hensyn til, hvor mange personer der er udsat for risikoen. Når der i disse retningslinjer henvises til sandsynligheden for, at et produkt er defekt, bør begrebet ikke anvendes, hvis det er muligt at identificere hver enkelt af de defekte enheder. I denne situation udsættes brugerne af de defekte produkter nemlig for den fulde risiko, mens brugerne af de øvrige produkter ikke er udsat for nogen risiko overhovedet.

Den generelle sandsynlighed er kombinationen af alle de relevante sandsynligheder, såsom:

- sandsynligheden for, at produktet er eller vil blive defekt (hvis samtlige produkter er behæftet med den pågældende defekt, vil denne sandsynlighed være 100 %)
- sandsynligheden for, at en risiko vil give anledning til konkrete negative virkninger for en almindelig bruger, som er udsat i et omfang, der svarer til anvendelse af det defekte produkt efter hensigten eller på en måde, som med rimelighed kan forventes.

⁽¹⁾ For eksempel kan følgende definitioner af alvorlighedsgraden anvendes for visse mekaniske risici, med angivelse af de typiske skader:

Mindre alvorlig	Alvorlig	Meget alvorlig
Tab af erhvervsevne på < 2 % — skaden kan normalt genoprettes og kræver ikke hospitalsbehandling	Tab af erhvervsevne på 2-15 % — skaden er normalt uoprettelig og kræver hospitalsbehandling	Tab af erhvervsevne på > 15 % — skaden er normalt uoprettelig
Mindre snitsår	Alvorlige snitsår	Alvorlige skader på indre organer
	Knoglebrud	Tab af lemmer
	Tab af finger eller tå	Tab af synet
	Synsskader	Tab af hørelsen
	Høreskader	

Disse to sandsynligheder er i nedenstående skema kombineret for at nå frem til en generel sandsynlighed, som indsættes i skema A.

Generel sandsynlighed for skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden		Sandsynligheden for farlige produkter		
		1 %	10 %	100 % (alle)
Sandsynlighed for skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden ved regelmæssig eksponering for et farligt produkt	Risikoen er altid til stede, og skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden er sandsynlige ved forudsigelig anvendelse	Middel	Høj	Meget høj
	Risikoen kan opstå, hvis én usandsynlig betingelse eller to mulige betingelser er til stede	Lav	Middel	Høj
	Risikoen opstår kun, hvis en række usandsynlige betingelser er til stede	Meget lav	Lav	Middel

Ved at kombinere alvorligheden og den generelle sandsynlighed i skema A når man frem til et skøn over risikoens alvorlighedsgrad. Nøjagtigheden af dette skøn afhænger af kvaliteten af de oplysninger, de håndhævende myndigheder har adgang til. Vurderingen må dog tilpasses befolkningens opfattelse af, i hvilket omfang risikoen kan accepteres. Befolkningen accepterer langt større risici i visse sammenhænge, såsom i trafikken, end den gør på andre områder, for eksempel for legetøj. Dette element inkorporeres i skema B.

Skema B: Risikoklassificering — personkategori, kendskab til risikoen og forholdsregler

Befolkningen accepterer større risici i visse sammenhænge end i andre. Der tages udgangspunkt i, at de faktorer, der er mest afgørende for, hvornår risikoniveauet anses for at være alvorligt, er sårbarheden hos den berørte persongruppe samt — for ikke-sårbare voksne vedkommende — kendskabet til risikoen og muligheden for at træffe forholdsregler mod denne.

Sårbare personer

Der må tages hensyn til, hvilken personkategori et givet produkt anvendes af. Hvis produktet kan forventes anvendt af sårbare personer, sættes det risikoniveau, som er underretningspligtigt, lavere. Nedenfor angives to kategorier af sårbare personer samt eksempler herpå:

Meget sårbare	Sårbare
Blinde	Svagtseende
Svært handicappede mennesker	Delvis handicappede mennesker
Meget gamle mennesker	Ældre mennesker
Helt små børn (<3 år)	Børn (3-11 år)

Almindelige voksne personer

Der bør kun justeres ved risikoens alvorlighedsgrad for ikke-sårbare voksne personer, hvis risikoen er åbenlys og nødvendig for produktets funktion. Fastsættelsen af, hvornår risikoniveauet er alvorligt for ikke-sårbare voksne personer, må afhænge af, hvorvidt risikoen er åbenlys, og hvorvidt producenten har gjort en tilstrækkelig indsats for at gøre produktet sikkert samt truffet sikkerhedsforanstaltninger og advaret om risikoen, navnlig hvis denne ikke er åbenlys. Hvis for eksempel et produkt er forsynet med passende advarsler og sikkerhedsanordninger, og risikoen er åbenlys, vil en høj alvorlighedsgrad for de potentielle virkninger af risikoen ikke nødvendigvis være ensbetydende med en risikoklassificering som alvorlig (skema B), selv om det kan være nødvendigt at træffe foranstaltninger til at gøre det pågældende produkt mere sikkert. Omvendt vil en moderat alvorlighedsgrad for den hændelse, risikoen kan give anledning til, være ensbetydende med en risikoklassificering som alvorlig (skema B), hvis produktet ikke er forsynet med passende sikkerhedsanordninger og advarsler.

Risikovurdering af forbrugsvarer, jf. direktivet om produktsikkerhed i almindelighed

Denne procedure kan være til hjælp for virksomhederne, når disse skal vurdere, hvorvidt en farlig situation, som er forbundet med en forbrugsvarer, kræver, at der indgives meddelelse til myndighederne

Skema A — Risikovurdering

Alvorligheden af skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden			
Mindre alvorlig	Alvorlig	Meget alvorlig	
	Meget høj	Høj	Sandsynlighed for skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden Høj Middel Lav Meget lav
	Høj	Middel	
Høj	Middel	Lav	
Middel	Lav	Meget lav	
Lav	Meget lav		

Skema B — Risikoklassificering

Sårbare personer		Ikke-sårbare personer		Serious Risk — Notification required Moderat risiko Underretning nødvendig Lav risiko Underretning usandsynlig
Meget sårbare	sårbare	Nej	Ja	
		Nej	Ja	
		Nej	Ja	
		Pasende advarsler og sikkerhedsforanstaltninger? Åbenlys fare?		

Skema A bruges til at fastslå alvorlighedsgraden for den hændelse, en risiko kan give anledning til, under hensyntagen til alvorligheden af og sandsynligheden for de potentielle skadelige virkninger på sundheden/sikkerheden (jf. skemaerne i fodnoterne).

Skema B bruges til at klassificere den pågældende risikos alvorlighedsgrad under hensyntagen til, hvilken kategori af brugere der er tale om, og — for ikke-sårbare, voksne personers vedkommende — om produktet er forsynet med passende advarsler og sikkerhedsanordninger, samt om risikoen er tilstrækkeligt åbenlys.

Eksempel (illustreret med pile i skemaet)

En kædesavsbruger har pådraget sig et alvorligt snitsår i hånden, og det konstateres, at kædesaven er forsynet med et uhensigtsmæssigt sikkerhedsskjold, som ikke har kunnet forhindre, at brugerens hånd er gledet frem og har rørt kæden. Virksomhedens vurderingshold foretager følgende risikovurdering:

Skema A — Sandsynligheden vurderes at **høj** fordi risikoen er relevant for alle produkterne og kan være til stede under visse betingelser. Alvorligheden sættes til **alvorlig**, og den generelle alvorlighedsgrad er således **høj**.

Skema B — Kædesaven er beregnet til at blive anvendt af ikke-sårbare voksne personer, den frembyder en åbenlys risiko, men er forsynet med utilstrækkelige sikkerhedsanordninger.

Den **høje** alvorlighedsgrad er således uacceptabel, og der er dermed tale om en **alvorlig risiko**.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 23. december 2004

om udnævnelse af medlemmer af Udvalget af Arbejdstilsynschefer for den resterende del af mandatperioden

(2004/906/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Kommissionens afgørelse 95/319/EF af 12. juli 1995 om oprettelse af et udvalg af arbejdstilsynschefer⁽¹⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Kommissionens afgørelse K(2004) 1542 af 27. april 2004 (*).

under henvisning til kandidatlisten fra de ti nye medlemsstater, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 5, stk. 1, i ovennævnte afgørelse består udvalget af to repræsentanter for hver medlemsstat.
- (2) I henhold til artikel 5, stk. 2, i ovennævnte afgørelse udnævnes udvalgets medlemmer af Kommissionen efter forslag fra medlemsstaterne.
- (3) I henhold til artikel 5, stk. 3, i ovennævnte afgørelse varer medlemmernes mandat tre år, og de kan genudnævnes. Da den nuværende mandatperiode for udvalgets medlemmer imidlertid udløber den 31. december 2006,

bør medlemmerne fra de ti nye medlemsstater udnævnes for en mandatperiode, der udløber samme dato.

- (4) Som følge af de ti nye medlemsstaters tiltrædelse af Den Europæiske Union den 1. maj 2004 og på baggrund af disse landes forslag i henhold til ovennævnte artikel 5 i afgørelse 95/319/EF skal Kommissionen udnævne de udvalgsmedlemmer, der har til opgave at repræsentere de ti nye medlemsstater i perioden fra den 1. maj 2004 til den 31. december 2006 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

De personer, der er opført i bilaget til nærværende afgørelse, udnævnes til medlemmer af Udvalget af Arbejdstilsynschefer for en periode, som begynder den 1. maj 2004 og slutter den 31. december 2006.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2004.

På Kommissionens vegne
Vladimír ŠPIDLA
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 188 af 9.8.1995, s. 11.

(*) Endnu ikke offentliggjort.

BILAG

Udnævnelse af medlemmer af Udvalget af Arbejdstilsynschefer

Udvalget af Arbejdstilsynschefer blev oprettet ved afgørelse 95/319/EF.

Kommissionen har besluttet at udnævne følgende medlemmer for perioden fra den 1. maj 2004 til den 31. december 2006:

Tjekkiet	Jaromir Elbel Daniela Kubičová
Estland	Priit Siitan Katrin Lepisk
Cypern	Leandros Nicolaides Anastasios Yiannaki
Letland	Jānis Bērziņš Tatjana Zabarovska
Litauen	Mindaugas Pluktas Dalia Legienė
Ungarn	András Békés Kornélia Molnár
Malta	Mark Gauci Silvio Farrugia
Polen	Anna Hintz Katarzyna Kitajewska
Slovenien	Borut Brezovar Boriz Ruzic
Slovakiet	Gabriel Hrabovsky Ludmila Mikleticova

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 27. december 2004

om Fællesskabets tilskud til et internationalt seminar om dyrevelfærd som led i aftalen mellem EF og Chile om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger i samhandelen med dyr, animalske produkter, planter, planteprodukter og andre varer og dyrevelfærd

(2004/907/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁽¹⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Aftalen mellem EF og Chile om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger i samhandelen med dyr, animalske produkter, planter, planteprodukter og andre varer og dyrevelfærd (i det følgende benævnt »aftalen«) indbefatter i betragtning af dyrevelfærdens betydning og dens sammenhæng med veterinærspørgsmål det mål, at der skal udarbejdes dyrevelfærdsstandarder, og at sådanne standarder skal undersøges under hensyntagen til udviklingen i de kompetente internationale standardiseringsorganer. Det fremgår af tillæg I.C til aftalen, at den særlig finder anvendelse på udarbejdelsen af dyrevelfærdsstandarder i forbindelse med bedøvelse og slagtning af dyr.

(2) Den særlige arbejdsgruppe om dyrevelfærd, der er nedsat af den fælles forvaltningskomité for aftalen, har fastslået, at det for bedre at opfylde målsætningerne vil være nyttigt at udveksle oplysninger om videnskabelig ekspertise og at etablere en aktiv kontakt mellem de to parter videnskabsfolk.

(3) I november 2004 afholdes der et internationalt seminar om dyrevelfærd i Santiago i Chile tilrettelagt af det chilenske landbrugsministerium og Europa-Kommissionens delegation i Chile med det formål at bidrage til aftalens mål om at nå frem til en fælles forståelse mellem parterne af dyrevelfærdsstandarder.

(4) I henhold til beslutning 90/424/EØF skal Fællesskabet iværksætte de tekniske og videnskabelige foranstaltninger, der er nødvendige for at udvikle Fællesskabets veterinærbestemmelser og for at udvikle undervisning og uddannelse på veterinærområdet.

(5) I overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelse til at tage fuldt hensyn til dyrs velfærd, når Fællesskabets politikker fastlægges og gennemføres, og aftalens mål om at nå frem til en fælles forståelse mellem parterne af dyrevelfærdsstandarder bør Fællesskabet yde tilskud til dette seminar, hvis resultater vil bidrage til yderligere udvikling af Fællesskabets veterinærbestemmelser og af undervisning og uddannelse på dette område.

(6) Med henblik på videreudviklingen af veterinærmæssig undervisning og uddannelse inden for dyrevelfærd bør Fællesskabet bidrage til at videreformidle resultaterne af seminaret og i den henseende dække omkostningerne til offentliggørelse og udbredelse af de videnskabelige indlæg fra seminaret; dette skal ske ved hjælp af et udbud.

(7) Udbetalingen af tilskuddet bør koordineres af Europa-Kommissionens delegation i Chile, der er medtilrettelægger af seminaret.

(8) Der bør derfor indgås udgiftsforpligtelser for de finansielle ressourcer, der er nødvendige for, at Fællesskabet kan yde tilskud til seminaret, og tilskuddet bør udbetales, forudsat at det planlagte seminar rent faktisk er blevet afholdt.

(9) De i denne afgørelse fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF (EUT L 325 af 12.12.2003, s. 31).

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Tilskuddet til et internationalt seminar om dyrevelfærd som led i aftalen mellem EF og Chile om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger i samhandelen med dyr, animalske produkter, planter, planteprodukter og andre varer og dyrevelfærd, der skal finansieres over budgetpost 17.4.02 i Den Europæiske Unions budget for 2004, og som højst kan udgøre 35 000 EUR, godkendes hermed. Fællesskabets tilskud til

dækning af omkostningerne til offentliggørelse og udbredelse af de videnskabelige indlæg fra seminaret kan højst udgøre 35 000 EUR i alt.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. december 2004.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. december 2004

om beskyttelsesforanstaltninger over for Newcastle disease i Bulgarien

(meddelt under nummer K(2004) 5650)

(EØS-relevant tekst)

(2004/908/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 1,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet⁽²⁾, særlig artikel 22, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Newcastle disease er en meget smitsom virussygdom hos fjerkræ og fugle, der hurtigt kan udvikle sig til en epizooti, som kan udgøre en alvorlig trussel mod dyresundheden og gå voldsomt ud over fjerkræopdrættets rentabilitet.
- (2) Der er en risiko for, at sygdomsagensen kan blive ført ind via international handel med levende fjerkræ og fjerkræprodukter.
- (3) Bulgarien bekræftede den 23. december 2004 et udbrud af Newcastle disease i Kardjali-regionen.
- (4) På grund af den dyresundhedsmæssige risiko i tilfælde af, at sygdommen føres ind i Fællesskabet, bør import fra Bulgarien af levende fjerkræ, strudsefugle, opdrættet og vildtlevende fjervildt samt rugeæg af disse arter derfor som en øjeblikkelig foranstaltning suspenderes.
- (5) Endvidere bør import af fersk kød af fjerkræ, strudsefugle, vildtlevende og opdrættet fjervildt, tilberedt kød og kødprodukter, som består af eller indeholder kød af de ovennævnte arter hidrørende fra fugle, der er slagtet efter den 16. november 2004, til Fællesskabet suspenderes.

- (6) Kommissionens beslutning 97/222/EF⁽³⁾ indeholder en liste over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne kan tillade import af kødprodukter, og i beslutningen fastsættes behandlinger, som skal forebygge risikoen for overførsel af sygdomme via disse produkter. Det er sundhedstilstanden i oprindelseslandet for de dyrearter, hvorfra kødet stammer, der er afgørende for, hvilken behandling produktet skal gennemgå. For at undgå unødvendige byrder for handelen bør det fortsat tillades at importere fjerkrækødprodukter med oprindelse i Bulgarien, som har været gennemvarmet til mindst 70 °C.
- (7) Så snart Bulgarien har fremlagt yderligere oplysninger om sygdomssituationen og de bekæmpelsesforanstaltninger, der er truffet i den forbindelse, tages de foranstaltninger, Fællesskabet har truffet i forbindelse med udbruddet, op til revision.
- (8) Denne beslutning vil blive taget op til revision på det møde i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er planlagt til den 11. og 12. januar 2005 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Medlemsstaterne suspenderer import fra Bulgarien af levende fjerkræ, strudsefugle, opdrættet og vildtlevende fjervildt samt rugeæg af disse arter.

Artikel 2

Medlemsstaterne suspenderer import fra Bulgarien af:

- fersk kød af fjerkræ, strudsefugle samt vildtlevende og opdrættet fjervildt
- tilberedt kød og kødprodukter, som består af eller indeholder kød af de ovennævnte arter.

Artikel 3

1. Uanset artikel 2 tillader medlemsstaterne import af de produkter, der er omhandlet i artikel 2, hvis de hidrører fra fugle, der er slagtet inden den 16. november 2004.

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽²⁾ EFT L 24 af 31.1.1998, s. 9. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽³⁾ EFT L 98 af 4.4.1997, s. 39. Senest ændret ved beslutning 2004/857/EF (EUT L 369 af 16.12.2004, s. 65).

2. Følgende angives i de veterinærcertifikater, der ledsager sendinger af de i stk. 1 omhandlede produkter:

»Fersk fjerkrækød/fersk kød af strudsefugle/fersk kød af vildtlevende fjervildt/fersk kød af opdrættet fjervildt/kødprodukt, der består af eller indeholder kød af fjerkræ, strudsefugle, opdrættet eller vildtlevende fjervildt/tilberedt kød, der består af eller indeholder kød af fjerkræ, strudsefugle, opdrættet eller vildtlevende fjervildt (*), hidrørende fra fugle, der er slagtet inden den 16. november 2004, jf. artikel 3, stk. 1, i beslutning 2004/908/EF.

(*) Det ikke gældende udstreges.«

3. Uanset artikel 2 tillader medlemsstaterne import af kødprodukter, der består af eller indeholder kød af fjerkræ, strudsefugle, opdrættet eller vildtlevende fjervildt, hvis kødet af de nævnte arter er blevet underkastet en af de særlige behandlinger, der er omhandlet i del IV, punkt B, C eller D, i bilaget til beslutning 97/222/EF.

Artikel 4

Medlemsstaterne ændrer deres importforanstaltninger for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning, og de

sørger for, at de vedtagne foranstaltninger øjeblikkeligt offentliggøres på passende vis. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 5

Denne beslutning tages op til revision på baggrund af udviklingen i sygdommen og på grundlag af oplysninger fra Bulgariens veterinærmyndigheder på det møde i Den Stående Komité, der er planlagt til den 11. og 12. januar 2005.

Artikel 6

Denne beslutning finder anvendelse indtil den 31. januar 2005.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2004.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES AKTION 2004/909/FUSP

af 26. november 2004

om oprettelse af et eksperthold med henblik på en eventuel integreret EU-politi-, retsstats- og civilforvaltningsmission i Irak

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14 og 26, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union går fuldt og helt ind for et sikkert, stabilt, samlet, velstående og demokratisk Irak, der yder et positivt bidrag til stabiliteten i området. EU støtter det irakiske folk og Iraks midlertidige regering i deres bestræbelser i retning af økonomisk, social og politisk genopbygning af Irak som led i gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1546 af 8. juni 2004.
- (2) Den 5. november 2004 hilste Det Europæiske Råd den fælles undersøgelsesmission med henblik på en eventuel integreret politi- og retsstatsoperation for Irak velkommen og gennemgik dens rapport. Det Europæiske Råd erkendte vigtigheden af at styrke strafferetssystemet som led i overholdelsen af retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Det noterede sig, at de irakiske myndigheder gerne ser, at EU bliver mere aktivt involveret i Irak, og at en styrkelse på det strafferetlige område vil imødekomme Iraks behov og prioriteter.
- (3) Det Europæiske Råd besluttede, at et eksperthold skal udsendes inden udgangen af november 2004 for at fortsætte dialogen med de irakiske myndigheder, for at påbegynde den indledende planlægning af en eventuel integreret politi-, retsstats- og civilforvaltningsmission, der forventes indledt efter valget berammet til den 30. januar 2005, og navnlig for at vurdere, hvilke sikkerhedsbehov der straks skal opfyldes med henblik på en sådan mission. Der bør også tilskyndes til en dialog med andre lande i regionen om disse og andre spørgsmål.
- (4) EU vil anvende dialogen med Irak og dets naboer til at tilskynde til fortsat regionalt engagement og støtte til forbedring af sikkerheden og til den politiske proces og genopbygningsprocessen i Irak, baseret på inddragelse af alle demokratiske principper, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet samt støtte til sikkerheden og samarbejdet i regionen.
- (5) En sådan mission bør være sikker, uafhængig og klart adskilt, men samtidig supplere den nuværende internationale indsats og give den merværdi samt udvikle synergier med Fællesskabets og medlemsstaternes nuværende indsats. Med hensyn til en mission i Irak må der findes en passende løsning på alle sikkerhedsspørgsmål, før der træffes nogen form for afgørelse.
- (6) Den nuværende sikkerhedssituation i Irak og Bagdad tilsiger, at en eventuel beslutning om at sende ekspertholdet eller dele heraf ind i Irak (og om omfanget og varigheden af opholdet) bør træffes på grundlag af passende sikkerhedsrådgivning og -vurderinger og først, når der er indført tilstrækkelige sikkerheds- og logistikordninger til at minimere risikoen.
- (7) Ekspertholdet kommer til at udføre sit mandat i en situation, der udgør en trussel for lov og orden, for enkeltpersoners sikkerhed og for Iraks stabilitet, og som vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik som fastsat i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union.
- (8) I overensstemmelse med retningslinjerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 7.-9. december 2000 i Nice bør denne fælles aktion fastlægge den rolle, som generalsekretæren/den højtstående repræsentant skal spille i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 18 og 26 —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Mission

1. Der oprettes herved et eksperthold, der skal fortsætte dialogen med de irakiske myndigheder, påbegynde den indledende planlægning af en eventuel integreret politi-, retsstats- og civilforvaltningsmission, der forventes indledt efter valget i januar 2005, og navnlig vurdere, hvilke sikkerhedsbehov der straks skal opfyldes med henblik på en sådan mission. Der bør også tilskyndes til en dialog med andre lande i regionen om disse og andre spørgsmål.

2. Ekspertholdet udsendes inden udgangen af november 2004.

3. Ekspertholdet skal arbejde efter mandatet i artikel 2.

Artikel 2

Mandat

1. Senest inden udgangen af januar 2005 forventes ekspertholdet at udarbejde en rapport med en detaljeret redegørelse for valgmulighederne med hensyn til at nå ovennævnte mål. Konklusionerne skal understøttes af en detaljeret analyse af både valgmulighedernes gennemførlighed, deres bidrag til igangværende og planlagte nationale og internationale initiativer på dette område og sikkerhedshensynene.

2. Ekspertholdet skal basere sin indledende planlægning på Det Europæiske Råds erklæring om, at det »skønnede, at aktiviteter uden for Irak med forbindelseselementer i Irak er en mulighed på dette tidspunkt, men var enig om, at der med hensyn til en mission i Irak skal findes en passende løsning på alle sikkerhedsspørgsmål, før der kan træffes nogen form for afgørelse.« Der bør føres dialog med andre lande i regionen.

3. Rapporten skal især identificere og omfatte:

— en samlet, detaljeret analyse af sikkerhedssituationen i Irak med en detaljeret trusselvurdering for alle aspekter af en eventuel mission i Irak. Analysen skal tage hensyn til den seneste udvikling i landet umiddelbart før, rapporten forelægges. Den skal også orientere om beredskabsplaner for alle dele af missionen i Irak i tilfælde af en forværring af sikkerhedssituationen

— de områder, hvor der kunne ydes politisk rådgivning og de specifikke formål hermed samt den ekspertiseprofil, der kræves af dem, der skal sørge for denne rådgivning

— de specifikke uddannelsesbehov, den nøjagtige målgruppe for uddannelsen og de relative fordele ved forskellige modeller for levering af uddannelsen (herunder i landet og udenfor)

— relevante internationale standarder (navnlig FN's, Europarådets eller OSCE's normer), der bør afspejles i uddannelsesmateriale

— mulighederne for samarbejde med FN i overensstemmelse med den fælles erklæring fra EU og FN om krisestyring

— igangværende eller planlagt bistand fra andre donorer på områder af relevans for den planlagte operation

— forbindelserne til bestående rammer for koordinering af bistand i Irak og nationale udviklingsrammer

— mulige udsendelsesområder i og uden for Irak

— tidsfrister for udsendelse

— behov for personale, logistik, teknik og sikkerhed

— nødvendige elementer i et budget for de forskellige valgmuligheder

— nødvendige elementer i et udkast til missionsstatusaftaler (SOMA).

4. Ekspertholdet skal føre en passende dialog med de irakiske myndigheder både på nationalt og regionalt plan, i hele strafferetssektoren og med andre relevante aktører. Det skal sikre regelmæssig kontakt med Iraks planlægningsministerium, der har ansvaret for den samlede koordinering af bistanden. Holdet skal også etablere tæt kontakt med Europa-Kommissionens kontor for Irak (der i øjeblikket befinder sig i Amman), medlemsstaternes bilaterale programmer, FN's bistandsmission for Irak (UNAMI) og FN's Udviklingsgruppe, andre store internationale bistandsydere og myndigheder i regionen.

5. Ekspertholdet skal omfatte en lille arbejdsenhed, der efter behov kan suppleres med ekspertise i kortere perioder.

Artikel 3

Lederen og medlemmerne af ekspertholdet

1. Pieter Feith udnævnes til leder af ekspertholdet. Han udvælger medlemmerne af ekspertholdet med referat til generalsekretæren/den højtstående repræsentant. Ekspertholdets leder konsulterer Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) vedrørende ekspertholdets størrelse og sammensætning.
2. Lederen og medlemmerne af ekspertholdet udstationeres af medlemsstater eller EU-institutioner. Alle medlemmerne af ekspertholdet forbliver under den udsendende medlemsstats eller EU-institutions myndighed og udfører deres pligter og handler i ekspertholdets interesse. Både under og efter udførelsen af deres mandat skal medlemmerne af ekspertholdet udvise den største diskretion med hensyn til alle facts og oplysninger om holdet.
3. Den medlemsstat eller EU-institution, der har udstationeret en medarbejder, har ansvaret for at behandle klager fra eller vedrørende medarbejderen i forbindelse med udstationeringen. Den pågældende medlemsstat eller EU-institution er også ansvarlig for eventuelt at anlægge sag mod den udstationerede.
4. Lederen af ekspertholdet styrer ekspertholdet og varetager ledelsen.

Artikel 4

Politisk tilsyn og rapportering

1. Lederen af ekspertholdet handler med referat til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og aflægger rapport til denne. PSC modtager med regelmæssige mellemrum rapporter fra lederen af ekspertholdet.
2. PSC udøver under Rådets ansvar det politiske tilsyn. PSC aflægger med regelmæssige mellemrum rapport til Rådet.

Artikel 5

Sikkerhed

1. Lederen er i samråd med Rådssekretariatets Sikkerhedskontors repræsentant i missionen ansvarlig for at sikre overholdelse af de minimumssikkerhedsstandarder, der gælder for ekspertholdet.
2. Medlemsstaterne bestræber sig på at sørge for sikker indkvartering af ekspertholdet og forsyner det med skudsikre veste og personbeskyttelse i Irak.

3. Lederen af ekspertholdet hører PSC om sikkerhedsspørgsmål af betydning for holdets udsendelse efter anvisninger fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant.

Artikel 6

Finansielle ordninger

1. Det finansielle referencebeløb til dækning af udgifterne til ekspertholdet er på 1 058 000 EUR.
2. De udgifter, der finansieres med det i stk. 1 nævnte beløb, forvaltes efter de procedurer og regler, der gælder for Den Europæiske Unions almindelige budget bortset fra, at eventuelle forfinansieringer ikke forbliver Fællesskabets ejendom.
3. Kommissionen underskriver en kontakt med lederen af ekspertholdet. Han rapporterer udførligt til Kommissionen og er under dennes tilsyn for så vidt angår budgetaspekterne af det arbejde, der udføres inden for rammerne af hans kontrakt. Lederen af ekspertholdet står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.
4. De finansielle ordninger skal tage hensyn til ekspertholdets operationelle krav, herunder sikkerhedskravene for holdet.
5. Udgifterne er støtteberettigede fra den dato, hvor denne fælles aktion har virkning.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne fælles aktion har virkning fra datoen for vedtagelsen.
Den udløber den 15. februar 2005.

Artikel 8

Offentliggørelse

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2004.

På Rådets vegne

B. R. BOT

Formand